

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de
Lugduni, 1671

Index Rervm Notabilivm, Quæ in hoc Tractatu continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

INDEX RERVM NOTABILIVM, Quæ in hoc Tractatu continentur.

A

Abbas, Abbatis, Abbatissa.

ABBATIS benedictio non est de substantia, sicut in Episcopatus requiritur consecratio. c. 74. num. 2. p. 209

Abbatia dignitas est, sed secundum aliquos de minoribus, sed contrarium veritas est, cum sit quid medium inter maiores & minores. cap. 73. num. 32. & 33. p. 207

Per Abbatia Regularis adeptionem beneficia obtenta vacant, & pensiones expirant. Quod quomodo procedat, & de quibus Abbatibus intelligendum sit. cap. 73. num. 31. & 34. ibid.

Abbatissa in Gallia pensionum Ecclesiasticarum sunt capaces, sed in Italia secus est, cum sint triennales. cap. 71. num. 8. & 9. p. 201

Constitutiones Regiæ super Abbatissarum triennalitate magna ex parte in desuetudinem abierunt. cap. 71. num. 10. ibid.

Pensionem imponi possunt super Abbatibus perpetuis Monialium, non tamen super triennalibus. cap. 71. num. 11. ibid.

Absens, Absentia.

Si Pensionarius non fuerit praesens in loco destinationis pensionis, Titularis tenetur protestari, & deponere secundum aliquorum sententiam. Contraria tamen sententia verior est, nempe non requiri depositum nisi ad maiorem cautelam. cap. 38. num. 7. 8. & 9. p. 100. & 101.

Absolutio.

Absolutio non dicitur quando agitur de irregularitate, sed vocatur dispensatio. cap. 68. num. 24. p. 195.

Clausula absolutionis à censuris, non absoluit ab irregularitate contra aliquorum sententiam, quia Irregularitas non est censura. cap. 68. n. 23. ibid.

Clausula absolutionis à censuris debet interuenire in ipsa concessione beneficii, vel ante, & non sufficit post obtenta. cap. 67. num. 11. p. 192

Clausula absolutionis à censuris semper censetur apposta in beneficii concessione, quamvis non exprimitur. num. 12. ibid.

Illa Clausula suspendit duntaxat impedimentum, donec gratia suum sortiatum effectum, postea verò est inutilis. num. 13. ibid.

Nec per illam Clausulam impetrans redditur capax exercitiorum spiritualium. eod. cap. n. 14. ibid.

Et huiusmodi Clausula complectitur etiam absolutionem à censuris contentis in Bulla Cœnæ Domini donec impetrans beneficium assequatur. dicto cap. 67. num. 15. ibid.

Clausula absolutionis non suffragatur quando excommunicatio procedit ex causa hæreseos. c. 67. num. 16. p. 192

Prodest quando adiecta fuit per inferiores à Papa, quatenus illorum potestas se extendit. num. 17. ibidem.

Veluti si adiecta fuerit per Episcopos, tunc enim intelligitur quatenus illorum potestas protenditur. num. 18. ibid.

Multi tamen sunt casus in quibus Clausula absolutionis à censuris nihil operatur, qui recensentur ex Regulis Cancellariæ. cap. 67. num. 20. ibid.

Accessus.

Accessus & regressus sunt incompatibilia. cap. 45. num. 12. p. 121

Intellige hoc procedere quando conceduntur super eodem beneficio, secus si super diuersis. n. 13. ibid.

Accessus quid sit, & quid ingressus, & quomodo differant à regressu. cap. 45. n. 39. p. 123

Acceptatio.

Ante acceptationem resignatarij, resignatio in eius fauorem facta, est in pendenti. cap. 27. n. 9. p. 71

Actio.

Actiones pristinae reuiuiscunt rescissa per querelam aditione hæreditatis. cap. 52. num. 30. p. 151

Et ibidem tractatur quando primæ actiones pro pensionis solutione redintegrentur. num. 31. ibid. & cap. 74. num. 20. & 21. p. 210

Actio pro pensione in solidum super pluribus beneficiis assignata dirigi potest contra possessorem quemlibet, & datur ei electio. cap. 23. num. 1. p. 59.

Actiones, obligationes, & fideiussiones acquiruntur illi cuius contemplatione Papa pensionem concessit. cap. 26. num. 26. p. 69

Actionis exercitium competit illi cuius contemplatione facta fuit concessio. cap. 26. num. 24. ibid.

Actio competit pensionario tam contra secundum beneficii possessorem quam contra eum qui beneficii fructus percepit, & habet electionem. c. 20. num. 14. p. 49

Actio pensionarij vtilius dirigitur contra possessorem beneficii quam contra heredem primi possessoris. cap. 20. n. 17. p. 50. & cap. 6. num. 29. p. 18

Sed tamen Rota Romana inclinat, ut actio dirigatur potius contra primum titularem aut eius hæredes. ibid. num. 18. p. 50

Actio dirigi potest de iure tam contra primi possessoris hæredes quam contra modernum beneficii possessorem, non obstante Regula *de iure quasi non tollendo*, quæ non habet locum quando agitur de gratia quæ ex sui natura continet laionem. cap. 6. num. 30. p. 18

Admissio

Index Rerum

Adminicula.

Adminicula non sufficiunt quando pro forma requiritur probatio veræ & realis numerationis. cap. 3. num. 19. p. 8
Quamvis Rota aliquando admiserit adminicula multum vrgentia. ibid. num. 15. p. 7

Alimenta.

In taxanda Pensione Alimentaria non debet haberi ratio lucri incerti quod dependet ex voluntate alterius, veluti ex aduocatione, vt ex eo alimentorum taxatio minuatur. cap. 7. num. 14. p. 20
In materia Alimentorum quomodo inter se differant beneficij priuatio & suspensio. cap. 7. n. 15. p. 20.
In taxandis pensionibus Alimentariis multum operatur Iudicis arbitrium. cap. 7. num. 18. p. 21
Pensio Alimentaria vtrum debeat Clerico in principio vel in fine anni. cap. 7. num. 19. ibid.
Pensio Alimentaria debet esse immunis à quibuscunque oneribus & gabelis. cap. 7. num. 21. ibid.
Propter Alimenta illius qui beneficium dimittit Papa pensiones referuare potest. cap. 16. num. 28. p. 41.
Dum agitur de Alimentis futuris non datur appellatio suspensua. cap. 51. num. 14. p. 147
Futura autem Alimenta dicuntur illa quæ debentur à die mortis litis. num. 15. ibid.
Futurorum Alimentorum causa est summaria, & in illa procedi debet simpliciter & de plano. cap. 51. num. 16. ibid.
Alimentorum loco vtrplurimum pensio assignatur. cap. 57. n. 8. p. 164. & cap. 81. n. 2. p. 233
Super Alimentis futuris transactio non valet sine decreto. ibid. num. 9. ibid.
Quod locum habet duntaxat quando Alimenta debentur ex vltima voluntate. n. 10. & 15. ibid. & seq.
Etiam causa conditionis implendæ. n. 16. p. 234
Pensiones à Papa concessæ videntur induere naturam Alimentorum ex vltima voluntate relictorum. cap. 57. num. 11. p. 164
Pensionem loco Alimentorum fuisse referuatam ex quibus Clausulis dignoscatur. cap. 57. num. 13. ibid.
Quis refulet effectus dum queritur vtrum pensiones sortiantur naturam vltimæ voluntatis. cap. 57. num. 14. ibid.
Si Alimenta ducant originem ex testamento, quamuis superuenerit contractus, super illis transigi non potest sine decreto. cap. 57. num. 17. p. 165
Pensionis etiam causâ Alimentorum referuatæ remissio firmatur iuramento. cap. 57. n. 26. ibid.
Alimentorum iure sanguinis debitorum remissio non firmatur iuramento. cap. 57. num. 25. ibid.
Alimenta simpliciter alicui testamento relicta variantur, augentur, vel minuuntur secundum temporis occurrentiam. cap. 58. num. 23. p. 168
Ampliatur vt procedat siue Alimenta iure actionis debeantur, siue officio Iudicis. num. 24. p. 169
Alimenta si ad certam summam taxata fuerint, nec augeri possunt nec minui. num. 25. ibid.
Alimenta si ad certam summam in testamento taxata fuerint, debent capi de proprietate si fructus non sufficiant. cap. 58. num. 26. p. 228
In Alimentis non taxatis hæres præfertur legatario, quamuis non confecerit inuentarium. n. 27. ibid.
Dum queritur vtrum quis habeat Alimenta sufficientia ad suam sustentationem sufficit inspicere

duos annos ante prouisionem, & vnum annum post illam. cap. 58. num. 7. p. 167
Et in hæc multum potest Iudicis arbitrium. num. 8. ibid.

Qui non habet aliundè vt viuere possit, & Alimentata vitæ habere, potest nihilominus resignare si in minoribus ordinibus constitutus sit. num. 9. ibidem.
Constitutus in sacris Ordinibus quamuis aliundè non habeat ex quo Alimenta capere possit, nihilominus potest resignare, si pensio per eum reseruata sit sufficiens ad illius alimenta. dicto cap. 58. num. 10. p. 167

Alternatiua.

Si pensio fuerit Alternatiuè reseruata in pecunia, vel in fructibus, & certa illorum quantitate, electio est Legatarij. cap. 4. num. 9. p. 11
Sed facta semel electione pensionarius variare non potest. num. 10. ibid.
Limitatur vt non procedat quando prima electio fuit nulliter facta; tunc enim locus est variationi. num. 11. ibid.
Non potest variare si scienter elegerit sciens primam electionem esse nullam. num. 12. ibid.
Distinguenda sunt verba quibus concepta est Alternatiua, veluti si dictum fuerit, si malueris, vel quoad malueris. num. 13. ibid.
Aut si data fuerit facultas eligendi quolibet anno. num. 14. p. 11

Annata, Annus.

Annata quid sit & quomodo debeatur. cap. 10. num. 1. p. 26
Quæ sit differentia inter Annatam, commune seruitium, & minutum seruitium. num. 3. ibid.
Qui sint Officiales Romanæ Curie qui participant de Annata, & quomodo. num. 2. ibid.
Annata de quibus fructibus beneficij soluatur, & vtrum de distributionibus quotidianis. ibidem. p. 26
Annata non soluitur de fructibus beneficiorum Germaniæ qui sic exprimuntur, vt 24. ducatos non excedant. cap. 10. num. 5. ibid.
Annata licet non debeatur ex distributionibus quotidianis, tamen debetur ex præbenda & massa grossa. num. 8. ibid.
Annatæ solutio in beneficiis taxatis fieri debet iuxta taxam, etiam si redditus multo maiores fuerint. cap. 10. num. 16. p. 26
Annata debetur de fructibus beneficij existentis de iure patronatus Laicalis, si non sit consistorialis, etiam si esset de iure patronatus Imperatorum vel Regum. cap. 10. num. 17. ibid.
Annata non debetur de prouisionibus factis per ordinarios collatores. ibid.
Annata soluitur tam in casu resignationis, quam in casu vacationis per obitum. cap. 10. num. 22. p. 27.
Ex pensionibus Ecclesiasticis annata debetur si excedant summam 24. ducatorum. numer. 23. ibidem.
Annata non debetur de pensionibus Ecclesiasticis quando non sunt perpetuæ. num. 25. ibid.
Pensiones quæ assignantur Regularibus non subiacent Annatæ, nec Regulæ de exprimendo vero valore, cum Regulariter non sint perpetuæ, sed temporales. num. 26. ibid.
Annus quomodo computandus sit quando diuilio facienda est inter præcedentem Episcopum, &

Notabilium.

& successorem illius, & quæ praxis hoc casu obseruanda sit. cap. 20. num. 1. p. 48

Annus pensionis computandus est à die literarum, sed tamen quando agitur inter Rectorem seu Prælatum, & ipsius successorem diuisio facienda est pro rata fructuum. num. 5. ibid.

Anticipatio.

Pensionarius qui primum terminum exegit per Anticipationem, non debet recipere ab hærede Titularis pensionem posticipatam, quod proposito exemplo declaratur. cap. 20. num. 10. p. 49

Pensio quando dicatur solui anticipatè, & quando posticipatè. num. 8. ibid.

Si pensionarius exegerit pensionem anticipatè, ante tempus perceptionis fructuum, illius hæredes tenentur ad restitutionem. cap. 20. num. 37. p. 51.

Appellatio.

Appellans debet pensionem soluere cum effectu quando in commissione adest clausula *sine retardatione*, nec sufficit cautio. cap. 80. num. 10. p. 229.

Appellatio fit deserta si per multos annos nihil in causa factum fuerit. cap. 55. num. 1. p. 157

Appellatio tam ad effectum suspensiuum quam ad deuolutiuum admittitur à sententia canonizatoria regressus. cap. 48. num. 20. p. 131

Quando non fuit actum ad simplicem regressus canonizationem, sed executiue in vim literarum Apostolicarum aut iudicio spolij, verba sententiæ attendenda sunt, vt sciatur an sit locus Appellationi. eod. cap. 48. num. 21. ibid.

A sententia declaratoria excommunicationis non datur Appellatio suspensiuæ. cap. 48. num. 22. ibid.

Quibus verò in casibus ab hac excommunicationis sententia appellari possit, ibidem num. 24. remissuè. p. 132

Quando Appellatio præcedit sententiam, excommunicationis executio suspenditur, & si postea declaratur excommunicatio sententia declaratoria est nulla. num. 23. ibid.

Ab excessiua pensione imposita in prouisionibus factis ob vacationem per obitum procurator Regius in Gallia Appellatur tanquam ab abusu. cap. 15. num. 11. p. 38

A reservatione fructuum beneficij loco pensionis non semper in Gallia Appellari potest tanquam ab abusu. cap. 2. num. 16. p. 5

Audientia.

Per denegationem Audientie Iudex procedere potest quando in commissione adest clausula *sine retardatione solutionis pensionis*. cap. 80. num. 15. p. 230.

Aureus.

Aureorum valor inspicitur iuxta locum contractus, quamuis solutio ad alium locum esset destinata. cap. 40. num. 8. p. 104

Si pensio fuerit reseruata in aureis auri, vel ducatis solutio fieri debet in illis speciebus, & non in moneta currenti. cap. 40. num. 23. p. 105

Et hoc casu non habet locum generalis consuetudo soluendi vnâ monetâ pro alia. ibid. num. 24. p. 106.

Reservatio scutorum auri de Camera excludit estimationem adiectam, & ea non obstante solutio fieri debet in speciebus expressis. eod. cap. 40. num. 27. ibid.

Quid dicendum quando pensio fuit reseruata idio-

Sanleger. de Pensionib.

mate Gallico. *En escus sol de soixante sols piece.* num. 28. ibid.

Vtrum æstimatio Aurei in pensione adiecta censetur taxationis vel demonstrationis gratia, dependet ex coniecturis. cap. 40. num. 29. ibid.

Si valor aurei expressus fuerit, maior vel minor æstimatione adiecta, ex eo magna resultat coniectura quod ille fuerit expressus gratia taxationis. cap. 40. num. 30. ibid.

Quando solutio pensionis fieri debet in Auro taxato ad certam summam solidorum, quomodo illi solidi intelligantur. num. 31. ibid.

B

Balbutiens.

Balbutiens in mortis articulo, vtrum pensionem validè transferre possit. cap. 54. num. 5. p. 155

Beneficium.

Pensio vtrum alicui assignari possit duratura donec illi fuerit prouisum de Beneficio. cap. 82. num. 2. p. 235.

Quæstio illa debet intelligi de pensione quæ assignatur pro seruitio spiritali vel loco beneficij. num. 3. ibid.

Beneficij appellatione pensio continetur quando dispositio loquitur generaliter de quibuscumque beneficiis. cap. 69. num. 6. p. 197

Beneficij appellatione continetur pensio quæ datur in titulum beneficij. cap. 64. num. 8. p. 184

Pensiones non veniunt appellatione Beneficiorum in materia pœnali. cap. 26. num. 4. p. 67

Beneplacitum.

Reservatio Beneplaciti Apostolici censetur facta sub nomine dignitatis; idè successor potest concedere quod Papa defunctus denegauit. cap. 54. num. 5. p. 155

Bigamus.

Bigamis etiam coniugatis pensio autoritate Summi Pontificis reservari potest. cap. 17. num. 12. p. 42.

Vt Bigamia contrahatur, oportet vt interuenierit copula carnalis. cap. 78. num. 2. p. 223

Triplex est Bigamia, nempe vera, interpretatiua, & similitudinaria. cap. 78. num. 3. ibid.

Et quando illa dicantur interuenire. ibidem num. 4. & 5.

Exceptio Bigamiæ non retardat executionem pensionis nisi fuerit probata copula carnalis. ibid. num. 6. p. 300

Quæstio Bigamiæ in materia pensionis quando locum habere possit. eod. cap. 78. num. 9. ibid.

Bigami reputantur tanquam Laici. num. 10. ibid.

Papa dispensare potest, vt quis non obstante Bigamia ad sacros Ordines promoueat. n. 11. ibid.

Facilior est Bigamiæ dispensatio quando Clericus fuit obtentus ante Bigamiam. n. 12. ibid.

Explicatur sententia Corradi in tractatu de dispensationibus circa Bigamiam. num. 13. p. 224

Quædam sunt species Bigamiæ in quibus solus Papa de iure communi dispensat. cap. 78. num. 14. ibid.

Episcopus dispensare potest Bigamum ad minores Ordines secundum multorum sententiam. n. 15. ibid.

Sed in contrauium adest declaratio Sacræ Congregationis Concilij. num. 16. ibid.

Item Episcopum super Bigamia interpretatiua

X

dispensare

Index Rerum.

dispensare non posse refertur ex mente eiusdem Congregationis. *ibid.* num. 17. p. 224
Episcopus vtrum ex causa possit Bigamum dispensare, vt minores Ordines exerceat. cap. 78. n. 18. *ibid.*
Bigamiae interpretatiuae facilius est dispensatio. c. 78. num. 37. p. 227

Breue.
Pensionis expeditio per Breue valida est, & executioni demandanda. cap. 53. num. 11. p. 153
Breuis & literarum expeditarum eadem est vis. c. 53. num. 12. *ibid.*

Bulla.
Si Bulla discordat à supplicatione quid agendum sit. cap. 53. num. 9. p. 159

C

Camera.

Cameræ Canonicealis fruitio loco pensionis durante vita resignantis, vtrum reueruari possit. cap. 17. num. 43. p. 44
Camera Apostolica soluit pensionem si fructus beneficij pensionis grauari percipiat. cap. 42. n. 25. p. 113.

Campana.

Vt argumentum Hospitalis Ecclesiastici ex Campana oriatur, oportet illam esse ferro alligatam, vt per eam populus ad missam audiendam conuocetur. cap. 65. num. 25. p. 189

Campfor.

Solutio facta à Campfore qui dederat scedulam bancariam constituit in quasi possessione exigendi pensionarium. cap. 50. num. 68. p. 144
Quando totum creditum transfusum est in Campforem, cessat exceptio reductionis pensionis. c. 59. num. 12. p. 172
Quamuis Campfor datus fuerit pro simplici securitate pensionarij, tamen si agatur contra ipsum ex obligatione Camerali, debet soluere, & postea repetere. cap. 59. num. 15. *ibid.*
Quamuis dubitetur vtrum solutio facta per fideiussorem censetur facta de mandato debitoris principalis, tamen dum agitur de Campfore faciente scedulam bancariam, ille censetur habere mandatum ad soluendum pro principali. cap. 59. n. 21. p. 173.
Si pensionarius fuerit negligens in exigendo à Campfore, pensionarij erit periculum. cap. 59. num. 24. *ibid.*
Sola denunciatio Titularis non eximit Campforem ab obligatione soluendi debitam pensionem. cap. 59. num. 25. *ibid.*
Vtrum mercatore qui cedulam scripsit pro soluenda pensione, facultatibus lapsa, pensionarius teneatur alium fideiussorem dare. cap. 59. num. 34. p. 174.

Cancellatio.

Cancellatio instrumenti translationis pensionis infirmius facta non præiudicat partibus. cap. 54. num. 9. p. 156
Cancellatio facta à non habente potestatem, vel casualiter, non præiudicat veritati. cap. 59. num. 10. p. 172.
Cancellatio nulliter facta non impedit viam executionem. num. 11. *ibid.*
Sed hoc casu necesse est, vt manifestè constet de nullitate Cancellationis. num. 12. *ibid.*

Capax.

Quomodo intelligendum sit quod dicitur eum, qui non est capax beneficij, non esse capacem pensionis. cap. 1. num. 9. p. 2

Capitulum.

Capitulum dum lucratur fructus Canonici absentis, tenetur pro rata ad solutionem pensionis. cap. 42. num. 24. p. 113
Et contraria opinio reicitur. num. 26. *ibid.*
Si pensio non acquiritur Capitulo propter absentiam Canonici, sed particularibus Canonicis, hi tenentur pro rata ad solutionem pensionis, & non Capitulum. dicto cap. 42. num. 34. p. 114
Quando litigatur contra Capitulum, si timeantur illius diffugia, & tergiversationes, concedi debet fructuum sequestratio ex constitutione Pij V. cap. 79. num. 7. p. 216
Caput Odoardus de solutionib. & illius priuilegium, non impedit viam executionem pro pensione, reiecta contraria Couarruiae sententia. cap. 21. n. 10. p. 53. quando adsunt obligationes cum clausulis requisitis.

Caracter.

Quamuis Clericatus non possit conferri ab Episcopo non suo, tamen sic collatus imprimit in anima Characterem. cap. 78. num. 31. p. 225

Carceratio.

Clericus potest Carcerari si sit obligatus obligatione Camerali cum iuramento. cap. 21. num. 4. p. 53.

Cardinalis.

Pensio debita Cardinali solui debet in loco ubi situm est beneficium, nisi aliter fuerit Conuentum. cap. 38. num. 3. p. 100
Cardinales qua forma vtantur, dum præstant consensum. cap. 41. num. 27. p. 109
Facultas transferendi pensiones, vtrum possit retorqueri aduersus Cardinales possidentes beneficia pensioni supposita. cap. 53. num. 13. p. 153
Cardinales in sermone generali non comprehenduntur. cap. 53. num. 14. *ibid.*
Cardinales non sunt speciali nota designandi in materia in qua nullum habent priuilegium particulare. num. 16. *ibid.*
Per promotionem ad Cardinalatum, vtrum pensiones extinguantur. cap. 63. num. 24. p. 107
Cardinalis qui non est Episcopus non amittit beneficia, nec Canonatum in Ecclesia Cathedrali, per promotionem ad Cardinalatum. num. 25. *ibid.*
Amittit tamen beneficia Curata, dignitates inferiores, & officia, sed non pensiones. num. 26. & 27. *ibid.*
Contrarium aliqui tenuerunt cum distinctione quoad beneficia, sed indistinctè quoad pensiones. num. 28. p. 107
Sed resolutio totius quæstionis pendet ex constitutione Sixti V. cuius verba referuntur. numer. 29. *ibid.*
Per promotionem ad Cardinalatum ea non amittuntur quæ huic tantæ dignitati non repugnant. cap. 73. num. 30. *ibid.*
Pensiones quæ Eminentissimis Cardinalibus referuntur, sunt fauorabiles. cap. 81. num. 15. p. 234
Et respiciunt publicam Ecclesiæ vtilitatem. num. 16. *ibid.*
Cardinalis Nepotis habentis superintendentiam generalem literæ impediunt executionem literarum

Notabilium.

- rum super translatione pensionis concessarum. cap. 28. num. 11. p. 74
- Fauore Cardinalium in Gallia admittuntur reservationes omnium fructuum loco pensionis super beneficiis resignatis. cap. 2. num. 6. & 7. p. 5. & c. 5. num. 17. p. 14
- Sicut etiam admittitur in Gallia reservatio collationis beneficiorum loco pensionis fauore Cardinalium, & ita practicum. cap. 2. num. 21. p. 5
- Et hoc generaliter Cardinalibus concessum est, ex Pontificiis constitutionibus, vt collationes beneficiorum ipsis reservate censeantur in beneficiis, quæ ultimo loco dimiserunt. cap. 2. num. 22. p. 6
- Reservatio fructuum fauore Cardinalis dicitur facta ad publicam vtilitatem. cap. 5. n. 18. p. 14
- Castrium.*
- Castri Dominus cuius predecessores præsentarunt potest intentare remedia possessoria nomine Castri, quamuis ipse nunquam præsentauerit. cap. 50. num. 24. p. 141
- Cathedralis.*
- Pensio super Cathedralibus non indiget speciali expressione quando concessio pensionis facta fuit verbis amplissimis. cap. 31. num. 10. p. 83
- Causa.*
- Causæ propter quas Papa Laicis pensiones assignat, multæ sunt, veluti propter paupertatem, aut alios de causis. cap. 33. num. 14. p. 89
- Causa amissionis pensionis non potest intentari nisi coram Iudice Ecclesiastico. cap. 35. n. 11. p. 93
- Idemque seruatur in Gallia. num. 12. ibid.
- Interim tamen suprema Tribunalia decernunt provisionalem. num. 13. ibid.
- Quandoque etiam tertiam partem fructuum prouisionaliter oneribus pro rata supportatis. num. 14. ibid.
- Causa resignationis dicitur falsè expressa, si resignatio narrata sit nulla. cap. 62. num. 5. p. 179
- Idem si translatio sit nulla. cap. 1. num. 13. p. 2
- Pensio ex falsa causa reservata est nulla. cap. 62. num. 6. p. 179
- Etiam si Summi Pontificis autoritate munita sit. ibid. n. 7. & cap. 1. n. 12. p. 2
- Et non meretur executionem. cap. 80. num. 49. p. 232.
- Causa appellationis est eadem cum prima, licet sit diuersa instantia. cap. 80. num. 29. p. 231
- Causa pensionis non est tractanda tanquam beneficialis. cap. 79. num. 22. p. 228
- Vna ex causis propter quas Episcopus potest pensiones imponere est vtilitas Ecclesiæ. cap. 5. num. 5. p. 2
- Quæ sint causæ propter quas Episcopus pensiones imponere potest. dicto cap. 1. num. 7. ibid.
- Episcopo dicenti se ex iusta causa pensionem reassumisse non creditur. ibid. num. 19. p. 3
- Si sine causa Episcopus pensionem reseruet, nulliter procedit, sed non adest Simonia. num. 25. ibid.
- Quando Papa alicui pensionem concedit sine causa, mortuo titulari pensionarius tenetur probare veram, & realem solutionem omnium terminorum pensionis decursæ in vita possessoris beneficii, alias non potest illum exigere à successore beneficii. cap. 3. num. 1. 2. & 13. p. 7. & 8
- Et propterea non sufficit ficta solutio per aditionem hereditatis. ibid. num. 3. p. 7
- In reservatione pensionum sine causa, quibus Clau-
- fulis Summus Pontifex vti soleat. cap. 3. num. 5. ibid.
- Pensionarius sine causa tenetur probare veram, & realem solutionem terminorum decursorum, etiam si solutio esset distributa per singulos sex menses. cap. 3. num. 16. ibid.
- Et hæc probatio debet fieri totius & integri termini decursi, & non pro rata temporis; quamuis hæc rata in aliis casibus sit considerabilis. cap. 3. n. 17. ibid.
- Qui ex falsa causa alienam suscipit obligationem, non tenetur ad promissa. cap. 13. num. 20. p. 33
- Nisi id fecerit ex certa scientia. num. 21. *Cautio.*
- Etiam in beneficialibus Cautio peti potest, iuxta textum in *l. is à quo, ff. de rei vendicac.* cap. 80. n. 42. p. 231.
- Cedula.*
- Quando debitor pensionis tradidit pensionario Cedula bancariam, tenetur pensionem soluere, siue fructus perceperit, siue non. cap. 58. num. 41. p. 170.
- Cedula bancaria datur hodie ad sex annos, & in fine illius temporis renouatur. cap. 59. num. 1. p. 171.
- Ista traditio Cedula bancariæ pro pensione non potest fieri, nisi sub autoritate Summi Pontificis. cap. 59. num. 2. ibid.
- Per Cedula bancariam, vtrum Campfor dicatur fideiussor vel constitutor. eodem cap. num. 3. ibid.
- In quibus casibus possessor beneficii sit liberatus per traditionem Cedula bancariæ. cap. 59. num. 6. p. 172.
- Cedula acceptatio requiritur ad hoc, vt illa vires habeat. num. 7. ibid.
- Ex stylo Romanæ Curie Cedula bancaria habet vim obligationis Cameralis. cap. 59. num. 19. ibid.
- Cedula bancaria habet vim solutionis, si mercator attulerit apud se factum fuisse depositum. n. 22. p. 173.
- Tradita venditori Cedula bancaria, non currit amplius emptori interesse pretij, si illa fiat cum deposito pecuniarum, apud mercatorem. num. 23. ibid.
- Quando Cedula bancaria data fuit ad solam securitatem pensionarij, tunc titularis tenetur Campfori restituere expensas executionis contra ipsum factæ, & damna per eum passa. num. 26. ibid.
- Cedula bancaria quando sufficiat pensionario ad petendam in quasi possessione exigendi manutentionem. ibid. num. 32. p. 174
- Quid si annotatio solutionis facta fuerit à tertio in dorso Cedula. num. 33. ibid.
- Censu.*
- Episcopus super bonis suæ Ecclesiæ Censum perpetuum imponere non potest. cap. 65. numer. 2. p. 158.
- Inter pensionem & Censum super bonis Ecclesiæ impositum quæ sit differentia. cap. 65. num. 3. ibid.
- Census nouus Ecclesiæ imponi, vel antiquus augeri non potest. ibid. num. 4. p. 158
- Census nouus quis dicatur, & quis antiquus. n. 5. ibid.
- Papæ autoritas requiritur ad imponendum nouum Censum in præiudicium Ecclesiæ. ibid. num. 6. & cap. 36. num. 7. p. 96
- X 2 Solemni

Index Rerum

Solemnitates requisitas in alienatione bonorum Ecclesiarum debent interuenire, dum nouus census Ecclesiarum imponitur. n. 7. ibid.

Census personales si aliquo in loco admittantur, pro eis competunt remedia possessoria. cap. 19. num. 5. p. 47

Censura.

Ad euitandas Censuras debitor pensionis debet probare, se verè & realiter soluisse & paruissè. cap. 49. num. 34. p. 137

Censurarum metu facta solutio vtrum constituat pensionarium in quasi possessione exigendi. cap. 50. num. 75. p. 144

Qui metu Censurarum soluit, quid obseruare debeat, vt aduersarium non constituat in quasi possessione exigendi pensionem. num. 76. ibid.

Cessio, Cedens.

Cessione bonorum facta per Clericum debet illi assignari pensio ne fame pereat. cap. 7. num. 20. p. 21.

Cedendo actiones debitor liberatur quis, quoties tenetur ad aliquid ex eo quod actionem habet. c. 13. num. 7. p. 32

Limitatur ibi, num. 9. ibid.

Inter Cessionem debiti pluribus factam diuersis temporibus de toto debito, & eam quæ facta fuit per partes quæ sit differentia. cap. 21. num. 19. p. 54.

Cessio beneficij fieri debet in manibus Superioris. cap. 57. num. 4. p. 164

Cessio nominis & simplex illius indicatio, multum inter se differunt. cap. 72. num. 5. p. 203

Cessionarius pensionis ad vitam emit quodammodo iactum retis. cap. 17. num. 16. p. 43

Cessionarius commoditatis pensionis vitur inre cedentis. cap. 30. num. 9. p. 80

Clausula.

Clausula *Accedente consensu patroni Laici*, non refertur ad pensionis reservationem, sed ad beneficij collationem. cap. 30. n. 24. p. 81. & cap. 52. n. 16. p. 150.

Clausula *Accedente consensu patroni*, requirit, vt ille consensus sit expressus, nec sufficit tacitus per lapsum quadrimestris. cap. 12. num. 14. p. 30

Sufficeret tamen consensus præsumptus per lapsum decem annorum. num. 15. ibid.

Clausula, *Aliundè vivere valens*, verificatur ex eo quod pensio sufficiens resignanti referuatur. c. 58. num. 12. p. 167

Clausula, *Arbitrio Rotæ*, quid operetur in possessorio, & dum agitur de executione Literarum Apostolicarum, & quæ sit inter vtrumque casum differentia. cap. 50. num. 84. p. 145

Clausula *Arbitrio*, remittit aliquid de rigore iuris. cap. 52. num. 26. p. 151

Quid operetur illa Clausula, si commissio data fuerit sine retardatione solutionis pensionis *Arbitrio Rotæ*. cap. 80. num. 5. p. 229

Clausula *Ceterum*, operatur quod subexecutor possit procedere, si deputatus executor procedere non possit. cap. 49. num. 9. p. 133

Clausula *Ceterum*, quibus verbis concipiatur. num. 10. ibid.

Literæ pensionis quæ exhibendæ sunt Commissario, vtrum sint exhibendæ executori procedenti virtute Clausulæ *Ceterum*. cap. 49. numer. 15. p. 134.

Clausula, *Confitto de literis reservationis, vel transla-*

tionis pensionis, si sit appositæ, quomodo probatio fieri debeat. cap. 80. num. 52. p. 232

Clausula *Cum incidentibus*, &c. tribuit commissario appellationis facultatem exequendi, sed cumulatiuè. cap. 49. num. 41. p. 137

Clausula, *Cum primùm caractere Clericali fueris insignitus*, non obstat agenti possessorio existenti in quasi possessione pensionem exigendi. cap. 50. num. 82. p. 145

Clausula *Defendant inductum & faciant illi de fructibus responderi*, facit vt executor possit procedere post acceptam executionem, vel post illam semel factam. cap. 49. num. 28. p. 136

Clausula reservationis pensionis, *Demptis tot sententijs pro Rectore beneficij*, quantæ sit efficaciæ. cap. 58. num. 31. p. 169

Clausula derogatoria quamuis appositæ fuerit in prima dispositione, tamen illi derogatur per secundam habentem derogatoriam primæ derogatorie. cap. 6. num. 25. p. 17

Clausula, *Dummodo Rectori tot remaneant*, est conditionalis. cap. 14. num. 1. p. 35

Dictio *Dummodo*, Regulariter conditionem importat. num. 2. ibid.

Sed tamen si adiiciatur rei imperfectæ est conditionalis. num. 3. ibid.

Clausula, *Dummodo tot remaneant, &c.* non est conditionalis, quando est limitata per Clausulas posteriores. cap. 14. num. 31. p. 36

Pensio referuata cum clausula, *Dummodo tertiam fructuum partem non excedat*, non annullatur sed reducitur si adsit excessus, & agatur de impetratione facta per obitum. Idem si commissio pensionis fiat ex alia causa quàm propter resignationem. cap. 15. num. 1. p. 38

Quando clausula *Dummodo* faciat gratiam conditionalem. cap. 30. num. 23. p. 81

Per clausulam, *Dummodo hac pensio medietatem fructuum non excedat & remaneant quinquaginta Rectori*, vtrum dicatur sufficienter facta expressio pensionis anterioris super eodem beneficio impositæ. cap. 44. num. 13. p. 118

Quando is qui præterit pensionem esse validam non obstante defectu pensionis anterioris proba primam esse inutilem aut inexigibilem, audiendus est, non obstante clausula, *Dummodo medietatem non excedat*. cap. 44. num. 15. p. 161

Quando pensio strictè referuata est in certa summa, sine modificatione illius clausulæ, *Dummodo non excedat, &c.* si sit excessiua, redditur in totum nulla. cap. 45. num. 21. p. 121

Clausula, *Dummodo remaneant, &c.* debetur omnino regulariter per eum, qui in ipsa fundamentum capit iustificari. cap. 55. num. 6. p. 158

Quando illa Clausula non est iustificata, reservatio pensionis est nulla, nec datur illo casu regressus ad beneficij resignationem. cap. 56. numer. 1. p. 160.

Clausula *Dummodo remaneant, &c.* habet causam continuam & successiuam, & debet verificari etiam tempore post provisionem futuram in beneficijs habentibus annexam curam animarum. cap. 58. num. 18. p. 168

Quod intelligendum est sub distinctione. num. 20. & 21. ibid.

Clausula, *Dummodo tot remaneant, &c.* continet taxationem alimentorum Rectoris. cap. 58. n. 28. p. 168.

Clausula, *Ne nimium dispendium patiatur*, non potest

Notabilium.

- test verificari in eo, qui nullum ius habet in beneficio. cap. 62. num. 9. p. 179
- Ampliat, ut procedat quamvis resignatio facta fuisset conditionaliter cum clausula, & non aliàs. cap. 62. num. 10. ibid.
- De Clausula, *Etiamsi nullum ius. &c.* & illius efficacia. cap. 53. num. 7. p. 152
- Clausula, *Habita vel non habita possessione*, fuit inventa ad fraudes evitandas. cap. 13. num. 1. p. 31
- Utrum illa Clausula obliget ad solutionem pensionis quando possessor beneficii sine sua culpa non potuit obtinere possessionem, aut fructus beneficii resignati percipere. dicto num. 1. & sequentibus. ibid. & num. 2. 3. p. 31
- Intellige, ut num. 26. & sequentibus. eodem cap. 13. p. 33.
- Pensio si fuerit reservata in maiori summa cum Clausula, *Et non aliàs*, corrui in totum si in minori reservetur. cap. 15. num. 3. p. 38
- Clausula, *Et non aliàs*, non suffragatur illi qui permutat beneficium cum pensione. cap. 16. num. 29. p. 41.
- Clausula, *Et non aliàs*, in supplicatione apposita habet vim decreti irritantis. cap. 36. numer. 10. p. 96.
- Clausula, *Et non aliàs*, apposita in reservatione pensionis facit, ut non soluta pensione resignatio resolatur ex defectu conditionis. cap. 45. num. 4. p. 120
- Et quod gratia resolatur si regressus corruiat. num. 5. ibid.
- Clausula, *Et non aliàs*, habet vim irritandi actum etiam ab initio. cap. 60. num. 7. p. 175
- Clausula, *Et non aliàs*, nihil operatur quando resignans est in culpa. cap. 60. num. 12. ibid.
- Clausula, *Et non aliàs*, nihil potest operari in fraudem Regiæ nominationis. cap. 60. n. 14. p. 176
- Clausula, *Non obstantibus*, non comprehendit derogationem statuti, si in illo detur certa forma. cap. 9. num. 10. p. 24
- Clausula, *Parito iudicato*, exigit actualem solutionem, quamvis debitum esset illiquidum. cap. 38. num. 19. p. 101
- Clausula, *Parito iudicato*, cuius sit efficacia in materia pensionis. cap. 80. num. 12. p. 230
- Clausula, *Postquam caractere Clericali fuerit insignitus*, apposita in facultate transferendi pensionem facit, ut sufficiat Clericatus post translationem superueniens. cap. 31. num. 5. p. 83
- Clausula, *Quod de nullitate dici non possit*, quid operetur, si in rescripto pensionis fuerit apposita. cap. 48. num. 2. p. 130
- Clausula, *Quod ad legitimam executionem procedat*, cuius sit efficacia dum in commissione fuit apposita. cap. 80. num. 24. p. 230
- Clausula, *Quod maior & verior expressio apponi possit in Literis*, non operatur quoad corpus diuersum beneficii. cap. 32. num. 6. p. 87
- Clausula, *Quod verior expressio valoris beneficii fieri possit in Literis*, quomodo intelligenda sit. cap. 61. num. 5. p. 178
- Non obstante illa Clausula pensio est nulla, siue maior, siue minor expressio facta fuerit in Literis. cap. 61. num. 6. ibid.
- Clausula, *Quod pensio annullari aut reduci non possit*, quomodo sit intelligenda. cap. 45. numer. 22. p. 122.
- Quamvis in concessione pensionis apposita sit Clausula, *Quod reduci non possit*, tamen successor Sanleger. de Pensionib.
- in beneficio non impeditur petere reductionem pensionis excessivæ, si illi consensus non præbuerit. cap. 58. num. 15. p. 168
- Clausula, *Quorum tenores*, operatur quod privilegia quibus derogatur censeantur de verbo ad verbum expressa. cap. 6. num. 24. p. 17
- Habet enim vim specialis expressionis. ibidem n. 35. p. 18.
- Clausula, *Quoniam modo vacet*, non comprehendit vacationem ex defectu publicationis. cap. 12. num. 7. p. 30
- Ampliat ut hoc procedat etiamsi ageretur de gratia concessa motu proprio. num. 8. ibid.
- Clausula, *Rato manente pacto*, quæ inest iuramento facit, ut simul pensio, & regressus peti possit. cap. 47. num. 13. p. 128
- Clausula, *Rebus sic stantibus*, suum perdit effectum quando fuit cogitatum tempore dispositionis de eo quod in futurum contingere poterat. cap. 58. num. 19. p. 168
- Clausula, *Refectis expensis*, apposita in commissione operatur, ut illarum in primis facienda sit actualis solutio. cap. 38. num. 17. p. 101
- Clausula, *Sicut accepimus*, posita in narrativa Papæ non probat actualem pensionis solutionem ad effectum manutentionis. cap. 50. num. 51. p. 143
- Quando in commissione adest Clausula, *Sine præiudicio executionis*, Iudex à quo procedit ad executionem, & coactionem non obstante inhibitione Iudicis ad quem. cap. 80. num. 16. p. 230
- Nec Iudex ad quem potest se ingerere in executione pro solutione pensionis. num. 17. ibid.
- Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, non datur quando agitur de pensione super pluribus beneficiis imposita. cap. 23. num. 6. p. 60
- Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, suspendit & limitat iurisdictionem, ita ut nullam habeat donec solutio integrè facta fuerit. cap. 58. num. 13. p. 101
- Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, durat in omnibus instantiis. cap. 49. num. 38. p. 137. & cap. 80. num. 27. p. 230
- Vt Clausula, *Sine retardatione*, concedatur pro pensione sufficit alterum de duobus, nempe vel quod agatur vigore Literarum Apostolicarum, vel quod pensionarius sit in quasi possessione exigendi. cap. 80. num. 6. p. 229
- Clausula, *Sine retardatione*, æquiparatur Clausulæ, *Parito iudicato*. cap. 80. num. 8. ibid.
- Illa Clausula facit, ut denegetur audientia Titulari appellanti. num. 9. ibid.
- Stante illa Clausula non auditur Titularis si loco solutionis omnes fructus offerat pensionario. num. 11. p. 230
- Item Iudex à quo stante illa Clausula potest exequi nisi ipsi fuerit inhibitorium. num. 13. ibid.
- Clausula, *Sine retardatione*, non apponitur in pensionibus Episcopi autoritate reservatis. ibid. num. 30. p. 231
- Fallit quando pensionarius esset in quasi possessione exigendi. num. 31. ibid.
- Clausula, *Si quid sit exequendum, in primis, & ante omnia exequatur*, apponi solet quando sententia à qua fuit appellatum continet probabile gravamen. cap. 80. num. 18. p. 230
- Sed hoc casu executio pro pensione fieri debet autoritate Iudicis ad quem. numero 19. ibidem.
- Stante illa Clausula suspenditur executio donec

Index Rerum

cognitum fuerit per Iudicem ad quem, illi locum esse. num. 20. *ibid.*
 Et hoc casu cognoscendum in primis est de exceptionibus aduersus sententiam oppositis. cap. 80. num. 21. *ibid.*
 Et appellans admittitur ad productionem nouorum iurium, non autem appellatus. num. 22. *ibid.*
 Si tamen appellans noua acta producat, appellatus alia replicando producere potest. cap. 80. num. 23. p. 230.
 Clausula transferendi cassata per Datarium non præiudicat resignationi factæ cum Clausula translationis. p. 32. num. 1. p. 86
 Inter Clausulas, *Vi commodius sustentari valeas*, & *Vi decentius*, quæ sit differentia, & quando censentur appositæ causa alimentorum. cap. 58. num. 16. p. 168
 Clausulæ quæ solent apponi in reservatione pensionis pro illis qui non sunt tonsurati. cap. 77. num. 3. p. 219
Clerici.
 Ex stylo Curie Romanæ pensiones assignari non solent nisi Clericis. cap. 17. num. 21. p. 42
 Exceptio defectus Clericatus non obstat in possessione. cap. 52. num. 25. p. 151
 In petitorio tamen Clericatus est probandus, & varij modi illum probandi referuntur. *ibid.* num. 22. p. 150.
 Clericatu ab alieno Episcopo publicè collato, præsumitur in eo interuenisse licentiam proprii Episcopi. cap. 52. num. 23. *ibid.*
 Pensiones intuitu Clericatus conceduntur, & per consequens qui contrahit matrimonium, illis tacitè renunciat. cap. 75. num. 6. p. 212
 Clericatum obtinens à non suo Episcopo, non est capax pensionis nec translationis illius. cap. 31. num. 5. p. 83
 Pensio non debetur nisi post Clericatum quando assignata fuit sub conditione futuri Clericatus. num. 4. *ibid.*
Coadiutor.
 Quomodo Coadiutor succedere debeat in annexis Canonicatui acquisitis Coadiuto per illius optionem. cap. 22. num. 14. p. 58
 Coadiutor succedens in Canonicatu pensione grauato, tenetur ad solutionem illius pensionis. num. 15. *ibid.*
Coccinum.
 Explicatur decisio Rotæ 500. apud Coccinum. c. 42. num. 31. p. 113
Collatio.
 Collationem beneficiorum loco pensionis per resignantem reservari posse multi existimant. cap. 2. num. 1. p. 4
 Collatio si facta fuerit reservata resignanti facultate conferendi beneficia loco pensionis, talis facultas ad ipsum dicitur obuenire nouo iure, & dicitur nouus collator. num. 4. p. 5
 Resignans per resignationem amittit titulum, & possessionem, & per consequens dicitur nouus collator. num. 5. *ibid.*
 Ex vsu Tribunalium Gallie reservationes facultatis conferendi, post factam resignationem admittuntur fauore Cardinalium. num. 7. *ibid.*
 In alijs præter Cardinales non admittuntur, super hoc tamen varia sunt supremarum Curiarum Atesta. *ibidem* numer. 8. & sequentibus.
 Ius conferendi cum sit fructus beneficij non potest

iure Ordinario ad resignatarium spectare. cap. 2. num. 9. p. 5
 Quando ex speciali gratia permittitur resignanti, vt reseruet sibi facultatem reseruandi Collationem beneficiorum, hoc debet fieri in ipso actu resignationis. num. 11. *ibid.*
 Resignantem reservata sibi facultate conferendi non posse nouo mandato grauari verius est. num. 12. *ibid.*
 Collatio beneficiorum, secundum ius commune spectat coniunctim ad Episcopum, & Capitulum. *ibid.* num. 17. p. 5
 Collatio beneficij quod quis obtinuit non seruata forma Concilij Tridentini non potest ad Episcopum spectare. cap. 70. num. 4. p. 199
Collusio.
 Collusio quomodo fiat in pensionibus & beneficijs, & quis sit illius effectus. cap. 39. num. 1. p. 102
 Collusio est delictum. num. 2. *ibid.*
 Collusio quid sit. num. 3. *ibid.*
 Collusionis pœna est priuatio beneficij, & pensionis. num. 4. & 7. *ibid.*
 Collusio præsumitur, sed tamen ad illius probationem sufficiunt coniecturæ. cap. 39. num. 15. 16. & 17. p. 102. & 103
 Collusio præsumitur quando reus non curauit se defendere, nec iura sua producere. num. 18. *ibid.*
 Item si non appellauit aut appellationem prosequi non curauit. cap. 39. num. 20. p. 103
 Aliæ collusionis coniecturæ recensentur. num. 21. *ibid.*
 In causis ciuilibus licita est concordia, sed non Collusio in præiudicium tertij. cap. 39. num. 22. *ibid.*
 Collusio non probatur per vnicam coniecturam. num. 23. *ibid.*
 Ex sola amicitia non oritur sufficiens coniectura Collusionis seu simulationis. cap. 39. num. 24. *ibid.*
Colonus.
 Quæ sit differentia inter Colonum partiarium, & eum qui nummis colit. cap. 5. num. 5. p. 13
 Pensionarius est quodammodo similis Colono partiaro, qui pro sua rata contribuit ad solutionem decimarum. cap. 6. num. 7. p. 16
 Colonus quamuis pensionem Domino soluat, non liberatur ab alijs oneribus suæ obligationis. c. 47. num. 1. p. 117
Commissio.
 Commissio executionis Literarum Apostolicarum non datur pro translatione pensionis nisi personis in dignitate constitutis, exceptis causis privilegiatis. cap. 28. num. 30. p. 75
 Commissio appellationis simpliciter data, non reuocat præcedentem Commissionem datam cum Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*. cap. 80. num. 51. p. 212
 Nudum factum testamento alteri committi potest, sed non arbitrium illud quod ex legis potestate, vel ex natura rei competit. cap. 30. n. 3. p. 80
Commoditas.
 Magna est differentia inter Commoditatem pensionis, & ipsam pensionem, quia Commoditas cedit potest dum viuunt pensionarius, non autem ipsa pensio. cap. 17. num. 13. p. 42
 Pensio non finitur morte illius cui sola commoditas cessa fuit. cap. 17. num. 14. *ibid.*
 Commoditas pensionis cedi potest etiam cum mandato

Notabilium.

dato irreuocabili, etiam inuito titulari. num. 15.
 ibid.
 Commoditas census quantum ab ipso censu differat. n. 17. p. 43
 Commoditas pensionis decursæ transit ad hæredem. cap. 35. n. 23. p. 93.
Compensatio.
 Compensatio operatur liberationem, sed non quasi possessionem ad effectum manutentionis. cap. 50. n. 79. p. 145
 Alimentisoluta Compensantur rescissa transactione super alimentis facta, cum summis aliis debitis. cap. 51. n. 21. p. 148.
 Compensationis exceptio non admittitur quando pensio fuit referuata loco alimentorum. cap. 51. num. 11. p. 147
 Exceptio Compensationis non admittitur in causa alimentorum. n. 12. ibid.
 Sicut in subsidio charitativo loco alimentorum assignato. n. 13. ibid.
 In petitione pensionis admittitur Compensatio super alimentis præteritis, non autem pro futuris. ibid. n. 17. p. 147
 Compensatio admittitur in causa pensionis, si sit liquida & agatur de debito æquè priuilegiato. num. 20. p. 148
Concordata.
 Papa concessit Regi vt prouinciæ vnitæ comprehenderentur in Concordatis. cap. 27. num. 18. pag. 72.
Concursus.
 In permutationibus Ecclesiarum parochialium non requiritur Concursus. cap. 18. n. 9. p. 45
 Vtrum necessarius sit Concursus in permutatione beneficij simplicis cum Ecclesia Parochiali. num. 10. ibid.
 Resoluitur non exigi Concursum, sed sufficere simplex examen iuxta mentem sacre Congregationis. n. 11. ibid.
Condemnatio.
 Condemnatus ad penam priuationis beneficiorum non censetur Condemnatus ad priuationem pensionum. cap. 35. n. 27. p. 93
 Fallit in odium hæretici qui priuatus beneficiis censetur etiam Condemnatus ad priuationem pensionum. n. 28. p. 94
Conditio.
 Conditio nulla potest apponi quando agitur de resignatione facta coram ordinario Collatore. cap. 1. n. 23. p. 3
 Dispositio cum Clausula resolutiua pensionis quando reddat actum Conditionalem, & ea non impleta quando pensio reddatur nulla. cap. 3. n. 23. pag. 8.
 Conditionum aliquæ sunt suspensiuæ, & aliæ resolutiuæ, & quis inde resulter effectus. cap. 44. num. 21. p. 119
 Pensio referuata super primo beneficio sub Conditione suspensiuâ, vtrum debeat exprimi in concessione secundæ pensionis super eodem beneficio imponendæ. n. 22. ibid.
 Conditionem appositam reservationi pensionis iustificare tenetur pensionarius. cap. 14. n. 4. p. 35.
 Sed hoc verum est in iudicio petitorio, non in possessorio, in quo possessor non tenetur iustificare, quod summa expressa Clausula, *Dummodo*, &c. remaneat apud titularem. n. 5. ibid.
 Si resignatio sit Conditionalis, ius remanet penes

resignantem, donec Conditio sit purificata. cap. 60. n. 8. p. 165
 Pensione imposita sub Conditione regressus cum Clausula, *Et non aliâ*, nihilominus executio non retardatur, quamuis resignatarius opponat de nullitate pensionis. cap. 60. n. 11. ibid.
 Quid si ex defectu conditionis, vide cap. 80. num. 32. p. 231
 Conditio habetur pro impleta in præiudicium illius qui est in culpa quominus impleatur. c. 60. num. 15. p. 176
 Resignatio etiam sine Conditione facta in fauorem alicuius habet tacitam Conditionem dummodo resignatario ius plenè quæsitum fuerit. num. 20. ibid.
 Quando gratia est Conditionalis, exceptio Conditionis non adimpletæ dicitur oriri ex eadem gratia, & retardat executionem Literarum Apostolicarum. cap. 80. n. 32. p. 231
 Conditio quod fuerit purificata pensionarius probare debet. n. 33. ibid.
 Vide *suprà* cap. 14. n. 4. p. 35
 Concessio facultatis transferendi pensionem sub Conditione illam intimandi intra mensem, corruit si intimatio in tempore facta non fuerit. cap. 80. n. 34. p. 231
 Quæ sit ratio differentie inter collationem, & præsentationem quæ sub Conditione factæ fuerunt. cap. 82. n. 10. p. 235
Conductor.
 Conductor qui se obligauit soluere creditoribus locatoris etiam nomine proprio cum Clausula, *Habita vel non habita possessione*, non tenetur soluere creditoribus, si absque sua culpa, vel negligentia non potuit fieri re Conducta. cap. 13. n. 11. p. 32. Adde Amat. *resolut.* 21. num. 12. *Surd. consil.* 445.
 Conductor qui se obligauit soluere intuitu certæ rei locatæ, si promittat soluere non obstante quod illa frui non possit, est contra naturam contractus. n. 15. p. 32
 Intellige vt per Surdum, *dicto consil.* 445. *per totum*.
 Limitatur nisi hoc fecerit ex certa scientia. ibidem num. 21. p. 33
Confessio.
 Confessio resignantis non potest nocere successoribus in beneficio. cap. 3. n. 6. p. 7
 Quod est verum quando resignatarius venit ex nouo iure. n. 7. ibid.
 Confessiones de recepto factæ ab aliis quàm ab ipso pensionario non sufficiunt. n. 9. ibid.
 Confessio patris pro filio non est attendenda in spiritualibus aut illis annexis, qualis non est pensio. n. 10. ibid.
 Probatio per Confessionem non sufficit quando quis tenetur probare veram & realem numerationem. ibid. n. 8. p. 7
 Sola Confessio solutionis non suffragatur quando agitur contra successorem in beneficio, sed debet constare de vera & reali numeratione. cap. 50. num. 52. p. 143
 Confessio solutionis facta in precibus non probat nisi constet illud rescriptum fuisse obtentum de mandato non consentientis. n. 50. ibid.
 Solutio probat veram numerationem quando in instrumento fuit dictum solutionem fuisse factam de constanti, vel in pecunia numerata. ibid. n. 53. p. 143.

Index Rerum.

Confessio solutionis in instrumento publico, ex quibus probet veram & realem numerationem. n. 54. ibid.
 Et Notariorum consuetudo hac in re attendenda est. n. 55. ibid.
 Confessio non præiudicat in iis quæ in iure confitentur. cap. 24. n. 4. & 7. p. 62
 Confessionis error semper opponi potest per titulum. cap. 24. n. 5. ibid.
 Confessio in precibus probat etiam si rescriptum fuerit declaratum nullum, vel contra illud iudicatum. n. 7. & 8. ibid.
 Et præiudicat etiam absenti. n. 9. ibid.
 Et minori. n. 10. ibid.
 Et illa confessio amplius reuocari non potest. num. 11. ibid.
 Quamuis rescriptum fuerit productum in partibus fauorabilibus duntaxat. n. 12. ibid.
 Confessio in precibus pensionis emanata non probat, nisi quoad ea quæ ad rescriptum sunt necessaria. cap. 54. n. 15. p. 156
 Confessio actus gesti non probat quod ille fuerit gestus ciuilitur vel naturaliter. cap. 24. num. 19. pag. 62.
 Confessiones aliter quàm in precibus Pontificis oblatis factæ non præiudicant, dum tractatur de interesse Ecclesiæ in iudicio petitorio pensionis. num. 20. ibid.
 Vtrum Confessio ab vtraque parte facta præiudicet, si vtraque Pars preces porrexerit. num. 21. ibid.
 Confessio valoris in rescripto pensionis non nocet, si facta fuerit per modum negatiuum. num. 22. ibid.
 Confessio per ascensum, & sic per modum affirmatiuum ab vtraque Parte facta non probat. n. 23. ibid.
 Confessio inter Partes facta super valore beneficii, super quo pensio est imposita, non præiudicat Tertio. n. 24. ibid.
Confidentia.
 Confidentia illicita est quando sine autoritate Papæ quis aliam pensionem promittit, si beneficium sibi conferatur vel resignetur. cap. 26. num. 1. p. 67
 Confidentia punibilis secundum constitutionem Pij V. vtrum in translatione pensionis committatur. cap. 26. n. 2. ibid.
 Constitutiones Pontificæ super Confidentia locum non habent in translatione pensionis aut fructuum. n. 3. ibid.
 Pactum confidentiale circa pensionis translationem continet peccatum, sed ex eo non incurritur excommunicatio. n. 5. p. 68
 Resignatio beneficii cum reservatione pensionis, aut fructuum seu partis illorum subiaceret pœnis contra confidentarios ex Summorum Pontificum constitutionibus introductis. cap. 26. num. 6. ibid.
 Pœnis Confidentiarum locus est ex veriori sententia, quando post resignationem pensiones vel fructus absque Sedis Apostolicæ autoritate referuantur. n. 7. ibid.
 Et hoc procedit siue fructus post resignationem referuantur, siue pars ipsorum. n. 8. ibid.
 Siue reservatio fiat ipsi collatori, siue presentanti, siue resignanti. n. 9. ibid.
 Si quis resignet animo pensionem obtinendi pro suo nepote, ita tamen vt post obtentam pensio-

nem sibi beneficium retrocedatur. pensio est confidentialis & nulla. cap. 26. n. 10. ibid.
 Confidentia licita est quando Papa pensionem imponit sub nomine fiduciario vnius, ad vtilitatem tamen alterius. cap. 26. n. 14. p. 68

Confirmatio.

Papa non confirmat pensiones autoritate Episcopii impositas, & maxime in præiudicium successorum in beneficio. cap. 1. n. 26. p. 3
 Quod ampliatur vt procedat quamuis tales reservationes Episcoporum autoritate reservatæ essent validæ. n. 27. ibid.
 Intellige vt Papa non illas conualidet per viam Confirmationis, sed tantum per viam nouæ impositionis. n. 28. p. 4

Confiscatio.

Qui dicantur hæredes extranei in materia Confiscationis. cap. 35. n. 3. p. 92.
 In generali bonorum Confiscatione non comprehenditur emphyteusis Ecclesiastica. cap. 35. num. 8. ibid.
 Sicut nec alimenta. n. 9. ibid.
 Fructus bonorum Confiscatorum pertinent ad fiscum durante vita condemnati, quamuis bona sint supposita generali fideicommissio. cap. 35. n. 10. ibid.
 Si Iudex Ecclesiasticus pronunciet sententiam Confiscationis omnium bonorum alicuius, pensiones in ea continentur. ibid. n. 19. p. 93
 Confiscatis omnibus bonis Clerici Iudex Ecclesiasticus procedere potest ad priuationem beneficiorum, quamuis agatur de crimine læsæ maiestatis aduersus Principem sæcularem. cap. 35. num. 20. ibid.
 Idem procedit in emphyteusi Ecclesiastica transitoria ad hæredes, & quid de fructibus quando emphyteusis non transit ad hæredes. numer. 21. ibid.
 Hanc tamen condemnationem Iudex secularis facere non potest. n. 22. ibid.
 Confiscatis pensionibus fiscus tenetur soluere debita condemnati, si alia eius bona non sufficiant. cap. 35. n. 30. p. 94

Confusio.

Actiones Confunduntur si creditor succedat suo debitori. cap. 74. n. 12. p. 209
 Actiones semel extinctæ per aditionem hæreditatis, aut vsusfructus semel consolidatus, vtrum extinctione sequuta reuiuiscant. cap. 74. n. 14. 15. 16. & 17. p. 209. & 210
 Si dimissio beneficii fiat per actum voluntarium, pensiones iam per Confusionem extinctæ non reuiuiscunt. cap. 74. n. 18. p. 210.

Congrua.

Pensio seu portio Congrua quid sit. cap. 8. n. 1. p. 12
 Iudicis arbitrio remittitur taxatio Congruæ pensionis. n. 2. ibid.
 Quis teneatur ad soluendam Vicario Parochialis Ecclesiæ portionem Congruam. n. 4. ibid.
 Tradita per authorem in question. benefic. p. 1. cap. 58. explicantur. ibid. n. 3. p. 11
 De materia Congruæ portiois bene agit D. Ludouic. Bellus in locis ibi citatis. n. 6. ibid.
 Congrua portio non competit secundariis, neque Vicariis amouibilibus. n. 7. ibid.
 Laicus

Notabilium.

Læicus qui ex privilegio percipit decimas tenetur ad præstationem portionis congruæ. In Gallia tamen non tenetur nisi in subsidium. cap. 8. n. 8. pag. 22.
 Congrua portio debet esse immunis ab oneribus, decimis & collectis, tam de iure communi quam ex usu tribunalium Galliarum. n. 9. ibid.
 Diminutis fructibus beneficii, vtrum Rector teneatur ad congruam. n. 10. ibid.
 Rector qui non habet redditus ad propriam sustentationem idoneos non tenetur ad congruam. num. 12. ibid.
 Quod tamen vtrum verum sit disputatur. n. 13. pag. 23.
 Sed si redditus beneficii non sufficiant, Rectorem non teneri concluditur. n. 12. ibid.
 Et refertur constitutio Sacri Concilij Tridentini. n. 15. ibid.
 Quando redditus non sufficiunt pro Rectore onus Congruæ portionis spectat ad Parochianos. c. 8. num. 16. p. 23
 Vicarij perpetui non soluunt annuatim ex sua Congrua portione. cap. 10. n. 18. p. 27
 Tenuitas Congruæ portionis probatur ex depositione illius, qui in concursu ad parochialem electus illam propter insufficientiam reddituum noluit acceptare. cap. 55. n. 11. p. 158
 In Ecclesiis parochialibus locus est reductioni pensionis si Rectori non remaneant alimenta sufficientia. cap. 58. n. 22. p. 168

Coniugatus.

Clerici Coniugati pensionum capaces non sunt. cap. 33. n. 12. p. 89. & cap. 75. n. 1. p. 212
 Intellige vt Coniugati dicantur quando contraxerunt Matrimonium per verba de præfenti, quia non sufficeret quod fuisset contractum per verba de futuro. n. 2. ibid.
 Status Coniugalis est incompatibilis cum accessibus & regressibus. ibid. n. 11. p. 213
Consecratio, vide infra post dictionem, Consuetudo.

Consensus, Consentiens.

Primus Consensus præstitus tempore supplicationis habet tacitam conditionem, dummodo transfereus pensionem vel resignans, in eadem voluntate permanferit. cap. 29. n. 11. p. 77
 Hodie non fit expeditio nisi præfinito consensu in Cancellaria. n. 14. p. 78
 Et ibidem de materia consensus remissiuè. ibid.
 Consensus illius qui beneficium obtinet requiritur ad hoc vt super eo pensio imponatur de potestate Pontificis ordinaria. cap. 41. n. 1. p. 107
 Secus de potestate absoluta. n. 2. p. 108
 Solus Partium Consensus non sufficit ad impositionem pensionis super beneficio, sed vterius requiritur quod post Consensum interueniat auctoritas Sedis Apostolicæ. ibid. n. 6. p. 108
 Consensus causalis & formalis quomodo inter se differant. n. 7. ibid.
 Consensus formalis solam gratiæ executionem respicit. n. 8. ibid.
 Regulæ de Consensibus Papa derogare potest. n. 9. ibid.
 Paruus Consensus quid sit, quis illius effectus, & quæ praxis. n. 12. ibid.
 Post paruum Consensum & paruum datam licita est penitentia resignantis. cap. 41. num. 13. pag. 108.
 Ampliatur vt etiam hoc casu penitentia locus sit

post solutam Datario compositionem. num. 14. ibid.
 Paruus Consensus remittitur per Datarium ipsis partibus. n. 15. ibid.
 Quomodo olim procederetur circa paruum Consensum. ibid. n. 17. p. 108
 Consensus paruus si non fuerit præfinitus ante Literarum expeditionem, ille qui describitur in dorso Literarum ex Consensu causali efficitur formalis. n. 18. ibid.
 Consensus impositioni pensionis præfinitus per eum qui nullum ius habet in beneficio non nocet vtro titulari. n. 20. p. 109
 Consensus præfinitus impositioni pensionis sub beneplacito Sanctissimi reuocari potest antequam beneplacitum Apostolicum obtineatur. cap. 41. num. 21. ibid.
 Consensum post obitum constituentis procurator præfinitus potest, quando ipso viuente ceperat exequi mandatum. eod. cap. n. 22. ibid.
 Quæ sit differentia inter Consensum procuratoris in resignatione vel reservatione præfinitum, & in illius translatione. n. 23. ibid.
 Si supplicatio fuerit subscripta viuente resignante procurator post illius obitum Consensum præfinitus potest. n. 24. ibid.
 Quando principalis est præfinitus in curia vtrum Consensus præfinitus possit per procuratorem. num. 25. ibid.
 Consensus descriptio in tergo Literarum non operatur quando aliunde constat de insufficientia mandati. ibid. n. 30. p. 109
 Consensus causalis debet iustificari cum sit pars gratiæ. n. 33. p. 110
 Consensus causalis sufficit quod vndequeque probetur. n. 34. ibid.
 Consensus conditionales non admittuntur in Cancellaria. n. 37. ibid.
 Consensus pensioni præfinitus intuitu laborum pensionarij, ita vt transeat ad successores, non valet nisi hoc expressum fuerit Summo Pontifici. n. 38. ibid.
 Refertur regula Cancellariæ de Consensibus. ibid. num. 39. p. 110
 Consensus pensionarij non potest reconualidare pensiones quas pensionarius per sententiam ad iudicatoriam regressus amisisse censetur. cap. 47. num. 25. p. 193
 Intellige vt hoc procedat quando sententia tranfuit in iudicatum, secus est, si fuerit suspensa per appellationem. n. 26. ibid.
 Consentiens reservationi pensionis censetur consensisse sub conditione quæ apposta est in rescripto. cap. 14. num. 13. p. 35. & cap. 55. num. 7. p. 158.
 Quomodo differant processuræ quæ fiunt contra consentientem pensioni ab iis quæ fiunt contra non consentientem. cap. 49. n. 17. p. 134
Consolidatio.
 Si quis assequatur Episcopatum super quo pensionem habet, illa per Consolidationem extinguitur. cap. 74. n. 9. p. 269
 Qui pensionem per Consolidationem amisit, vtrum dimisso beneficio quod erat pensione grauatum, recuperet illam pensionem antea per confussionem extinctam. n. 13. ibid.
Consuetudo.
 Consuetudo attendenda est illius loci, in quo actus ducit originem. cap. 40. n. 3. p. 104
 Consue

Index Rerum

Consuetum Clericis secularibus non dicitur beneficium, nisi hoc probetur per titulum, vel per legitimam prescriptionem. cap. 64. num. 19. p. 156.

Consecratio.

Intra quod tempus consecrationem Episcopi obtinere teneantur. cap. 73. n. 3. p. 206
Per adeptionem Episcopatus sequuta consecratione pensiones extingui indubitatum est. cap. 73. num. 14. ibid.

Sed utrum ultra consecrationem requiratur adeptio possessionis Episcopatus ad hoc, ut Episcopus amittat pensiones Rota dubitavit. n. 15. ibid.

Tempus obtinendi dispensationem non prorogatur Episcopis ultra sex menses, computato primo trimestri. cap. 73. n. 23. p. 207

Consistorialia.

In beneficiis Consistorialibus praesumitur quod Papa bene fuerit informatus de valore, & quod voluerit derogare dispositioni Concilij. cap. 14. num. 34. p. 37

Constitutio.

Constitutio Pij V. de non promouendis iis qui non habent redditus sufficientes ad viuendum nisi Religionem ingredi velint, licet loquatur de Ordinariis, tamen locum etiam habet in prouisionibus factis in Curia. capite 58. numero 11. p. 167.

Contumacia.

Contra contumacem in comparando datur Aggravatoria. cap. 49. n. 29. p. 136
Et ibidem ostenditur quomodo in praxi sit procedendum, numeris seqq. ibid.

Contribuere.

Multi existimant pensionarium teneri contribuere ad onera beneficii quando pensio fuit imposita per modum quotæ, non autem si per modum quantitatis. cap. 6. n. 1. p. 16

Sed contraria sententia verior est, ut scilicet pensionarius concurret pro rata, siue pensio referuata sit in quota, siue in quantitate. cap. 6. num. 2. ibid.

Ad decimas Papales vel Regias pensionarius Regulariter Contribuit pro rata. cap. 6. num. 3. ibid.

Multi tamen DD. persistunt in illa distinctione pensionis in quota, vel in quantitate. num. 4. ibid.

Pensionarius non tenetur Contribuere ad expensas visitationis Episcopi. cap. 6. n. 12. ibid.

Si onus respiciat Ecclesiam, pensionarius pro rata Contribuit, secus si respiciat personam illius qui possidet beneficium. cap. 6. n. 13. p. 16

Circa expensas factas pro reformatione Abbatia, pensionarius non tenetur ad Contributionem. cap. 6. n. 14. ibid.

Utum ad reparationem Ecclesiae pensionarius teneatur pro rata Contribuere. cap. 6. num. 15. ibid.

Pensionarius ad decimas impositas de facto utrum teneatur pro rata Contribuere. Resoluitur affir-

matiue. cap. 6. n. 17. p. 17
Pensionarius pro rata Contribuit ad solutionem annatae. cap. 10. n. 24. p. 27

Contradictarium audientia.

Auditor Camerae contra beneficiarium aut illius fideiussores absentes obligatos obligatione Camerali procedere potest per audientiam Contradictarium. cap. 49. n. 4. p. 133

Conuentio.

Conuentio praecedens inter titularem & pensionarium de restituendo pecunias solutas, & sic solutionem esse simulatam, probatur per praesumptiones & coniecturas. cap. 3. numero 34. pag. 9.

Pensio in vim Conuentionis praecedentis referuata non valet si fiat autoritate Episcopi, secus si Summi Pontificis Autoritas interuenerit. c. 1. num. 20. p. 3

Vide in dictione *Promissio*.

Creditores.

Possunt Creditores ad Datariam recurrere ad impediendam pensionis extinctionem. cap. 21. n. 28. pag. 55.

An & quomodo cogantur capere in solutum bona debitoris. cap. 38. n. 14. p. 101

Copia.

Copiam copiae, vel transumptum transumpti Litterarum coram executore producere non sufficit. cap. 28. n. 28. ibid.

Culpa.

Culpa impetrantis beneficium non nocet tertio pensionem obtinenti, quando agitur de vacatione beneficii per obitum. cap. 62. num. 21. p. 170.

Culpa resignatarii non debet nocere resignanti, qui sibi pensionem retinuit. cap. 62. n. 25. p. 184

Quamuis nulla interuenerit titularis, sed solus casus fortuitus, si tamen se obligauerit in forma Camerae, tenetur soluere pensionem, nec auditur petens reductionem. cap. 58. n. 37. p. 170

Cultus diuinus.

Non minuitur Cultus diuinus ex eo quod illi qui fructus absentium percipiunt soluant pensiones, aut illorum qui suspensi sunt fructus acquirunt. Idem de distributionibus dicendum. cap. 41. num. 29. p. 113

D

Data.

SI eodem tempore, & sub eadem Data concessae fuerint duae pensiones incompatibiles, neutra illarum subsistit. cap. 23. n. 21. p. 61

Decima.

Ad Decimas Papales utrum pensionarius pro sua rata concurrere debeat. cap. 6. n. 16. p. 16

Utum & quibus in casibus pensionarius ad decimam Regi debitam concurrere debeat, & si soluerit utrum repetere possit. cap. 6. numero 36. pag. 18.

Si pensionarius integram Decimam Regi soluit, potest repetere. cap. 6. n. 37. ibid.

In Gallia Pensionarius tenetur soluere Decimas Regias non obstante quacunque exemptione. ibid. num. 39. p. 19

Religiosi

Notabilium.

Religiosi Monasteriorum reformatorum tenentur etiam ad decimas Regias contribuere pro pensionibus, quas sibi non reformati persolunt. cap. 6. n. 40. *ibid.*

Permutatio beneficii cum decimis fieri non potest, quamvis decimæ sint spirituales. cap. 16. n. 25. pag. 41.

Explicatur text. in cap. ad quasiones, de rerum permut. n. 18. *ibid.*

Declaratio.

Sacræ Congregationis declarationes vim legis habent. cap. 33. num. 23. p. 90. & cap. 48. num. 22. pag. 131.

Decretum.

Non requiritur Decretum magistratus in extinctione pensionis, quæ non obtinet locum alimenterum, si aliter quam ex consensu partium fuerit referuata. cap. 57. n. 24. p. 165.

Delphinatus.

Delphinatus Provincia quomodo & quo tempore fuerit unita regno Galliæ. cap. 27. n. 20. p. 72.

Demonstratio.

Demonstrationis an taxationis gratia, fructus beneficii pensione grauati fuerint expressi; colligitur ex unitate vel discontinuatione sermonis. cap. 58. n. 36. p. 170.

Depositem.

Actuale depositum requiritur ad purgandam moram iam incursum, non ad incurrendam. cap. 38. num. 10. p. 101.

Actuale depositum si solutio fieri non possit requiritur, nec obligatio sufficit quando causa fuit commissa cum Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*. cap. 38. n. 11. *ibid.*

Sed quando solutio fieri potest, & debet non sufficit depositum. eod. cap. 38. n. 15. *ibid.*

Si pensionarius per se, vel per procuratorem non reperiatur in loco destinata solutionis, non satisficit Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, nisi facto actuali deposito. cap. 38. n. 16. *ibid.*

Ad euitandum ne currat interesse conuentionale requiritur solutio, & in eius defectum actuale depositum. *ibid.* n. 18. p. 101.

Si solutio ob aliquod impedimentum fieri non possit, actualis solutionis loco fieri debet depositum in pecunia numerata. cap. 38. n. 20. *ibid.*

Derogatio.

Derogatio iuris nominandi requirit specialem expressionem, quando ius illud competit de iure communi. cap. 9. n. 9. p. 24.

Derogatio difficilior est contra illud, quod alicui competit de iure communi. n. 11. *ibid.*

In quacunque derogatione stricta fieri debet interpretatio. n. 13. p. 25.

Diligentia.

Pensionarius tenetur quidem adhibere Diligentiam in exigendo, ita tamen, vt nec acerbus, nec inhonestus videatur. cap. 11. n. 5. p. 28.

Successor in beneficio liberatur à solutione pensionis si per pensionarium non fuerit adhibita diligentia in exigendo, & ided primus beneficii possessor factus fuerit non soluendo. cap. 11. n. 6. *ibid.*

Diligentiam quæ futura esset inutilis pensionarius non tenetur adhibere. cap. 11. n. 7. *ibid.*

Titularis non excusatur à solutione pensionis, si non usus fuerit debita Diligentia ad obtinendam beneficii fruitionem. cap. 13. n. 4. p. 32.

Diligentiæ factæ contra procuratorem antecessoris, non suffragantur pensionario volenti agere contra successorem in beneficio. cap. 20. num. 12. pag. 49.

Qui dicit factas fuisse diligentias, illud probare tenetur. cap. 20. n. 25. p. 50.

Quomodo constare debeat de Diligentis, & de quibus. cap. 20. num. 26. *ibid.* & cap. 11. num. 3. pag. 28.

Diligentiæ probandæ sunt etiam si agatur ad regressum contra successorem. cap. 20. num. 32. pag. 50.

Diminutio.

Pensionis Diminutio vtum fieri debeat in præiudicium illius qui sub pensione resignauit, si fructus beneficii fuerint notabiliter diminuti. cap. 58. num. 17. p. 168. & vide cap. 17. num. 38. pag. 44.

Dismembratio.

Dismembratio fructuum beneficii, & Dismembratio titularum quomodo inter se differant. cap. 23. num. 19. p. 61.

Quando fit Dismembratio titularum, & pensio non fuit imposita cum Clausula, *in solidum*, quilibet ex possessoribus conueniri potest dumtaxat pro rata fructuum beneficii. cap. 23. n. 20. *ibid.*

Dispensatio.

Dispensare potest Episcopus super defectu natalium ad minores Ordines, ex quacunque causa defectus proueniat. cap. 31. n. 13. p. 83.

Dispensatio Episcopi ad minores Ordines porrigit vires ad alienam Diocesim, si ad minores Ordines facta sit. cap. 31. n. 14. *ibid.*

Solus Papa Dispensat illegitimum ad maiores Ordines, necnon ad beneficia curata, & ad dignitates Ecclesiasticas. cap. 31. n. 15. *ibid.*

Facultas Dispensandi fauorabilis est, & latissime interpretanda. cap. 43. n. 1. p. 115.

Mandatum de Dispensando Monachos extenditur, vt ex eo Abbas possit Dispensari. n. 2. *ibid.*

In facultate Dispensandi locum habet argumentum à maiori ad minus. cap. 43. n. 4. *ibid.*

Non tamen in ipsa Dispensatione. n. 6. *ibid.*

Facultas Dispensandi, sed non ipsa Dispensatio in certo gradu affinitatis illum comprehendit duplicatum. cap. 43. n. 5. *ibid.*

Dispensatus ad percipiendas distributiones non censetur Dispensatus ad annuaria. num. 7. *ibid.*

Dispensatus super ætate ad obtinendum Canoniatum non censetur Dispensatus ad dandum votum in capitulo. n. 8. *ibid.*

Dispensatus ad suscipiendos sacros Ordines, non censetur Dispensatus ad obtinenda beneficia curata. eod. n. 9. *ibid.*

Dispensatus ad obtinenda plura beneficia, non censetur Dispensatus ad illa retinenda. cap. 43. num. 10. *ibid.*

Dispensatio facta illegitimo respicit personam, sed non beneficium. *ibid.* n. 12. p. 115.

Dispensatio illegitima ad obtinenda beneficia, non finitur in primo, sed locum etiam habet in secundo, nisi limitata esset ad certum beneficium, quo casu nec etiam extenditur ad pensionem. num. 13. *ibid.*

Si tamen quis fuerit Dispensatus ad certum beneficium, potest illud resignare referuata pensione. dicta cap. 43. n. 14. *ibid.*

Ex

Index Rerum

Ex stylo Curiae quidam asserunt in dispensatione ad beneficia non contineri pensiones. num. 15. ibid.

Qui stylos procedit de rigore, secus de æquitate, & ex præsumpta mente Papæ. n. 16. ibid.

Quid si Dispensatio loquatur de quibuscunque beneficiis, & super hoc examinantur quæ dicit Gigas de pension. quest. 18. & 19. ibid. n. 17. pag. 116. ibid.

Dispensatus ad Clericatum censetur Dispensatus ad obtinendas pensiones. n. 18.

Illegitimus dispensatus ad dignitates non censetur Dispensatus ad beneficia. dicto cap. 43. num. 19. ibid.

Dispensatio ad beneficia infert de necessitate Dispensationem ad Clericatum. ibid. n. 22. p. 116

Dispensatio comprehendit omnia quæ veniunt in necessariam consequentiam. cap. 43. n. 23. ibid. & cap. 78. n. 23. p. 224

Dispensatus ad plura beneficia simul obtinenda si requirant residentiam censetur Dispensatus à residentia in altero ipsorum. cap. 44. num. 34. p. 116. & cap. 78. n. 24. p. 224

Minor Dispensatus ad obtinendum beneficium parochiale censetur Dispensatus, vt non teneatur intra annum ad Sacerdotium promoueri. ibid. n. 25. p. 116. & cap. 78. n. 26. p. 224

Dispensatus à residentia censetur Dispensatus, vt intra tempus requisitum fidei professionem emittere non teneatur. dicto cap. 43. n. 26. p. 116. & cap. 78. n. 25. p. 224

Episcopi non possunt Dispensare in quarto consanguinitatis gradu, possunt tamen ex magna necessitate. cap. 78. n. 19. ibid.

Intellige iuxta Garfiae sententiam dummodo talis sit necessitas, quæ publicam vtilitatem respiciat. num. 20. ibid.

Papa Dispensat cum bigamis quoad pensiones. num. 21. ibid.

Papa Dispensans bigamum super pensionibus, censetur tacite illum Dispensare super Clericatu. num. 22. ibid.

Dispensatio super Matrimonio infert prolis legitimationem. ibid. n. 27. p. 224

Fauorabilius est Dispensatio concessa ante Matrimonium ad pensiones obtinendas, illa quæ sequitur Matrimonium. n. 28. ibid.

Quamuis sufficiat illa quæ post contractum Matrimonium concessa est. n. 29. ibid.

Qui fuit Dispensatus ad pensiones obtinendas, potest etiam valide assequi translatas. cap. 78. n. 32. pag. 225.

Dispensatio ad pensiones obtinendas non obstat Matrimonio intelligitur de primo, nec extenditur ad secundum. cap. 78. n. 38. ibid.

Fallit nisi Dispensatio fuerit concessa per verba amplissima. n. 39. ibid.

Distributiones.

Fructus qui Distribuantur in fine anni, non sunt propriè Distributiones. cap. 10. n. 9. p. 26

Sub nomine Distributionum quotidianarum qui fructus propriè contineantur. n. 11. ibid.

Papa ex gratia pensiones super Distributionibus quotidianis imponere potest. n. 12. ibid.

Super Distributionibus quotidianis Regulariter pensiones non debent imponi. cap. 42. num. 1. pag. 111.

Distributiones quotidianæ non continentur sub nomine fructuum beneficii nisi impropiè. n. 2. ibid.

De quotidianis Distributionibus non soluitur annata. cap. 42. n. 3. ibid.

Indultum de prouidendo de beneficiis vsque ad certam summam non comprehendit quotidianas Distributiones, quæ in illa summa non computantur. n. 4. ibid.

Qui professionem fidei non emisit non lucratur fructus, sed tamen lucratur Distributiones quotidianas. n. 5. ibid.

Quod limitatur. n. 8. ibid.

Condemnatus ad restitutionem fructuum non censetur condemnatus ad Distributiones quotidianas. n. 6. ibid.

Quod tamen limitatur, vt non procedat quando omnes redditus consistunt in Distributionibus quotidianis. n. 7. ibid.

Facultas transferendi pensiones consistentes in quibuscunque fructibus, redditibus & prouentibus non comprehendit illas quæ consistunt in Distributionibus quotidianis. n. 9. ibid.

Portio illa quæ ex dispositione Concilij applicatur Distributionibus non subiaceret solutioni pensionum, nec aliis oneribus. ibid. n. 10. p. 112

Intellige quod prius deducantur pensiones impostæ tempore separationis huius tertie partis, sed de nouo impostæ istam tertiam partem minime comprehendant. n. 11. ibid.

Papa super Distributionibus quotidianis pensiones imponere potest. n. 12. ibid. & cap. 10. num. 11. pag. 26.

Distributiones quotidianæ non obligant ad soluendam pensionem, si de illis facta non fuerit expressa mentio, nisi in subsidium. c. 42. num. 13. pag. 112.

Si pensio fuerit imposita super quibuscunque redditibus, & prouentibus ac emolumentis, vtum Distributiones quotidianæ comprehendantur. num. 14. ibid.

Distributiones quotidianæ non continentur appellatione fructuum & reddituum. n. 15. ibid.

Quid de nomine emolumentorum. n. 18. ibid.

Et de nomine obventionum. n. 17. ibid.

Quid de dictione prouentuum. n. 16. ibid.

Quid ex stylo Curiae. n. 19. p. 111

Vtrum priuilegium Distributionum competat illis redditibus communibus, qui in fine anni distribuuntur. n. 21. ibid.

Qui Distributiones lucrantur, tenentur pro rata ad pensionis solutionem. ibid. n. 27. p. 113

Diversitas.

Diversitas summæ si adsit in pensionis reservatione & in illius translatione, quomodo translatio subsistat. cap. 53. n. 10. p. 133

Diuisio.

De materia Diuisionis beneficiorum qui tractant remissiuè. cap. 5. n. 6. p. 13

De vi des.

Contractus De vi des, non est licitus in beneficiis etiam si detur spirituale pro spirituali. c. 18. num. 2. p. 45

Doctor.

Doctori per ignorantiam facti decepto succurritur. cap. 46. n. 19. p. 116

Qui Doctoratus gradum in vna Vniuersitate capere iurauit, potest illum capere in alia sub nouo examine. cap. 75. n. 20. p. 113

Domus.

Si Domus habitationem nepos patruo post beneficii resignationem per eum factam concedat. non

Notabilium.

non est Simonia, si hoc non fuerit factum in vim præcedentis conventionis. cap. 18. num. 9. p. 45.

Donatio.

Donatio non insinuata non annullatur in totum, sed est valida usque ad concurrentiam summæ in qua non requiritur insinuatio. cap. 32. num. 5. p. 87.

Donator potest regredi ad bona donata, & illorum dominium consequi si sibi alimenta reseruat, & promissa non præstentur. c. 45. n. 3. p. 120

Dotatio.

In alterius Ecclesiæ Dotationem Episcopus potest quinquagesimam, & quandoque solum centesimam reddituum suæ Ecclesiæ portionem convertere. cap. 65. n. 9. p. 188

Intellige hoc procedere quando agitur de Ecclesiâ nondum constructa. cap. 65. n. 10. ibid.

Quod tamen Prælati inferioribus non est permixtum. num. 11. ibid. Vbi etiam deciditur utrum in hac reddituum conversione sit necessario adhibendus consensus Capituli. ibid.

Ducati.

Ducati intelligendi sunt de illis quorum in supplicatione facta fuit expressa mentio. cap. 14. num. 29. p. 36

Quando pensio fuit reseruat in Ducatis de Camera, loco vnius Ducati sufficit soluere vnum scutum aureum cum vno Iulio. cap. 40. num. 1. p. 104

Valor Ducati attendendus est prout æstimatur, & obseruatur Romæ. ibid.

Si pensionis reseruatio fiat in Ducatis, nec adiciantur illa verba, *De Camera*, solutio vtrum fieri debeat iuxta valorem Ducati in loco ubi situm est beneficium deputatum. n. 9. & 7. ibid.

Eodem Ducati de Camera pro eodem sumuntur cum Florenis, paruorum Turonensium dum agitur de Literis Apostolicis. cap. 40. n. 36. p. 106. vide in dictione *Florenis*.

E

Ecclesiâ.

Quando agitur de iuribus Ecclesiæ Rector quamvis non exegerit pensionem, tamen potest intentare possessorium nomine suæ Ecclesiæ, quia Ecclesiâ semper possidet. cap. 50. n. 23. & 25. p. 141

Intellige si eius prædecessores exegerunt. dicto num. 25. ibid.

Electio.

Electio personæ incertæ de certis potest testamento committi. cap. 30. n. 2. p. 80

Emphyteuta.

Emphyteuta non cadit in commissum nisi volente Domino directo. cap. 45. n. 17. p. 121

Emphyteuta dum expellitur debet soluere totius temporis pensionem. cap. 47. n. 2. p. 127

Enormia.

Qui monitus ab Enormibus non abstinere, etiam pensionibus priuari potest. cap. 77. num. 15. p. 220

Privilegium Clericatus amittit qui monitus non abstinere ab Enormibus. capit. 77. numer. 19. ibid.

Sanleger de Pensionib.

Episcopus.

Episcopatum assumens in partibus infidelium non amittit pensiones. cap. 74. n. 22. p. 210.

Et illas obtinere potest. n. 26. p. 211

Episcopi sine licentia Papæ pensiones obtinere non possunt. n. 23. p. 210

Nisi sint in partibus infidelium. cap. 74. num. 26. p. 211

Per promotionem ad Episcopatum beneficia vacant, & pensiones extinguuntur. cap. 73. n. 1. p. 205. & cap. 31. n. 32. p. 84

Post consecrationem beneficia Episcopi vacantes ex iuris communis dispositione. cap. 73. num. 2. p. 205.

Sicut & pensiones. num. 5. & num. 10. in fine. p. 206.

Quamvis alij contrariam amplectantur sententiam, nempe pensiones secundum ius commune non extinguuntur. n. 6. ibid.

Episcopi post consecrationem habentur tanquam Monachi quoad Papam. cap. 74. n. 24. p. 211

Sufficit tamen quod narretur Pontifici impetrantem esse Episcopum n. 25. ibid.

Quæ sint iustæ causæ propter quas Episcopis pensiones conceduntur. n. 27. ibid.

Episcopatus non vacat per adeptionem aliorum beneficiorum, & quomodo hoc procedat. n. 28. ibid.

Episcopus electus, & non confirmatus, pensiones non amittit. ibid. n. 29. p. 211

Episcopus pensionem iusta de causâ super beneficiis impetere potest, reprobata contraria sententia. cap. 1. n. 1. & 6. p. 2

Causæ multæ sunt veluti paupertas studentis etiam proprii nepotis reprobata etiam contraria sententia. cap. 1. n. 3. & 4. ibid.

Episcopus propter vilitatem Ecclesiæ moueri potest ad assignandam alicui pensionem. cap. 1. n. 5. ibid.

Pluribus aliis de causis Episcopus pensionem reseruare potest, quæ recensentur. n. 7. ibid.

Episcopus pensionem reseruare non potest nisi in ipso collationis actu. cap. 1. n. 14. p. 2

Relinquens coram Episcopo non potest loqui de pensione, sed illa debet assignari motu proprio quod secus est in Legato Auenionensi ex facultatibus. cap. 1. num. 18. pag. 3. vide sub nomine *Causa*.

Equites.

In pensionibus impositis super præceptorii Equitum Ordinis sancti Ioannis Hierosolymitani, pensionarius non tenetur contribuere ad onera Ordinis, si Papa illum exemptum esse voluerit cum Clausulis amplissimis. cap. 6. n. 25. p. 17.

Religio Melitensis tenetur soluere pensiones currentes tempore vacantis & mortuarij. c. 6. n. 26. ibid.

Cætera vide in verbo *Melitenfes*.

Expulsi.

Prælati aut alij Rectores Expulsi à beneficiis debent pensiones super illis habere, ne fame pereant. cap. 7. n. 1. p. 19

Excommunicatio.

Clerico Excommunicato vtrum dati debeat subuentio super fructibus sui beneficij. cap. 7. n. 3. p. 20

Et hac in re quæ sit differentia inter Clericum excommunicatum, & depositum. ibid. num. 4. p. 20

Y

Excom.

Index Rerum

- Excommunicatus excommunicatione maiori non
lucrat fructus sui beneficii, etiam si excom-
municatio esset occulta. cap. 7. n. 8. *ibid.*
- Et hoc casu talis excommunicatus etiam pensio-
num Ecclesiasticarum emolumentis priuandus
est. n. 9. *ibid.*
- Pœna priuationis pensionum, & fructuum venit
in consequentiam sententiæ excommunicatio-
nis, quamuis de hoc nihil in sententia dictum
fuerit. num. 10. *ibid.*
- Excommunicato in contumaciam non debetur
pensio loco alimentorum, quia impedimentum
tollere potest comparando. cap. 7. n. 12. p. 20
- Excommunicati sunt beneficiorum incapaces. c. 67.
num. 1. p. 191
- Et eodem modo sunt pensionum incapaces. n. 2.
ibid.
- Cum excommunicatis communicare non licet.
cap. 67. n. 3. *ibid.*
- Excommunicati sunt incapaces percipiendi quof-
cunque fructus Ecclesiasticos. cap. 67. num. 4.
p. 191.
- Absolutio post concessionem pensionis obtenta
non suffragatur. eod. cap. n. 5. *ibid.*
- Excommunicatum etiam volente parte Iudex in
iudicio admittere non potest. cap. 67. num. 7.
p. 192.
- Et repellitur tam in iudicio petitorio, quam pos-
sessorio. num. 6. *ibid.*
- Excommunicatus propter recursum ad Iudices sa-
culares in causa Ecclesiastica interpositum re-
pellitur etiam in iudicio manutentionis. cap. 67.
num. 8. p. 192
- Excommunicatus licet agere non possit, tamen po-
test excipere, & se defendere. cap. 67. num. 9.
ibid.
- Error.*
- Error in nomine præbendarum vitiat translatio-
nem, nisi aliter constet de mente Papæ. cap. 29.
num. 27. & 28. p. 79
- Euictio.*
- Euictio beneficio onus pensionis spectat ad eui-
centem contra ius ultimi titularis, secus si Eui-
ctio fuerit reuocata. cap. 13. n. 28. p. 33
- Si lite intra duos menses mora secundum benefi-
cium euictatur, datur regressus ad primum.
cap. 46. n. 30. p. 126
- De Euictione beneficiorum permutatorum. c. 46.
num. 31. *ibid.*
- Examen.*
- Qui pro alio se supponit Examini ad hoc ut pro-
uisus pensionem sibi dari consentiat, punibilem
committit confidentiam. cap. 26. n. 11. p. 68
- Imò etiam si nihil sibi reseruet, & hoc casu qui-
bus pœnis afficiatur. n. 12. *ibid.*
- Si examinatus procuret sibi conferri beneficium,
ut illud post modicum temporis intervallum
alteri remittat, punitur pœnis confidentiæ.
cap. 26. n. 13. *ibid.*
- Exceptio.*
- Exceptio congruæ sustentationis non admittitur
in pensione quam possessor beneficii possidet
proprio nomine, secus est si debeat ex cessione
sui antecessoris. cap. 20. n. 28. p. 50.
- Exceptio admittitur aduersus pensionis petitorio-
nem si sit legitima, quamuis in concessione adsit
Clausula, quod de nullitate opponi non possit.
cap. 48. num. 3. p. 130
- Exceptiones requirentes altiore indagine non
admittuntur in possessorio summario, sed re-
mittuntur ad plenarium, vel ad petitorium. c. 51.
num. 1. p. 146
- Exceptio nullitatis pensionis non admittitur in
iudicio possessorio. n. 2. *ibid.*
- Exceptio rei iudicatæ non impedit manutentio-
nem pensionarij in quasi possessione exigendi,
si causa restitutionis in integrum fuerit com-
missa donec iudicium restitutionis fuerit termi-
natum. num. 3. *ibid.*
- Exceptio non expressi veri valoris beneficii quam-
uis prolata in prima instantia non impedit ma-
nutentionem pensionarij, qui ab illa sententia
appellauit. n. 4. *ibid.*
- Exceptio extinctionis pensionis si non sit clara,
non impedit manutentionem. cap. 51. num. 5.
p. 147
- Exceptio professionis pensionarij in aliquo Ordi-
ne Religioso non dicitur clara ad impediendam
illius manutentionem in quasi possessione exi-
gendi. num. 6. *ibid.*
- Exceptio resultans ex ipsis literis reservationis
pensionis, utpote si dictum fuerit quod ipsa
cesset, & extinguatur per adeptionem Parochia-
lis, impedit manutentionem si de illa adeptione
constet in promptu. n. 7. *ibid.*
- Extinctionis per sententiam declaratæ exceptio,
non retardat executionem, si illa sententia lata
fuerit in vim depositionis testium, & ab illa fue-
rit appellatum. n. 8. *ibid.*
- Exceptio compensationis aduersus pensionarium
agentem vigore obligationis Cameralis, si sit li-
quida, admittenda est. cap. 51. n. 24. p. 148
- Et si de ea clare & liquido constet, admittenda
est etiam in summarissimo possessorio. *ibid.*
num. 25. *ibid.*
- Exceptio non iuris pensionarij quibus in casibus
admittatur. cap. 52. n. 1 & 2. p. 149
- Exceptio nullitatis pensionis procedere potest et
eo quod qui pensioni consensit habebat aliud
beneficium incompatible. n. 4. *ibid.*
- Exceptio non iuris non impedit manutentionem,
nisi de ea constet per confessionem, vel per rem
iudicatam. n. 3. *ibid.*
- Exceptio non iuris Titularis, quando sit admi-
tenda, & quæ sit differentia inter hanc excep-
tionem, & eam quæ opponitur de non iure
Pensionarij. cap. 51. n. 5. p. 151
- Exceptiones quæ ex sola productione Literarum
resultant, sunt admissibiles. cap. 56. n. 5. p. 161
- Si exceptio resultet ex ipsa actione, reus non re-
netur illam opponere. n. 6. & 8. *ibid.*
- Exceptio quæ oritur ex ventre sententiæ impedit
illius executionem, quamuis requiratur altior
indaginem. n. 9. *ibid.*
- Exceptio quæ oritur ex eodem instrumento ad-
mittenda est in quocunque iudicio. numero 10.
ibid.
- Intellige ut cap. 80. n. 35. p. 231
- Exceptio defectus conditionis appositæ in ipsa
gratia, dicitur oriri ex ventre gratiæ. *ibid.* n. 11.
p. 161
- Exceptio quæ oritur ex ventre Literarum non
impedit quin commissio detur cum Clausula
Sine retardatione solutionis pensionis, quando pen-
sionarius est in quasi possessione exigendi. c. 80.
num. 35. p. 231
- Maximè quando exceptio desumit fundamen-
tum à probationibus aduersarij. n. 36. *ibid.*
Excepsu.

Notabilium.

Excessus.

Si in pensione reservata adfit excessus titularis potest se iuvare dispositione Concilij Tridentini. cap. 14. n. 27. p. 38
 Quod tamen locum non habet quando excessus factus est ex certa scientia Summi Pontificis. num. 30. ibid.
 Si Papa maiorem pensionem reservaverit presumitur id facilius facturus fuisse in minori summa non excedente maiorem. cap. 15. n. 2. p. 38
 Qui consensit pensioni excessivæ sibi imputare debet & conqueri non potest. cap. 58. n. 13. p. 168
 Resignatarius non potest impugnare pensionem de excessu in beneficiis, quibus cura animarum non imminet. cap. 58. n. 32. p. 162
 Quid dicendum sit de Terrio, qui pensioni non consensit. n. 33. ibid.

Excussio.

Excussionis beneficium competit fideiussori, & Constitutori. cap. 59. n. 27. p. 173
 Beneficium Excussionis non competit Mercatori, qui promisit pensionem per cedulam bancariam. cap. 59. n. 28. ibid.
 Exceptio excussionis multis in tribunalibus non admittitur. cap. 59. n. 29. ibid.
 Si Campsor promiserit solvere quantumvis pensionarius consequi poterit, datur ei excussio beneficium. n. 30. ibid.
 Et illa exceptio tunc competit campfiori in quocunque casu, quia provenit ex natura rei. n. 31. p. 174

Executio.

Quæ sit differentia inter viam executivam, & mandatum de manutenendo dum agitur de pensionis translatione. cap. 28. n. 6. p. 74
 Et quæ inter executionem Literarum Apostolicarum, & obligationis Cameralis. eodem capite n. 10. ibidem.
 In translatione pura pensionis datur via executiva, nec retardatur per oppositiones aut appellationes. cap. 30. n. 17. p. 80
 Via executiva non datur pensionis translationi, nisi vigore Literarum Apostolicarum. cap. 30. n. 18. ibid.
 Via executiva non datur cessionario, nisi cedens vel transferens fuerit in quasi possessione exigendi. cap. 30. n. 20. ibidem.
 Actiones executivas pro consequenda solutione pensionis intentare utilius est. cap. 48. num. 19. p. 131.
 Post factam executionem pro pensione auctoritate Iudicis à quo ille cui causa appellationis commissa est, executionem annullat si malè facta fuerit. cap. 80. n. 46. p. 232
 Et hoc casu qua cautela uti debeat appellatus dum videt executionem esse nullam. num. 47. ibid.
 Via executiva quibus in casibus competat pensionario pro pensionibus præteritis, & utrum competat hæredibus illius. cap. 51. n. 18. p. 147

Executor.

Non obstante deputatione certi executoris procedi potest coram Iudice Ordinatio pro consequenda solutione pensionis. cap. 49. n. 5. p. 133
 Papa deputando certos executores pro pensione videtur quodammodo causam ad se auocare. cap. 49. n. 7. ibid.
 Quando deputatio executoris facta fuit per Papam motu proprio non potest Iudex Ordinarius, aut

Sanleger. de Pensionib.

alius quam deputatus adiri. cap. 49. numero 8. ibidem.

Vigore Clausulæ *ceterum*, adiri potest alius sub-executor, si non possit Executor deputatus suo officio fungi. cap. 49. n. 9. ibid.
 Subexecutor potest agere contra bona illius qui pensionis est debitor. cap. 49. n. 12. ibid.
 Quidquid dicatur in contrarium. n. 11. ibid.
 Executor deputari non debet, qui non est constitutus in dignitate Ecclesiastica, & quis dicatur hanc habere qualitatem. ibid. n. 13. p. 133
 Si alicui mera executio committatur non est necesse quod sit in dignitate Ecclesiastica constitutus. cap. 49. n. 14. p. 134
 Tandiu durat potestas Executoris quandiu durat gratia, donec fuerit executioni demandata. ibid. num. 23. p. 136

Executor quamvis se incompetentem pronunciet, non potest præiudicare pensionario, quod secus est in delegato. n. 22. ibid.
 Facultas executoris non finitur in primo actu quando agitur negotio reiterabili. cap. 49. n. 24. ibidem.
 Post finitam executionem si contradictor compareat, debet adire Iudicem Ordinarium. cap. 49. num. 25. p. 136
 Executoris potestas non expirat post annum quando agitur de actu reiterabili. cap. 49. num. 26. ibidem.

Secus est si agatur de actu reiterabili quamvis executor nulliter processerit. n. 27. ibid.
 Executor debet abstinere ab executione quando comparet contradictor. n. 36. p. 137
 Si post deputationem executorem causa commissa fuerit alteri Iudici particulari, nisi adhibita fuerit clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*. ibid. n. 39. & 40. ibid.
 Executor non potest procedere sine vitio attentatorum postquam fuit inhibitus. n. 43. ibid.
 Post executionem Literæ debent produci, & quomodo. ibid. n. 37. p. 137

Executoriales.

Executoriales conceduntur in istis partibus quæ respectu urbis Romæ dicuntur ultamontanæ. cap. 49. n. 30. p. 136
 Quæ sit differentia inter executoriales, & mandata executiva. n. 31. ibid.
 In executorialibus qui termini servandi sint. n. 32. ibidem.
 Lata sententia declaratoria censurarum quomodo procedendum sit contra contumacem, & non obediētem. n. 33. ibid.
 Executoriales non conceduntur nisi in causis Ecclesiasticis in quibus proceditur per mandata executiva, & quomodo hoc sit intelligendum exponitur. n. 35. p. 137

Expensis.

Si debitor pensionis opponat de expensis factis pro Ecclesia debet retardari executio facta pro pensione. cap. 80. n. 38. p. 231

Expressio.

Expressi debent pensiones iam impositæ super beneficio ne Ecclesia duplici onere prægrauetur. cap. 64. n. 6. p. 184
 Non tamen illarum expressio fieri debet quando agitur de impetratione alicuius beneficii. n. 7. ibidem.
 Reprobata contraria sententia de qua numero 5. & 11. ibidem & seq.
 Y 2 Etiam

Index Rerum

Etiam in prouisionibus pensionum pro graduatis debent exprimi pensiones iam impositae eodem cap. 64. n. 22. p. 186
Et de illa materia expressionis pensionum. toto cap. 64. p. 184. & seqq.
Expressio diversi corporis non obstat quando aliunde constat de mente concedentis. cap. 32. n. 9. p. 87.

Expromissor.

Expromissor quis dicatur, & in quibus differat à fideiussore, & constitutore. cap. 39. numero 5. p. 171.

Expulsus, vide *suprà*.

Expositi.

Vtrum expositi sint capaces pensionum, decis. 87. in fine operis.

Extinctio.

Extinctio pensionis vtrum fieri possit sine auctoritate sedis Apostolicæ. cap. 17. num. 25. & 26. p. 43.

Extinctio pensionis facta per eum qui debitis oneratus est, videtur habere aliquid fraudis. cap. 21. num. 26. p. 55

Ad impediendam extinctionem pensionis, creditores recurrere possunt ad Datariam. cap. 21. n. 28. ibidem.

Potest tamen ex stylo Curiae fieri extinctio, quamuis illa noceret creditoribus. num. 27. ibidem. p. 55

Extinctio pensionis gratuita, nullo recepto pretio fieri potest absque facto Datariae. cap. 21. n. 29. p. 55.

Sed tamen hæc maiorem habet fraudis suspicionem. n. 30. ibid.

Post pensionis extinctionem pensionarius in illa habetur pro mortuo. cap. 21. n. 35. ibid.

Mortuo pensionario extinguuntur omnes obligationes, & fideiussiones. cap. 21. n. 36. p. 56

Autoritas Pontificis in extinctione pensionis est præcipuum fundamentum extinguentis. ibid. num. 44.

Extincta pensione non destruantur obligationes nomine proprio præstitæ per titulare. cap. 21. num. 45. ibid.

Extinctionem pensionis fieri non posse quando interuenerunt requisita in l. 3. C. de nouation. quidam existimant, sed verius est obseruandum esse, hæc in re stylum Curiae Romanæ. ibidem n. 46. & 47. p. 56.

Extinctio fraudulenta facta titulo lucratiuo renouanda est ad instantiam creditorum. ibid. n. 48. p. 57. & num. 29. & 30. p. 55.

Extinctio momentanea considerabilis non est. c. 30. num. 10. p. 80

Pensio regulariter extinguitur cum persona pensionarij. cap. 35. n. 4. p. 92

Exceptio extinctionis annui redditus si non sit clara non retardat manutentionem. cap. 51. n. 10. p. 147.

Pensio extinguitur per consolidationem irreuocabiliter factam, secus si reuocabiliter. cap. 52. num. 27. p. 151.

Quod verum est si pensionarius probabilem habuit ignorantiam. n. 28. ibidem.

Et quomodo excludatur hoc casu dolus pensionarij obtinentis illud idem beneficium pensione grauatum. n. 32. ibidem.

Extinctio facta per procuratorem non seruata for-

ma mandati est nulla. cap. 56. num. 16. p. 162
Extinctio gratuita ex f. lo partium consensu fieri potest, sed si pecunia interueniat, requiritur auctoritas Sedis Apostolicæ. cap. 57. num. 1. p. 164

Aut si fiat anticipatis aliquot annorum solutionibus. num. 2. ibidem.

Extinctio pensionis est fauorabilis, & illius impedimenta odiosa. cap. 57. n. 6. ibid.

Extinctio voluntaria & gratuita, vtrum fieri possit sine auctoritate Magistratus ad instar alimentorum, quæ non possunt remitti sine auctoritate Iudicis. cap. 57. n. 7. ibid.

Pensio sine decreto Magistratus extinguí potest, quando motu proprio fuit assignata, & in vim resignationis. cap. 57. n. 22. p. 63

Pensionis non dicuntur vacare, sed extinguí. c. 64. num. 10. p. 184

Pensionis per promotionem ad Ecclesias Cathedralis, vel Metropolitanas extinguuntur. cap. 71. num. 8. p. 296

Idem est de Ecclesiis Patriarchalibus. num. 11. ibidem.

Vtrum per promotionem ad Summum Pontificatum pensiones extinguantur. cap. 73. num. 13. ibid.

Et vtrum per promotionem ad Cardinalatum. n. 24. & seq. p. 207

Per solam adeptionem Abbatiae ante benedictionem pensiones extinguuntur, sed in Episcopatus requiritur adeptio possessionis & consecratio. cap. 74. n. 1. p. 208

Si quis obtinuerit dilationem ad obtinendam possessionem Episcopatus, non extinguuntur pensiones donec adepta fuerit possessio. cap. 74. n. 7. p. 209.

Extrema.

Quæ sint duo Extrema in iudicio spolijs, & quomodo probanda. c. 50. n. 19. p. 141

Primum Extremum in antiquis probatur per maiores probationes. cap. 50. n. 20. ibid.

Secundum Extremum probatur per litis sustentationem. n. 21. ibidem.

F

Familiaris.

Familiarium suum iam habentem beneficium sufficiens Episcopus ad Ordines promouere potest, nec aliud ipsi dare tenetur. cap. 34. n. 8. p. 91.

Fauorabile.

Velleianum S.C. est Fauorabile, quia eius propria intentio est fauere mulieribus. cap. 81. n. 5. p. 233.

Et per totum illud caput agitur de dispositione Fauorabili, vel odiosa. cap. eodem 81. ibid. & seq.

Macedonianum non est Fauorabile, & quare. c. 81. num. 4. ibid.

Quando iniucem concurrunt fauor & odium, dispositio potius censenda est Fauorabilis quam odiosa. ibid. n. 8. p. 233

Quod verum est quando fauor & odium separari non possunt, alioqui quodlibet suam retinet naturam. n. 9. ibidem.

Pensio

Notabilium.

Pensio super beneficio non vacante imposita est odiosa, cap. 81. n. 12. ibidem.

Sive agatur de Favore, sive odio, semper interpretatio fieri debet secundum intentionem disponentis. n. 6. ibid. si de ea appareat. p. 233

Pensio ante impositionem odiosa est postea favorabilis. cap. 81. n. 10. ibidem.

Pensio non est odiosa odio irrationabili, sicut nec statutum excludens foeminas propter masculos. num. 13. ibidem.

Pensio aliquando non ex se odiosa est, veluti propter circumstantias odio irrationabili, veluti si per eam Ecclesia nimium gravata reperiatur. num. 14. p. 234

Feudum.

Assumens Clericatum efficitur incapax Feudi de iure communi. cap. 77. n. 7. & 9. p. 219
Nisi tamen consuetudo esset in contrarium. n. 8. ibidem.

Filius.

In beneficio paterno Filius succedere potest, si adfuerit persona intermedia. cap. 31. n. 24. p. 84

Filius potest esse Capellanus amovibilis in eadem Ecclesia, in qua eius pater fuit etiam Capellanus amovibilis. num. 29. ibid.

Filius illegitimus non potest obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater beneficium obtinuit, etiam si duntaxat sedem habuisset in choro. numero 28. ibid.

Fideiussor.

Obligatus vti fideiussor pro pensione translata, non tenetur pro secunda translatione. cap. 21. n. 39. p. 56. & cap. 41. n. 4. p. 108
Etiam si translatio facta fuisset motu proprio. cap. 41. n. 5. ibidem.

Quae cautela adhiberi possit, ut Fideiussor remaneat obligatus pro pensione post beneficii resignationem. cap. 21. n. 40. p. 56

Fideiussor pensionis non est obligatus, si principalis provisio non habuit effectum. cap. 21. n. 41. ibid.

Si pensio fuerit imposita super beneficio quod non est in rerum natura, nec Fideiussor tenetur, nec principalis. n. 43. ibidem.

Solutio pensionis facta per fideiussorem, vtrum constituat pensionarium in quasi possessione exigendi. cap. 50. n. 62. p. 143

Solutio facta per principalem, nocet fideiussori in summariissimo possessorio. n. 61. ibid.

Fideiussori censetur factum mandatum tam ad fideiubendum, quam ad soluendum. cap. 50. n. 64. p. 144

Fideiussor soluens pensionem animo repetendi, vtrum constituat pensionarium in quasi possessione exigendi. n. 65. ibidem.

Quaestio resolvitur distinctione, & explicatur decisio Veralli. 330 parte 2. numero sequenti. ibidem.

Quo casu Fideiussor remaneat obligatus pensione, post resignationem beneficii. n. 67. ibid.

Quando obligatio dandi Fideiussores facta est ad sex annos, censetur habere causam successivam, & singulis annis renouandam. cap. 59. num. 35 p. 174

Fideiussio quae debetur officio Iudicis renouanda est, si Fideiussor decoquat, secus si vigore pacti non habentis tractum temporis successivum. num. 36. ibidem.

Sanleger. de Pensionib.

Fideiussionis contractus, quomodo differat à contractu Constituti. ibid. n. 4. p. 171

Fiduciarius.

Quae sit differentia inter mandatum irrevocabile factum in favorem eius ad quem tota pensionis utilitas pertinet, & illud quod fit per pensionarium suo creditori. cap. 26. n. 15. p. 68.

Fiduciarius haeres nihil utilitatis percipit, ne quidem ex fructibus, & conveniri potest actione mandati vel negotiorum gestorum. numero 16. ibid.

Fiduciariae pensiones practicantur in Hispania propter Regias constitutiones. ibid. n. 17. p. 68.

Tres casus referuntur ex mente Rotae, dum quaeritur vtrum totum ius pensionis remaneat penes Fiduciarium. cap. 26. n. 18. ibid.

Si totum ius pensionis iuxta distinctionem trium illorum casuum remaneat apud Fiduciarium, pensio illius morte extinguitur. cap. 26. num. 19. p. 69.

Pensio illo casu extinguitur per obitum Itali veri pensionarii, & sic morte alterius ex duobus. n. 20. ibidem.

Fiduciarius non potest extinguere pensionem in praedictum illius, cuius tota est pensionis utilitas. n. 21. ibid.

Apud pensionarium Fiduciarium actiones directae remanent, sed inefficaces. n. 22. ibid.

Ille ad cuius utilitatem Papa pensionem concedit, potest invito Fiduciario illam alteri cedere vel transferre. n. 23. ibid.

Fiduciarius actiones exercere potest, dummodo utilitas inde proveniens acquiratur ei ad quem fructus pensionis spectant. cap. 26. numero 27. p. 69.

Si Fiduciarius mandatum irrevocabile fecerit pensionario utili non potest illud revocare. num. 28. ibidem.

Pensionarius Fiduciarius non tenetur ad recitationem parvi officij. n. 30. ibid.

Quibus in casibus quis dicatur pensionarius Fiduciarius, ut nihil facere possit in praedictum illius cui Papa pensionem voluit acquiri, & examinantur tradita per Garf. de benef. part. 1. cap. 5. num. 269. n. 31. ibidem.

Quomodo probetur pensionem fuisse Fiducialiter concessam. n. 32. ibid.

Fiduciario vtrum danda sit manutentio, an vero illi ad cuius utilitatem pensio fuit concessa. ibidem num. 33. p. 70

Florenus.

Quae sit differentia inter Florenos antiquos, & illos quibus hodie utimur. cap. 40. n. 32. p. 106

Floreni de quibus Bartolus loquitur, in l. Petrus, ff. de solut. constituunt certam speciem monetæ, quia intelligi debent de Florenis auri. c. 40. n. 33. ibidem.

Floreni auri quomodo hodie taxentur in Gallia. cap. 40. n. 35. ibid.

Forma, Forma dignum.

Quando Forma requiritur ad certum effectum, sufficit quod impleatur per æquipollens, dummodo idem resultet effectus. cap. 34. num. 3. p. 90.

Quando resignatio admissa fuit cum Clausula quae dicitur, *In forma dignum*, si resignatarius fuerit declaratus incapax, & reiectus, vtrum aliqua ratione succurratur resignanti qui sibi pensionem reservavit. cap. 60. n. 1. p. 175

Y 3 In

Index Rerum

In prouisionibus factis, *in forma dignum*, si resignatio facta fuerit in fauorem certæ personæ, non abdicatur ius à resignante donec Literæ Apostolicæ fuerint perfectè executioni demandatæ cap. 60. n. 29. p. 177

Forus.

Quæ requiratur ad hoc ut simplex Clericus gaudeat priuilegio Fori. cap. 33. n. 1. p. 88
Constitutus in maioribus Ordinibus indistinctè gaudet Fori priuilegio, siue pensionem aut beneficium habeat, siue non. cap. 33. num. 5. & 7. p. 88. & 89.

Qui beneficium aut pensionem obtinet, gaudet Fori priuilegio, quamuis ad maiores Ordines promotus non fuerit, aut habitum & tonsuram non deferat. n. 6. p. 89

Laicus qui ex speciali Pontificis gratia pensionem obtinet, non gaudet Fori priuilegio. numero 8. ibid.

Ampliatur ut procedat quamuis Papa Laico pensionem motu proprio concesserit. cap. 33. n. 9. ibidem.

In materia Fori Clericum qui pensiones obtinet, eodem iure censi quo beneficia possident, verius est. ibid. n. 17. p. 89

Quamuis aliqui contrarium senserint, sed prima opinio verior est. n. 18. & 19. ibid.

Et hoc fuit declaratum per sacram Congregationem in vrbe. n. 22. p. 90

Quod locum habet etiam si talis Clericus pensionem habens non incederet in habitum & tonsuram. n. 22. ibid.

Fraus.

Episcopi non possunt pensiones reservare in Fraudem. cap. 1. n. 8. p. 2

Fraudis & simulationis ac fictæ solutionis coniectura oritur ex affinitate. cap. 3. num. 4. & 32. p. 7. & 9.

Fraudulentæ resignationis præsumptio debetur in Gallia, si resignatarius actus possessorios in beneficio palam, & publicè exerceat. cap. 5. n. 14. p. 14.

Fraudis suspicio tollitur si in permutatione beneficiorum inæqualitas per pensionis reservationem compensata fuerit. cap. 18. n. 17. p. 46

Fraus quando præsumatur in resignatione beneficii sub reservatione pensionis soluendæ per Tertium filio resignantis, quantumvis legitimo. cap. 31. num. 20. p. 84

Qui Fraudulenter resignauit suum beneficium in præiudicium expectantis, ut aliud habeat, utroque priuandus est. cap. 39. n. 13. p. 102

Idem dicendum est si renunciatio facta fuerit in Fraudem illius qui optare deberet. numero 14. ibidem.

Fructus.

Fructuum quotæ partis reservatio loco pensionis, beneficii diuisionem, & scissuram continere quidam existimant, sed Doctores Galli contrarium tenent. cap. 4. n. 2. & 3. p. 10

Pensio reservari potest, tam in quantitate pecuniæ, quam in quantitate fructuum. n. 7. ibid.

Pensio reservari potest in granis, vino, oleo, & similibus, non tamen regulariter per viam quotæ, sed per viam quantitatis. n. 8. p. 11

Pensio reservata in Fructibus solui potest de consensu partium in pecunia, & è contra. n. 15. ibidem.

Appellatione Fructuum loco pensionis reservatorum, utrum comprehendatur distributiones quotidianæ. n. 6. ibid.

Papa pensionem in quota Fructuum reservare potest. n. 17. ibidem.

Et ita quandoque seruatur in praxi, verum tunc propriè non meretur nomen pensionis. num. 18. ibidem.

Clausula Fructus percipiendi loco pensionis propria autoritate, quæ sit vis. n. 19. ibidem.

Fructuum omnium reservatio loco pensionis fieri non potest, nisi sub autoritate Summi Pontificis. cap. 5. n. 1. p. 13

In Gallia regulariter reservatio omnium Fructuum loco pensionis non admittitur. num. 7. ibidem.

Sed hoc casu ex receptiori sententia pensio non declaratur nulla in Gallia, sed ad legitimum modum reducitur. n. 8. ibidem.

Resignatio utrum sit valida reservatis omnibus Fructibus resignanti, necnon collatione beneficiorum à dignitate resignata dependentium, sub certa pensione soluenda resignanti. cap. 5. num. 9. p. 13

Et quomodo hoc casu locus esse possit regulæ, de publicandis Resignationibus. cap. eodem, num. 10. ibid.

Utum ille qui Fructus omnes loco pensionis reservauit, sit tutus in conscientia. cap. 5. num. 14. p. 14.

Reservatio medietatis Fructuum loco pensionis in Gallia recipitur. n. 25. ibidem.

Limitatur ut locum non habeat, si illa Fructuum medietas aded esset modica, ut possessori beneficii alia medietas non esset sufficiens ad viuendum. n. 26. ibidem.

Fructuum beneficii onus est pensio. cap. 6. num. 4. p. 16.

Et ided solui debet per illum qui Fructus percipit, quicumque ille sit. ibid. n. 27. p. 17

Ampliatur ut procedat quamuis dictum fuisset, quod quis teneretur pensionem soluere de proprio. n. 28. ibidem.

Qui Fructus non percipit nec percipere potest, non tenetur ad pensionis solutionem, si nulla eius culpa interueniat. cap. 13. n. 5. p. 12

Et hoc casu debitor pensionis liberatur cedendo actiones suas contra illum, qui Fructus percipit. num. 7. ibidem.

Intellige, ut num. 16. p. 34

Et iuxta diuersitatem casuum de quibus possit. n. 26. p. 33. & cap. 58. n. 39. & 40. p. 179

Fructus non debentur per eum qui nullos percipit ex re cuius occasione se obligauit. c. 13. num. 16. p. 50

p. 32. & cap. 20. n. 30.

Ampliatur ut multo magis procedat, si impedimentum procedat ex parte illius cui pensio debetur. cap. 13. n. 17. p. 33

Idque siue factum creditoris iustum fuerit, siue iniustum. n. 18. ibid.

Quæ adhiberi possit cautela ut possessor teneatur soluere pensionem, quamuis Fructus non perciperit. n. 24. ibid.

Fructuum perceptio præsumitur ex sola adeptione possessionis, nisi contrarium probetur. num. 25. ibidem.

Varij proponuntur casus in quibus possessor beneficii pensione grauati tenetur ad pensionem quamuis Fructus non perceperit, & primò quando

Notabilium.

quando tertius vult illum excludere ex eo quod dicit se habere titulum meliorem. cap. 13. n. 26. ibid.

Et hoc casu titularis eximitur à solutione pensionis, non obstante iuramento, & obligatione Camerali. cap. 13. n. 27. ibid.

Si titularis fuerit impeditus in fructuum perceptione propter casum aliquem inopinatum, veluti belli, pestis, aut simili, hoc casu non excusatur à solutione pensionis, maxime si sit obligatus in forma Camerae. cap. 13. n. 29. p. 33

Quando tertius ex meliori iure euincit partem fructuum, hoc casu quaritur vtrum pensio diminui debeat pro rata. n. 30. ibid.

Fructuum diuisio quomodo fiat inter possessorem beneficii, & hæredes pensionarii post illius obitum, & variae super hoc capite referuntur opiniones, *numeris sequentibus*. cap. 30. n. 6. p. 80

Fructuum perceptio dicitur integra quæ sit quolibet anno completo incipiendo à die datæ reservationis, & finiendi ipso die simili post annum reuolutum. cap. 20. n. 7. p. 49

Fructus beneficiorum sunt tacite hypothecati pro solutione pensionum super illis impositarum. cap. 20. n. 20. p. 50

Et hoc maxime procedit in pensione quæ loco alimentorum referatur. ibid. num. 21. & cap. 21. n. 1. p. 53

Fructuum diuisio quomodo fiat inter hæredes grauati, & fideicommissarium, & quæ sit hac in re differentia inter fructus naturales & ciuiles. c. 20. num. 38. p. 51

Fructuum diuisionem fieri iuxta formam diuisionis alimentorum, Rebuffus existimauit, sed reuocatur. n. 46. ibid.

Quamuis illud asserat, vt n. 39. ibid.

Fructus pensionis capi possunt de pignore ad instantiam creditorum pensionarii saluis alimentis Clerici. cap. 21. n. 2. p. 53. & num. 31. p. 55. Vbi tam de præteritis quam de futuris.

Fructuum pensionis commoditas cedi vel obligari potest. cap. 21. n. 11. p. 53

Super Fructibus beneficii pensionarius omnibus aliis titularis creditoribus præferendus est. n. 13. ibid.

Fructus integri anni pertinent ad translatarium, nisi fuerint reservati. cap. 27. n. 2. p. 70

Fructus in resignatione *in fauorem*, non acquiruntur resignatario, nisi à die acceptationis. cap. 27. n. 6. & 8. p. 71

Fructus etiam maturi, mortui vsu fructuario pertinent ad proprietarium. n. 11. ibid.

Fructus ciuiles non exacti pertinent ab substitutum non autem ad hæredem grauatum. numero 12. ibid.

Fructus in translatione pro rata duntaxat transferri censuit Hondedeus. n. 13. p. 71

Sed reprobat. n. 14. ibid.

Fructibus diminutis vtrum diminuatur pensio vni Ecclesiae per aliam promissa intuitu certorum iurium per vniam Ecclesiam alteri remissorum. cap. 36. n. 5. p. 95

Fructuum oblatio facta pensionario per possessorem beneficii non sufficit, immò ea non obstante cogendus est ad solutionem pensionis in pecunia non in fructibus. cap. 38. n. 12. p. 101

Contra fructus beneficii non consumptos, quomodo agere debeat pensionarius. cap. 42. n. 28. p. 111.

Gabellæ.

Gabellæ ab antiquo super fructibus beneficiorum impositæ dicuntur onera extraordinaria, & ideo pensionarius pro rata in illarum solutione concurrere debet. cap. 6. numero 18. p. 17

Si tamen Papa in pensionis reservatione pensionarium ab illis immunem esse voluerit, eximendus est. cap. 6. n. 20. ibid.

Ampliatur vt procedat quamuis Papa Collectori mandasset vt colligeret non obstantibus quibuscumque priuilegiis. n. 21. ibid.

Gallia.

In Gallia pensiones, quamuis cum legitima auctoritate impositæ, declarantur nullæ, nisi fuerint impositæ ex causis ibi enarratis. cap. 1. num. 29. p. 4

Ex concordatis Gallia quilibet collator ordinarius grauari potest mandato Apostolico per Papam semel in vita. cap. 2. n. 2. ibid.

In Gallia resignans Abbatiam reservata sibi collatione beneficiorum potest iterum grauari mandato Apostolico. n. 3. ibid.

Sed contra. n. 12. p. 5

In Gallia variè iudicatum fuit circa reservationem iuris conferendi loco pensionis. cap. 2. num. 18. ibid.

Prouinciæ Gallia quæ sint reductæ, & quæ non reductæ, & quod in omnibus locus sit iuri regalæ. cap. 27. n. 23. p. 72

Prouincia Britannia quomodo sit de regno Gallia. cap. 27. n. 17. p. 71

Papa concessit Regi, vt prouinciæ regno Gallia vnita comprehendantur in concordatis. n. 18. pag. 72

Britannia cum semper fuerit ex Gallia quare dicatur Regno fuisse vnita. capit. 27. numero 19. ibid.

Regis nominatio locum habet tam in prouinciis reductis quam non reductis. cap. 27. numero 24. ibid.

In Britannia dioceses distinguuntur inter Gallicanas, Britannicas, & mixtas. cap. 27. numero 25. ibid.

Gambarus.

Explicatur doctrina Gambari, in *trakt. de legat. lib. 6. num. 498*. cap. 46. n. 24. p. 126

Garfias.

Expenditur Garf. de *benefic. parte 11. cap. 4. num. 102. cap. 18. n. 14.* p. 46

Graduati.

Graduati quando dicantur habere redditus sufficientes in numero florenorum secundum concordata. cap. 40. n. 34. p. 106

In prouisionibus quæ sunt pro Graduatis, maior taxa apponi solet, si pro pauperibus Graduatis. cap. 64. n. 20. p. 185

Et in prouisionibus pro Graduatis debet fieri mentio patrimonij Clericalis, necnon præstimonij, & pensionum obtentorum quando sunt *in forma pauperum*, quod adhibita congrua distinctione explicatur. ibi. dicto c. 46. n. 21. 22. & 23. p. 186

Pensio Ecclesiastica vtrum faciat numerum Graduatis, vt dicantur habere redditus competentes. cap. 64. n. 27. ibid.

Pensiones

Index Rerum

Pensiones numerum faciunt Graduatis, exceptis illis quæ non propter resignationem, sed sine causa datæ fuerunt. n.30. ibid.

Gratia.

Gratia reservationis pensionis est diuersa à gratia collationis beneficij. cap.12.n.2. p.29

In eadem Gratia plures contineri possunt concessiones quarum vna sit valida, & non aliæ. ibid. num.9. p.30

Gratia coadiutoria cum futura successione est valida, quoad futuram successionem, quamuis coadiutoria non sortiatur effectum. cap.12. n.10. ibidem.

Secunda Gratia non valet si in illa non fuerit facta mentio primæ, maxime in beneficalibus. cap.44.n.2. p.117

Intellige vt locum habeat quando prima Gratia non est nulla. n.3. ibid.

Item non est facienda mentio primæ gratiæ, quæ non fuit acceptata. n.4. ibid.

Quando Gratia pensionis est independens à Gratia prouisionis, annullata prouisione non annullatur pensio. cap.62.n.20. p.180

Gregorius.

Sententia Addentis ad Gregorium, decis.57.n.17. reiiicitur. cap.24.n.6. p.62

Et decisiones ibi per eum allegatæ fuerunt reuocata cum magna causæ cognitione. n.18. ibid.

Grossa.

Qui sint illi fructus beneficij qui dicuntur esse de massa grossa. cap.10.n.11. p.26

H

Hæres.

Hæres cum beneficio inuentarij qui proprio nomine promisit non contrauenire contractui non tenetur soluere de suo quamuis propria bona obligauerit. cap.13.n.22. p.33

Homicidium.

Homicidium non priuat pensionibus iam obtentis. cap.68.n.14. p.194

Hospitalia.

Hospitalium quædam sunt Ecclesiastica, & quædam Laicalia. cap.65.n.13. p.188

In alienationibus bonorum ad Hospitalia Ecclesiastica spectantium debent interuenire omnes solemnitates requisitæ ex constitutionibus Apostolicis. n.14. ibid.

Consuetudo valet alienandi sine solemnitatibus bona Hospitalium quæ ad vitam non conceduntur. n.15. ibid.

Bona Hospitalium Laicalium ex primæua fundatione quæsitæ non possunt alienari sine solemnitatibus. n.16. ibid.

Hospitalia sunt loca pia, sed non sunt Ecclesiastica, nisi fundata fuerint autoritate Episcopi. ibid. num.17. p.188

Hospitale non est Ecclesiasticum nisi habeat annexum onus seruitij spiritualis. n.18. ibid. Et nisi possideatur per clericum. n.19. ibid. Et nisi conferatur à persona Ecclesiastica. n.20. ibid.

Hypotheca.

Hypotheca non competit pro præstatione annua quæ non est perpetua. cap.19.n.3. p.46

Hypotheca vtrum competat pro pensionē quando non fuit expressum illam dari loco alimentorum. cap.20. n.22. p.50

Vltra hypothecam competit etiam actio personalis contra illum qui pensioni consensit. num.23. ibid.

Hypothecæ quæ super fructibus beneficij competeabant, extinguuntur mortuo pensionario in præiudicium creditorum aliorum, sed non in præiudicium pensionarij, quando habet ius agendi aduersus successorem in beneficio. cap.21.n.12. p.53.

I

Ignorantia.

Allegans Ignorantiam tenetur illam probare. cap.60.n.8. p.176

Et illa probatur per præsumptiones & coniecturas, num.19. ibid.

Illegitimus.

Illegitimus ex eo quod Clericatum adeptus est, sit capax pensionum etiam super Ecclesiis Cathedralibus. cap.31.n.6. p.83

Illegitimus habet pro se boni iuris præsumptionem si diuturno tempore pensionem exegerit. cap.31.n.8. ibidem.

Derogatio Concilij quoad illegitimos licet non interuenierit in pensionis translatione, sufficit quod interuenierit in reservatione. n.11. ibid.

Illegitimus incapax est pensionis quæ datur in titulum beneficij. n.12. ibidem.

Translatio pensionis facta per patrem in fauorem filij illegitimi est valida, si illa sit imposita super beneficio sito in alia Ecclesia, in qua pater non obtinuit beneficium. ibid. n.19. p.84

Vtrum filius illegitimus patre mortuo possit habere pensionem in eadem Ecclesia, sed super diuersa præbenda, resoluitur affirmatiue. num.21. ibidem.

Nisi ageretur de pensione euecta in titulum beneficij. n.22. ibidem.

Pensionem in fraudem Concilij pater in filium suum illegitimum transferre non potest. n.23. ibid.

Nepotes legitimi ex filio Illegitimo habentur pro legitimis, dum agitur de beneficio aut. ibid. n.25. p.84

Filius legitimus in eadem Ecclesia cum patre beneficium obtinere non potest, sed pensionem potest. n.26. ibid.

Filius illegitimus non potest obtinere beneficium quod eius pater minus pacifice non possedit. num.27. ibidem.

Ampliatu etiam si pater solum obtinuerit sedem in choro. n.28. ibid.

Filius illegitimus vtrum prohibeatur canere, vel ministrare in Ecclesia in qua pater obtinuit vel obtinuit beneficium. n.30. ibid.

Pater illegitimus non prohibetur habere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius obtinuit beneficium. n.31. ibid.

Dispensatio concessa illegitimo ad obtinenda quæcunque beneficia, vtrum comprehendat pensiones. cap.43.n.11. p.115

Illegitimus dispensatus ad omnes dignitates, non censetur dispensatus ad obtinenda beneficia. ibid. n.19. p.116

Immissa.

Notabilium.

Immissio.

Immissionis remedium datur translatario pensionis quando illi deest manutentio. cap. 3. n. 22. p. 81

Impedimenta si duo sint, vno sublato remanet aliud. cap. 78. n. 36. p. 225

Impossibile.

Quod princeps non solet concedere, nisi cum magna difficultate, reputatur tanquam impossibile. cap. 32. n. 2. p. 86

Incapax.

Ille pensionis Incapax est qui beneficii non est capax. cap. 68. n. 9. p. 194

Sed quomodo hoc intelligendum sit. n. 10. ibid.

Vide plura cap. 60. num. 2. 3. 4. 17. 22. 26. & 27. p. 175. & seqq.

Incendiarij.

Incendiarij qui dicantur, & quibus pœnis plectantur ex foro contentioso secundum ius Canonium. cap. 63. n. 5. & 6. p. 182

Accusatus de Incendio potest resignare reservatâ pensione. n. 8. ibid.

Quas circumstantias Iudex considerare debeat in pœna infligenda incendiariis. n. 7. ibid.

Incompatibilitas.

Retinens duo beneficia incompatibilia, vtroque priuatur ipso iure. cap. 52. n. 5. p. 149

Ideo pensionem habere nequit. cap. 56. n. 2. p. 160 & cap. 62. n. 8. p. 179

Pensio reservata ex causa resignationis per eum qui possidet beneficium incompatibile cum alio, nulla est, tanquam ex falsa causa reservata. n. 6. p. 149.

Sed hoc casu possessio & retentio vtriusque beneficii, benè & concludenter probanda est. num. 7. ibid.

Probatio temporis præteriti non arguit simultaneam possessionem beneficiorum incompatibilium ad annullandam pensionem. numero 8. ibid.

Possessio beneficii Incompatibilis adepta per procuratorem non nocet ad effectum priuationis. num. 10. p. 150

Impetrans beneficium Incompatibile, quamvis illud retinere non præsumat, tenetur tamen primum dimittere liberè, & absque reservatione pensionis. n. 11. ibid.

Quibus Clausulis vtatur signatura in collatione beneficiorum cum aliis incompatibilium. ibid. num. 12. p. 150

Dimissione facta beneficii cum alio incompatibilis sub reservatione pensionis, vel sub conditione, aut in fauorem alterius, vtrumque beneficium vacat. n. 13. ibid.

Dimissio beneficii Incompatibilis facta coram Notario, est valida. n. 14. ibid.

Quod tamen in dubium reuocatur. n. 15. ibid.

Voluntas dimittentis beneficium Incompatibile non sufficit nisi acceptetur ab habente potestatem. ibid. n. 16. p. 150

Dimissio beneficii Incompatibilis coram Notario sine fraude facta, saltem excusat à pœna. n. 17. ibid.

Si vacatio beneficii Incompatibilis adueniat alio modo quam propter Incompatibilitatem, veluti propter Matrimonium, tunc resignatio fieri potest sub reservatione pensionis. cap. 52. num. 18. ibid.

Ad hoc vt quis sub prætextu litis beneficium In-

compatibile retinere possit, requiritur, quod lis illa sit super titulo beneficii, nec sufficit lis super fructibus. cap. 56. n. 3. p. 161

Lis autem dicitur esse super titulo beneficii, si retius prætendat illud sibi deberi non tanquam conferendum, sed tanquam collatum. cap. 56. n. 3. ibid.

Pensio inducit Incompatibilitatem in beneficiis quoad Monachos, sed non quoad alios. cap. 64. n. 25. p. 186. & c. 73. n. 7. p. 206

Indignus.

Prouidens Indigno non potest se excusare sub prætextu ignorantie. cap. 60. n. 5. 24. 25. & 28 p. 175. & seqq.

Indultum.

Indultis Graduatorum, & Curie Parlamenti subiicitur is qui loco pensionis sibi reservauit collationem beneficiorum loco pensionis. cap. 2. num. 14. p. 6

Indulti nomine quid contineatur. cap. 9. n. 12. p. 33

Indulta hodierna Cardinalium operantur aliquid ultra remotionem obstaculorum propter Clausulas amplissimas quæ in illis apponuntur. c. 22. num. 12. p. 58

Infans.

Infans in sexto ætatis anno potest præstare consensum reservationi pensionis, seruatis iis quæ hic recensentur. cap. 41. n. 11. p. 108

Inhabilitas.

In resignatione si adsit Inhabilitas resignantis, illa nocet pensionario, secus est si in eo nullus adsit defectus. cap. 62. n. 23. p. 180

Innominatus contractus.

Pensiones ex causa resignationis reservatæ, induunt naturam contractus innominati. cap. 57. num. 18. p. 165

Et per consequens ille qui pro parte sua adimpleuit, potest re integra penitere, aduersus eum qui perfecte non adimpleuit ex parte sua. cap. 57. num. 19. ibid.

Infordecentes.

Infordecentes qui dicantur, & quod eis non prodest Clausula, Teque absoluentes. c. 67. n. 21. p. 193

Instrumentum.

Quamvis Instrumentum ex statuto reddatur nullum ex defectu requisitæ subscriptionis, tamen contractus potest esse validus. cap. 53. n. 2. p. 152

Instrumentum in quo præstitus est consensus translationi pensionis non subscriptum est validum, non obstante statuto vel regulamento subscriptionem requirente. n. 3. ibid.

Intimatio.

Intimatio non potest fieri post mortem, quia mandata expirant. cap. 29. n. 3. p. 77

Irregularitas.

Irregularitas quid sit, & quomodo definiatur, & quomodo à suspensione differat. c. 68. n. 1. & 2. p. 193.

Collatio Irregulari facta, sine dispensatione nulla est. cap. 68. n. 5. ibid.

Irregularis pensionum obtinendum capax est. n. 6. & 8. ibid. & seqq.

Pensio alicui assignata in stipendium non amittitur propter Irregularitatem. n. 7. ibid.

Quomodo irregularitas noceat in pensionibus obtinendis, non in obtinentis. n. 12. p. 194

Et reijcitur sententia Innocentij existimantis Irregulares ad obtinenda beneficia esse admittendos. num. 13. & 14. ibid.

Irregu-

Index Rerum

Irregularitas non priuat possessione beneficij. c. 68. num. 15. ibid.
 Irregularis ante priuationem facit fructus suos tam pensionis quam beneficij. cap. 68. num. 16. ibid.
 Irregulares plurimos actus exercere posse iuxta aliquorum sententiam, quæ reicitur. numero 17. ibid.
 Irregularibus nec beneficia, nec pensiones in titulum beneficij erectæ conferri possunt. num. 18. ibid.
 Prælatuæ Regulares Irregularibus non sunt conferendæ. n. 19. p. 195
 De irregularitate ex homicidio, & quod illa priuationem inducat per sententiam, non ipso iure. num. 20. ibid.
 Et refertur in hac quæstione declaratio sacre Congregationis. n. 21. ibid.
 Irregularitas ex defectu valde differt ab ea quæ procedit ex delicto. ibid. n. 25. p. 195
 Irregularitas ex defectu quædam est totalis, alia partialis, quarum exempla proponuntur. n. 29. ibid.
 Irregularitas, sine culpa non nocet pensionem obtinenti. n. 27. ibid.

Index.

Index Ordinarius adiri potest in causis intentatis extra Curiam pro consequenda solutione pensionis, qui non procedit tanquam executor, sed tanquam Index Ordinarius. cap. 49. n. 6. p. 133
 Index appellationis procedere potest ad executionem pro solutione pensionis, quando causa commissa fuit cum incidentibus, &c. cap. 80. n. 14. p. 230

Iuramentum.

Iuramentum de soluendo pensiones regulatur secundum naturam, & conditiones contractus principalis. cap. 14. n. 25. p. 36
 Si promissio facta fuerit per resignarium de soluendo pensionem adhibito iuramento, pensionarius & pensionem petere, & regressum intentare potest. cap. 47. n. 12. p. 128
 Propter vim iuramenti creditor potest simul pecuniam & implementum petere. cap. 47. num. 15. ibid.
 Quibus Clausulis vtendum sit vt plura iuramenta in eodem contractu apposita, in eadem absolute contineantur. cap. 53. n. 21. p. 153

Iurisdictio.

Iurisdictio in dubio censetur concessa cumulatiue. cap. 49. n. 42. p. 34
 Iurisdictio data cum Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, est conditionaliter concessa. cap. 80. n. 1. p. 229
 Quando iurisdictio concessa fuit conditionaliter debet prius illa conditio verificari. n. 2. ibid.
 In casibus, in quibus tam primus quam secundus Index procedere potest ad executionem sententiæ pro solutione pensionis illorum iurisdictio est cumulatiua. ibid. n. 25. p. 230
 In Iurisditione cumulatiua inter duos iudices, locus est præuentioni. n. 26. ibid.

Ius accrescendi.

Ius accrescendi circa distributiones quotidianas, quæ singulis diebus & horis diuini seruitij dantur præsentibus, locum non habet quando portiones absentium acquiruntur Capitulo. cap. 42. num. 30. p. 113

Ius accrescendi vel decrescendi locum habet inter Canonicos quando portiones absentium non acquiruntur massæ capitulari, sed Canonicis interessentibus. n. 32. p. 114

Ius accrescendi cessat inter Canonicos quando sic disponitur ex statuto Ecclesiæ, aut talis est consuetudo. ibid. n. 33. ibid.

Ius ad rem.

In impetratione beneficij Ius ad rem exprimendum est pro validitate prouisionis, quamuis tale ius esset litigiosum. cap. 64. n. 4. p. 184

Ius conferendi.

Ille qui resignauit reseruato sibi iure conferendi beneficia ab illo quod resignauit dependentia, confert tanquam subrogatus in locum sui resignarij. cap. 2. n. 19. p. 5

Inspatronatus.

Inspatronatus per se vendi non potest. cap. 17. num. 19. p. 43

Quæ sit differentia inter pensionem, & Inspatronatus circa pretij mentionem. cap. 17. n. 28. ibid.

In derogatione Inspatronatus eadem obseruanda sunt in pensionibus quæ dantur in titulum, quæ in aliis beneficiis patronatis. n. 34. p. 31

Quando alicui Inspatronatus competit ex priuilegio non est necesse de eo fieri mentionem in concessione pensionis. cap. 25. n. 5. p. 64

In Gallia tamen non fit differentia inter Inspatronatus competens ex priuilegio, & illud quod competit ex fundatione vel dotatione. cap. 15. num. 6. ibid.

Si in concessione pensionis facta fuerit mentio Inspatronatus Laicalis, non est iterum illius de necessitate mentio facienda. cap. 31. num. 4. pag. 85

Inspatronatus quando transeat, vel non transeat ad fiscum. cap. 35. n. 24. p. 51

Quando Episcopus diues dismembrat de suis rebus pro noua Ecclesia construenda, cui illius Inspatronatus competat. cap. 65. n. 12. p. 111

Quamuis Inspatronatus sit Laicalis, si tamen præsentandi ad solos Clericos pertinet, potest sine consensu Patroni pensio imponi. cap. 15. num. 25. p. 61

Ius præsentandi potest esse apud vnum, & Inspatronatus apud alium. n. 24. ibid.

Inspatronatus in materia pensionis, quod dicitur Clericale & quod Laicale. cap. 25. numero 23. ibid.

Quæ sit differentia inter consensum pensioni præstitum per usufructuarium, & per eum qui habet Ius præsentandi. n. 26. ibid.

Iustificatio.

Quando quis est in quasi possessione exigenti pensionem non est necessaria iustificatio, quamvis ageretur contra successorem beneficij, qui nunquam soluit. cap. 37. n. 14. p. 98

In Summariissimo possessorio Pensionarius non tenetur iustificare, quod summa reseruata Recltori pro eius sustentatione apud illi remanere, quamuis agat contra successorem, sed rector audiendus est si clare confiteri, apud eum non remanere summam reseruata. cap. 50. n. 82. p. 141

Quibus in casibus pensio translata non indiget iustificatione. cap. 30. n. 14. p. 8

Gratia translationis conditionalis indiget iustificatione, & tunc causa non committitur eui clari

Notabilium.

Sula, Sine retardatione resolutionis pensionis, n. 15.
ibidem.

Si agatur contra successorem in beneficio, pensionarius debet docere de iure suo, sed non tenetur illud iustificare. cap. 61. n. 15. p. 178

I

Laicus.

Laicus potest habere ius conferendi beneficia ex speciali Summi Pontificis privilegio, & tunc non requiritur aliqua collationis confirmatio. cap. 65. n. 21. p. 188

Privilegium conferendi beneficia concessum est Laicis ex clarissima familia de Canillac, sed conferunt per Vicarios Ecclesiasticos. cap. 65. n. 22. ibidem.

Laicus est capax pensionis assignata pro servitio temporali. cap. 77. n. 17. p. 220

Laicales pensiones sunt pretio aestimabiles. cap. 17. num. 9. p. 42

Pensiones Laicales sunt in commercio, sed tamen solent redimi sine autoritate Papæ. num. 10. ibid.

Legatus.

Legatus Avenionensis potest reservare pensiones de quibus partes prius conveniunt. cap. 1. n. 21. p. 3.

Idque ex speciali Summi Pontificis facultate. num. 24. ibid.

Vtrum Legatus possit derogare iuri nominandi quod competit de iure communi. cap. 9. num. 8. p. 24.

Explicatur articulus facultatis Legationis circa collationem beneficiorum vñtorum. cap. 9. n. 14. p. 25

Legatus vtrum contineatur appellatione ordinarij collatoris. cap. 9. n. 15. ibid.

Legatus aut Vicelegatus Avenionensis derogat iuripatronatus Ecclesiastico in totum, multoque magis sine patroni consensu pensiones imponit de quibus partes concordantes sunt, sed quid fertur in Gallia. cap. 25. n. 20. p. 65

Et quid si agatur de patrono Laico. Duo tempora distinguuntur. n. 30. p. 66.

Ex facultatibus Legatus absoluit à quacunque excommunicatione. cap. 67. n. 19. p. 192

Ex provisionibus in Legatione factis debetur annata. cap. 10. n. 13. p. 26

Legatum.

Legatum reiterabile factum filio professo in Monasterio bonorum incapaci, vtrum sit validum. cap. 72. n. 6. p. 203

Legatum factum filio professo in Ordine mendicantium, remanet sub libera dispositione superioris regularis. n. 7. ibidem.

Communitates Capucinarum & Recollectorum, sunt capaces Legatorum. n. 8. ibid.

Quando alicui factum est Legatum pro suis necessitatibus, necessitas non est causa finalis Legati, sed tantum impulsiva. n. 9. p. 204

Legatum alicui relictum pro suis necessitatibus, debetur etiam pro terminis decursis. n. 10. ibid.

Ex quibus probetur necessitatem esse causam finalem Legati. n. 11. ibid.

Quando necessitas fuit causa finalis Legati, illud non debetur pro terminis decursis, quia quoad illos nulla potest considerari necessitas. num. 12. ibidem.

Legatum alicui factum pro suis necessitatibus censetur factum sub duplici conditione, nempe si vivat & indigeat. n. 13. ibid.

Legatum pro necessitatibus obtinet locum alimmentorum. n. 14. ibid.

Legatarij capacitas in Legatis conditionalibus attenditur iuxta tempus evenientis conditionis. num. 15. ibid.

Legatum annuum relictum seruo acquiritur illi postea manumisso. ibid. n. 17. p. 204

Lex.

Quando Lex respicit favorem privatum, partes illi possunt renunciare. cap. 37. n. 5. p. 98

Liber.

Liber mercatoris non probat in præiudicium tertij. cap. 58. n. 60. p. 143

Fallit concurrentibus adminiculis. numero 61. ibid.

Lis.

Pensiones decursæ post Litem motam peti possunt absque nouo libello. cap. 82. n. 11. p. 235

Intellige dummodo petitio fiat ante causæ conclusionem. n. 12. p. 236

Literæ.

Literæ originales translationis debent produci coram executore. cap. 28. num. 20. p. 75

Et vtrum sufficiat producere sumptum ex registro. num. 31. ibid.

Quid si probetur per testes Notarium literas amississe. ibid.

In Gallia Literæ non producuntur, sed simplex signatura, & quomodo illa iustificari debeat. c. 28. num. 22. p. 75

Vtrum sufficiat sumptum in forma *Vidimus*. c. 28. num. 23. ibid.

Sufficit insertio Literarum translationis pensionis in processu fulminato, quia ex hoc executor dicitur satis certus de sua iurisdictione. cap. 28. num. 24. ibid.

Immo sufficit quod tenor Literarum fuerit insertus in fine instrumenti, dummodo ad sit subscriptio Notarij. cap. 28. n. 25. ibid.

Et quando in concessione adest Clausula, *Quod sola signatura sufficiat*, sufficit quod coram executore sola supplicatio sine Literis producat. num. 26. ibid.

Quando non adest illa Clausula, *quod sola signatura sufficiat*, Literæ originales coram executore producendæ sunt. ibid.

Literis non expeditis gratia est imperfecta, quamvis supplicatio esset subscripta. cap. 29. num. 9. p. 77.

Per signaturam supplicationis gratia est perfecta quoad substantiam, sed non est irrevocabilis nisi accedat novus consensus. cap. 29. num. 10. ibid.

Expeditio Literarum non suffragatur, si facta fuerit post exactionem pensionis. cap. 50. num. 2. p. 139.

Literæ pensionis debent regulari iuxta Literas beneficiales. cap. 53. n. 27. p. 154

Plura de Literis Apostolicis. cap. 37. à n. 1. & per totum. p. 97. & seqq.

Locator.

Pro mantentione possessionis in eodem statu competunt

Index Rerum

competunt locatori remedia possessoria, & of-
ficiu iudicis. cap. 19. n. 7. p. 47
Locus.
Pensio soluenda est in Loco ubi situm est benefi-
cium pensione grauatum, si nihil in contrarium
conuentum fuerit. cap. 38. n. 1. p. 100
In dubio Locus solutionis ille est per quem minus
grauatur debitor pensionis. n. 2. ibid.
Quamuis pensio sit loco alimentorum, non tenetur
debitor illam deferre ad domum creditoris
quando sunt diuersi fori. n. 4. ibid.
Obligatio Cameralis pro solutione pensionis,
non obligat debitorem ad illam soluendam ex-
tra locum tacite, vel expresse conuentum. n. 5.
ibid.
Si pensionis debitor pensionem in certo loco sol-
uere promiserit, potest ibi conueniri. Idem si
promiserit soluere vbique locorum. numero 6.
ibid.
Vide in nomine *Absens.*
Locus contractus inspicere debet in dubio quando
agitur de illius interpretatione. cap. 40. num. 9.
p. 104.

M

Mandatum.

Mandatum Apostolicum si fuerit directum
resignatario, & non resignanti qui loco
pensionis habet facultatem conferendi benefi-
cia, resignatarius potest conferre tanquam exe-
cutor. cap. 2. n. 20. p. 5
Rescriptum praesumitur obtentum de Mandato
partis quando ad illius obtentionem requiritur
impensa. cap. 14. n. 14. p. 62
Mandatum reuocari non potest, si factum fuerit
iure cogente, quod locum non habet in Man-
dato facto per pensionarium suo creditori. c. 26.
num. 29. p. 69
Mandatum factum ad transferendam pensionem,
vtrum censetur reuocatum per translationem
nulliter factam. c. 29. n. 7. p. 78
Mandatum praesumitur quando quis soluit sum-
mam notabilem pro alio, & de pecuniis man-
dantis facta solutio praesumenda est. capite 50.
num. 40. p. 142
Et hoc casu summa decem ducatorum censetur
notabilis. n. 41. ibid.
Solutio vtrum praesumatur facta de mandato titu-
laris, quando fuit facta in executionem reserva-
tionis praecedentis. n. 42. ibidem.
Quando quis soluit alias pensiones pro titula-
ri soluere, praesumitur & eam de qua agitur
eodem modo soluisse. n. 43. ibid.
Si tertius soluat pensionem in praesentia titularis,
praesumitur soluisse de eius mandato. num. 46.
p. 143
Non sufficit in certo casu probare Mandatum sol-
uentis, nisi etiam probetur Mandatum, vel ra-
tificatio eius cui soluitur. ibid. n. 71. p. 144

Manualia.

Papa conferre potest alicui ad vitam beneficia
manualia. cap. 69. n. 31. p. 198
In Gallia qui beneficium Manuale obtinet, illo
sine causa priuari non debet. cap. 69. num. 32.
ibidem.

Manutentio.

Mortuo pensionario, illius haeredes non possunt

petere Manutentionem ex persona defuncti.
cap. 37. n. 12. p. 98
Pensionarius Manutendus est contra successo-
rem in beneficio, si sit in quali possessione exi-
gendi contra illius praedecessorem. cap. 37. n. 13.
ibidem.
Remedium Manutentionis non amittitur, quamuis
possessor beneficii per plures annos destituerit a
solutione pensionis. cap. 50. n. 8. p. 140
Si tamen debitor interpellatus recusauerit, & pen-
sionarius acquirerit non erit locus Manuten-
tioni. n. 9. ibidem.
Manutentio non impeditur per exceptionem ex-
tinctionis pensionis nisi de ea fiat fides in
promptu. n. 14. ibidem.
Manutentio datur pensionario existenti in posses-
sione etiam contra tertios possessores. ibid. n. 26.
p. 141.
Non conceditur Manutentio nisi solutiones pen-
sionum factae fuerint a persona legitima. ibid.
num. 33. p. 142
Manutentio non datur aduersus eum qui dimisit
beneficium pensione grauatum. ibid. num. 73.
p. 144
In iudicio Manutentionis ille, qui petit se Manu-
tenti teneri est actor originarius. cap. 67. n. 10. p. 139.

Matrimonium.

Vtrum per Matrimonium beneficia vacent ipso
iure, an vero expectanda sit sententia. cap. 75.
num. 3. p. 211
Non solum beneficia, sed etiam pensiones vacant
per contractum Matrimonij. cap. 75. num. 4.
ibidem.
Clericus simpliciter tonsuratus, aut in minoribus
Ordinibus constitutus licite Matrimonium
contrahit. n. 5. ibid.
Matrimonium contrahens, censetur pensionem
habere pro derelicta. ibid. n. 9. p. 211
Matrimonium siue contrahat Clericus cum vidua
siue cum virgine, pensiones amittit. n. 10. ibid.
& cap. 78. n. 8. p. 213
Clericus in sacris Ordinibus constitutus, si de
facto contrahat Matrimonium, pensiones amittit.
ibid. n. 12. & 43. p. 213 & 211
Quod procedit quamuis Matrimonium contraha-
tur per verba de praesenti, quamuis nulla se-
quuta copula. ibid. n. 13. p. 214
Qui beneficium impetrat tanquam vacans propter
contractum Matrimonij tenetur probare, illud
fuisse contractum per verba de praesenti. n. 14.
ibidem.
Non tamen probanda est per impetrantem copula
subsequuta. n. 15. ibid.
Matrimonium contrahens renunciat tacite bene-
ficio, sed non expresse. n. 21. ibid.
Quamuis contractus Matrimonij sit nullus, pen-
siones nihilominus expirant. n. 24. ibid.
Eodem modo beneficia. n. 27. ibid.
Matrimonium contractum non seruata forma
Concilij est nullum, & sic contrahens priuatur
beneficiis & pensionibus. ibid. num. 28. & 29.
p. 224
Matrimonium quando dicatur nullum ex defectu
consensus. ibid. n. 30. p. 225
Contrahens Matrimonium cum impedimento di-
rimente, beneficia & pensiones amittit. num. 31.
ibidem. Amplia

Notabilium.

Ampliatur vt procedat, siue sic contrahens sciuerit impedimentum, siue ignorauerit. numero 32. ibid.

Matrimonium contractum cum puella impubere, non priuat beneficiis & pensionibus, ex communi sententia. n. 33. ibid.

Siue contrahens sciuerit, siue ignorauerit, pensiones Clericus hoc casu non amittit. num. 34. ibid.

Clericus pensiones amittit si contrahat cum puella proxima pubertati. n. 35. ibid.

Clericus contrahens Matrimonium cum ea cuius maritus erat viuus, licet crederetur mortuus, vtrum pensiones amittat. n. 36. ibid.

Matrimonium contractum cum ea quæ duobus maritis per copulam carnalem iuncta fuit, reddit Clericum ad pensiones & beneficia inhabilem. num. 37. ibid.

Matrimonium secundum contractum pendente lite super primi nullitate non debet declarari nullum donec fuerit cognitum super nullitate primi. num. 38. ibid.

Matrimonium lite pendente super nullitate primi subiacet vitio attentatorum, si fuerit contractum in præiudicium inhibitionum cum decreto irritanti factum. n. 39. ibid.

Et super hoc explicatur tradita per Authorem in suis *Question. Beneficialibus*, cap. 182. n. 13. vol. 2. ibid. n. 40. p. 225

Matrimonium si sit nullum aliter quàm ob defectum consensus, pensiones, & beneficia amittuntur. n. 41. ibid.

Post contractum Matrimonium transactio facta per Clericum non reddit pensionem validam, nisi interueniat summi Pontificis autoritas. n. 42. ibid.

Etiā per Matrimonium clandestinum beneficia & pensiones amittuntur. n. 44. ibid.

Per Matrimonium quod nullum est ex defectu consensus, tam beneficia quàm pensiones non amittuntur. cap. 76. n. 1. p. 216

Secus si alia ex causa nullum sit. n. 2. ibid.

Quid dicendum quando consensus deficit in altero tantum ex contrahentibus Matrimonium. n. 3. ibid.

Quantū Matrimonium sit nullum, tamen sic contrahens incurrit penas impositas per constitutiones Gallie & Hispanie. cap. 76. numero 15. p. 217

Et plura de priuatione ob Matrimonium. numeris sequentibus.

Incapacitas Clerici coniugati ad pensiones obtinendas procedit potius ex Matrimonio quam ex bigamia. cap. 78. n. 35. p. 225

Melitenfes.

Magnus Magister Melitenfis potest referuare pensiones, non tamen ex præcedenti partium conuentione. cap. 1. n. 22. p. 3

Religiosi Melitenfes subiiciuntur quoad pensiones iisdem Regulis, quibus alij Religiosi. cap. 69. num. 27. p. 198

Equites Melitenfes emittunt tria vota substantia- lia Religionis. n. 28. ibid.

Beneficia omnia Melitenfium sunt manualia. n. 29. ibid.

Equites Melitenfes non sunt capaces deferendi nomen, & arma domus. n. 30. ibid.

Si Papæ narratum fuerit impetrantem esse Equitem *Sanleger. de Pensionib.*

Melitensem, tacite cum eo dispensare voluisse censetur. n. 33. ibid.

Pensio Melitenfis non est soluenda primo anno vacationis beneficii. n. 34. ibid.

Prior in Ordine Melitenfi potest pensionem imponere duraturam, quamdiu ipse Prioratum obtinebit. cap. 71. n. 24. p. 202

De dispensationibus concessis per Papam Meliten- sibus ad obtinendas pensiones. cap. 77. num. 40. p. 222

Metus.

Si vxor fuerit per Metum coacta ad contrahendum Matrimonium, amittuntur nihilominus pensiones quas Clericus, qui cum illa contraxit obtinebat. cap. 76. n. 4. p. 216

Quod indistincte procedit, siue Metum illatum fuisse sciuerit maritus, siue ignorauerit. num. 5. ibid.

Militie.

Militibus egestate laborantibus Summus Pontifex pensiones assignare solet. cap. 7. n. 22. p. 21

Carthusiani, Cœlestini, necnon Cluniacenses sunt exempti ab hoc onere pensionum egenis Militibus soluendarum. n. 23. ibid.

Quomodo & quibus in casibus pensio Militibus egenis assignata sit immunis ab oneribus & sub- sidiis. n. 25. ibid.

Milites sancti Petri habent priuilegium transfe- rendi pensiones coram Notario, & testibus. cap. 28. n. 31. p. 75

Miles qui tam alias pensiones transtulit, vtrum præsumatur pro validitate secundæ translatio- nis illas fecisse alio iure quàm ex priuilegio Militie. cap. 32. n. 3. p. 86

Militie seculari si quis se adscribi patiatur, tacite pensionibus, & beneficiis renunciat. cap. 77. n. 1. & 2. p. 219

Sed vtrum ad hoc, vt Clericus armatam Militiam assumens pensiones amittat, requiratur quod fauiss se immisceat. cap. 77. n. 10. p. 220

Et ad hoc vt Clericus pensiones amittat requira- tur quod præstiterit iuramentum Militare. n. 12. ibid.

Iuramentum Militare hodie non est in vsu. n. 12. ibid.

Qui poenitentia ductus, Militia dimissa redit ad statum Clericalem, vtrum redintegretur in pen- sionibus & beneficiis. n. 13. ibid.

Pensio assignata pro seruitio temporali, non amit- titur per assumptionem Militie secularis. n. 14. ibid.

Ex descriptione in matricula probatur Clericum assumpsisse Militiam secularem. ibid. num. 19. p. 220

Olim vt quis diceretur assumpsisse Militiam secularem, multa requirebantur, quæ hodie non sunt in vsu. n. 20. ibid.

Per solam Militiam non amittitur fori priuile- gium. n. 24. ibid.

Quæ sit differentia quoad amissionem pensionum inter sponsalia de futuro, & assumptionem Mi- litie. n. 26. p. 221

Descriptio in matricula, vtrum sit hodie necessa- ria, vt quis dicatur adscriptus Militie seculari. ibid. num. 21. p. 220

Quibus modis probetur quem esse adscriptum Mi- litie seculari. n. 22. ibid.

Militibus Sanctorum Mauritij & Lazari, quod prius

Index Rerum

privilegium competat circa retentionem pensionum. *ibid.* n. 28. p. 221
 Militum Lauretanorum quale sit privilegium circa pensiones. n. 29. *ibid.*
 Privilegium horum Militum est, ut retinere possint pensiones, si quas ante Matrimonium obtinebant. n. 30. *ibid.*
 Istud privilegium retinendi pensiones competit Militibus istis, quamvis essent impositæ super beneficiis existentibus de patronatu Laicali. num. 31. *ibid.*
 Milites militiae Christianæ etiam bigami pensiones possunt retinere, & quomodo. *ibid.* num. 36. p. 221
 In istis Militibus non attenditur professio, & quare. n. 37. p. 222
 In Militia sancti Stephani, receptio & professio sit eodem tempore. n. 38. *ibid.*
 Et isti Milites non sunt propriè Regulares, quia ducunt uxores. n. 39. *ibid.*

Minor.

 Minor habetur pro maiori in beneficialibus. c. 46. num. 15. p. 125
 Minori per resignationem læso succurritur, & datur illi regressus. n. 16. *ibid.*
 Minor quatuordecim annis, quid observare debeat in Gallia dum vult beneficium resignare. n. 17. *ibid.*
 Minori Doctori vtrum detur restitutio aduersus resignationem inconsultò factam. *ibid.* num. 18. p. 126
 Minori resignanti non succurritur, nèque regressus datur si habeat beneficium aliud sufficiens. num. 20. *ibid.*
 Minori resignanti quocunque casu datur restitutio, & regressus si malis artibus inductus fuerit ad resignandum Præceptorum, Curatori, Medico, & similibus personis. n. 21. *ibid.*
 Minor non dicitur læsus si beneficium curatum dimiserit. n. 22. *ibid.*

Miserationis causa.

 Ille cui Miserationis causa pensio, seu annua præstatio facta est, vtrum illa priuandus sit si aliunde habeat ex quo vivere possit. cap. 7. numero 5. p. 20
 In alimentis Miserationis causa concessis non solum necessitas, sed etiam personæ qualitas ex veriori sententia consideranda est. cap. 7. n. 17. p. 21
 Resignanti cui non datur regressus, pensio ad vitam ex causa Miserationis per suprema Galliæ tribunalia quandoque adiudicatur. cap. 46. n. 14. p. 125

Monasterium.

 Pro fructibus & pensionibus Monacho debitis competit ius Monasterio ad quod ille translatus fuit. cap. 72. n. 18. p. 204

Moneta.

 Si Monetæ valor non consideretur respectu loci in quo solutio est facienda, videtur quod Papa decipi possit. cap. 40. num. 10. p. 105
 Sed contrà num. 12. *ibid.*
 Verius est, Monetarum æstimationem fieri debere secundum stylum Curie Romanæ. cap. 40. n. 11. *ibid.*
 Pensio in certa Monetæ specie reservata, in illa soluenda est. Et quid si illa species non reperitur. *ibid.* n. 14. p. 105

Ampliatum etiam si tempore solutionis valor ille auctus vel minutus fuisset. n. 15. *ibid.*
 Mutatio valoris Monetarum aurearum præsumitur provenisse ex deterioratione Monetarum inferiorum. n. 16. *ibid.*
 Abusus mercatorum non est attendendus, sed communis potius Monetarum usus. n. 17. *ibid.*
 Si pensio fuerit concepta in Moneta quæ non reperiatur tempore reservationis, solutio facienda est in Moneta, quæ cursum habebat illo tempore quo reservatio facta fuit. cap. 40. num. 20. p. 105
 Solutio facienda est in specie promissa, quamvis dictum fuerit, *constituentibus tot libras.* num. 21. *ibid.*
 Augmentum vel diminutio Monetæ cedit commodum vel incommodum pensionarij, cui certa Monetæ species debetur. n. 22. *ibid.*
 Solutio promissa in ducatis, vel in aureis solis in auro, in illis pensio soluenda est. cap. 40. n. 23. *ibid.*
 Generalis consuetudo soluendi vnam Monetæ speciem pro alia, non habet locum quando certa species est promissa. *ibid.* n. 24. p. 106
 Demonstratio valoris Monetæ, quo casu cedat loco taxationis. n. 25. *ibid.*
 Consilium Oldradi 168. circa Monetas communiter rejicitur. cap. 40. n. 13. p. 105

Moniales.

 In Gallia Moniales cogi possunt ad recipiendam in suis Monasteriis puellam pauperem. cap. 17. num. 24. p. 41

Mora.

 Moram purgare potest debitor pensionis ad exortandum regressum. cap. 45. n. 7. p. 112
 Ad instar emphyteusis. cap. 47. n. 18. p. 113
 Solutio pensionis facta lite pendente non purgat Moram, si actio fuerit intentata ad nullitatem pensionis, secus est si ad obtinendam solutionem. cap. 47. n. 22. p. 113

Mors.

 Morte pensionarij omnes obligationes, & fideiussiones præstite pro solutione pensionis extinguuntur. cap. 21. n. 36. p. 54
 Fallit si pensio fuerit imposita super beneficio tertij, pro qua fideiussores se obligaverint solutionem post mortem. n. 37. *ibid.*

Motu proprio.

 Quando Papa voluit concedere pensionem Motu proprio, vtrum tacite censetur derogare Concilio Tridentino. cap. 14. n. 33. & 34. p. 37
 In pensionibus per Papam Motu proprio concessis, valor est exprimendus, sed non propter iustificandum. cap. 14. n. 35. *ibid.*
 Sed quamvis pensionarius hoc casu non teneatur iustificare valorem, tamen titularis potest probare contrarium. n. 36. *ibid.*
 Quod operatur subreptio in gratia ad partis instantiam concessa, idem operatur defectus intentionis in gratia per Summum Pontificem concessa Motu proprio. n. 38. *ibid.*
 Motus proprius nihil operatur quando agitur de præiudicio Tertij. cap. 31. n. 37. p. 87
 Per translationem Motu proprio factam per Papam primi fideiussores liberantur. cap. 32. n. 17. p. 87
 Pensiones Motu proprio concessæ, induunt naturam ultimæ voluntatis. capite 57. numero 28. p. 165

Notabilium.

Pensiones Motu proprio Pontificis reſeruatæ ſunt fauorabiles. cap. 8. n. 17. p. 234
Idem dicendum de aliis conceſſionibus Motu proprio factis, ſi agatur de iis quæ reſpiciunt concedentem, ſecus eſt ſi agatur de præiudicio tertij. num. 18. ibid.

Mulieres.

Mulieres ſunt penſionis incapaces. cap. 71. n. 7. pag. 201.
In Gallia tamen Abbatiffæ penſiones obtinere poſſunt. n. 8. ibid.
Facultas retinendi penſiones conceſſa, non obſtante Matrimonio cum quacunque muliere contracto, comprehendit etiam Matrimonium cum vidua celebratum. cap. 78. n. 33. p. 225
Dictio cum quacunque Muliere, comprehendit etiam mulieres corruptas. n. 34. ibid.
Qui cum Muliere vidua contrahit non proterea dicitur, duo matrimonia contraxiſſe. num. 40. ibidem.

N

Narratiua.

Qui penſionem Narrauit in reſcripto, vtrum poſtea agere poſſit ad illius nullitatem. cap. 24. num. 1. p. 62
Narrans penſionem in reſcripto videtur fateri illam eſſe validam. n. 2. ibid.
Sed contra numeris ſequentibus. ibid.
Qui factum narrat non videtur illius validitatem conſiteri cap. 24. n. 3. & 15. p. 62
Narratiua precum non probat niſi quoad ea quæ in reſcripto ſunt neceſſaria. cap. 24. num. 15. ibidem.

Narrans iuſpatronatus non poteſt illud impugnare, quamvis de eo ſolum dubitatiue in Clauſulis mentionem fecerit ibid. n. 13. p. 62
Narratiua ſolutionis penſionis facta in precibus non probat niſi conſtet preces fuiſſe porrectas de mandato impetrantis. cap. 50. n. 50. p. 143

Negligentia.

Si penſionarius fuerit negligens in exigendo à campſore, illius erit periculum. cap. 59. n. 23. pag. 173.

Nepos.

Non eſt illicitum habere intentionem, vt proprio nepoti vel conſanguineo penſio reſeruetur, etiam in terminis Bullæ Pij IV. & V. cap. 56. num. 22. p. 162

Nominatiua.

Penſio pro perſona Nominanda per Episcopum. cap. 1. n. 16. p. 3
Si Regi conceſſum fuerit ius Nominandi ad penſiones, & plures diuerſis temporibus factæ fuerint nominationes, vtrum illarum aliqua ſit præferenda. cap. 21. n. 17. p. 54
Inter plures Nominatos ab vniuerſitatibus in Gallia quis ſit præferendus. n. 20. ibid.
In Nominationibus vniuerſitatum, antiquior in Nominatione præfertur, non autem antiquior ætate vel gradu. n. 21. ibid.
Qui habet redditus ſufficientes beneficiorum non gaudet priuilegio Nominatorum in Gallia, & vtrum hac in re computentur redditus in penſionibus Eccleſiaſticis. n. 22. ibid.
Quæ ſit differentia inter Nominationes vniuerſitatum, & Nominationes Regis, aut aliorum
Sanleger. de Penſionib.

quibus Papa Nominandi facultatem conceſſit. n. 24. pag. 55

Vocari in eodem teſtamento prius Nominati ſecundum aliquos præferuntur. cap. 23. num. 11. pag. 60.

Sed contrarium verius eſt, imò omnes admittuntur proportionabiliter. n. 12. ibid.

Non fruitio.

Si titularis frui non potuit beneficio propter impedimentum tertij prætendentis potiora iura in illo, ipſe poſſeſſor liberatur cedendo actiones. cap. 58. n. 39. p. 170

Si verò fuerit impeditus facto tertij prætendentis partem fructuum, debet ſoluere quatenus valent fructus percepti, qui ſi non ſint ſufficientes liberatur cedendo actiones pro reſiduo. cap. 58. num. 40. ibid.

Non ius.

Quamvis cedens liti nullum ius haberet in beneficio, penſio tamen conceſſa ex cauſa concordatæ eſt valida, ſi hæc legitime fuerit approbata. cap. 63. num. 12. p. 183

Notarius.

Si Notarius atteſtetur transferentem penſionem in mortis articulo modò affirmatiue, modò negatiue locutum fuiſſe, ſuſpenditur executio, donec de veritate cognitum fuerit. cap. 54. num. 6. pag. 155.

Notarius dicens ſe lacerariſſe memoriale tranſactionis penſionis, non præiudicat partibus. cap. 54. num. 7. p. 156

Non creditur Notario etiam cum iuramento aſſerenti ſe amiſiſſe originale. num. 8. ibid.

Novatio & delegatio.

Quæ requirantur vt Campſoris obligatio ſuum ſortiatuſ effectum, tanquam ex Nouatione & delegatione. cap. 59. n. 8. p. 172

Tria requiſita ad inducendam delegationem reſcenſentur. n. 9. ibid.

Si Campſor eſſet aliunde debitor titularis, & alia requiſita concurrerent, diceretur facta vera delegatio. n. 10. ibid.

Non inducitur Nouatio ſi penſionarius in obligatione Campſoris proteſtetur, ſe nolle recedere à ſuis primariis actionibus. num. 11. ibid.

Per delegationem duæ perimuntur actiones, vna delegantis, altera delegati. num. 13. ibid.

Delegatio vim ſolutionis obtinet. eodem cap. 59. num. 14. ibid.

Novitius.

Novitiatus tempore non vacant beneficia, ſed providendum eſt vt interim ſeruitium Eccleſiæ fiat. cap. 69. n. 1. p. 196

Novitiatus pendente Novitiatu, ſua beneficia reſignare poteſt. n. 2. ibid.

Novitij leſuitarum, eodem iure cenſentur quoad penſiones ſicut Novitij aliarum Religionum. num. 3. ibid.

Iſti tamen Novitij tenentur ſua beneficia reſignare antequam emittant vota biennij. cap. 69. num. 4. ibid.

Penſiones Novitiorum ſocietatis vacant poſt emiſſa vota biennij. ibid. n. 6. & 7. p. 197

Eodem modo vacant penſiones in Societate Ieſu, quo & beneficia. n. 8. ibid.

Novitio exeunti fructus ex penſionibus decurſi ſunt reſtituendi. n. 9. ibid.

Reiecta contraria ſententia exiſtimanſium vacare ante profeſſionem. n. 10. ibid.

Index Rerum

Novitiatus annus per aliquot menses prorogari potest. cap. 69. n. 12. *ibid.*
 Quomodo provideatur beneficiis continuam residentiam exigentibus tempore Novitiatus. c. 69. num. 17. *ibid.*
 Novitiatus ex dispensatione Apostolica pensiones obtinere potest post professionem. *ibid.* num. 20. p. 197

Nullitas.

Agens ad nullitatem, tenetur probare valorem quando agitur de gratia, in qua valoris expressio non est necessaria, veluti in gratia regressus. cap. 14. num. 8. p. 35
 Ampliatur ut procedat etiam si reservatio summæ apud possessorem remanentis facta fuerit pure, & non conditionaliter. n. 9. *ibid.*
 Limitatur, ut non procedat quando agitur de eo qui resignavit sub reservatione pensionis, qui potest opponere resignatario quod soluat, vel dimittat. n. 10. *ibid.*
 Pensio nulla in obolo, nulla est in totum. Et quomodo hoc axioma generale verum sit. cap. 15. num. 6. p. 38
 In Gallia, pensio excedens tertiam fructuum partem non annullatur, sed reducitur. cap. 15. n. 7. *ibid.*
 Olim in Gallia omnes pensiones declarabantur nullæ si tertiam fructuum partem excederent. num. 8. *ibid.*
 Sed hodie cogitur resignatarius etiam in beneficiis curam animarum habentibus, vel solvere, vel beneficium dimittere in odium perfidia. n. 9. *ibid.*
 Idemque obtinet in resignatario resignatarii ad obviandum fraudibus. n. 10. *ibid.*
 In successore per obitum procurator Regius appellacionem interponit si pensio sit nulla & excessiva. n. 11. *ibid.*
 Nulla est pensio si illi consentiens dicat se aliunde habere ex quo viuat, quod tamen verum non sit. cap. 58. n. 2. p. 167
 Sub pretextu nullitatis pensionis resignatarius non potest retardare solutionem salvo iure postea agendi. cap. 61. n. 10. p. 178
 Nullitatem opponere non potest adversus pensionarium resignatarius, qui longo tempore possedit beneficium resignatum. n. 13. *ibid.*
 Quando pensio est nulla, minus exprimenda est in beneficii impetratione. cap. 64. n. 12. p. 185
 Etiam ex actu nullo probatur voluntas recedendi à vita Ecclesiastica. cap. 75. n. 25. p. 214
 Ex actu nullo incurritur poena comminata in constitutione poenali. n. 26. *ibid.*
 Clericus nulliter contrahens cum ea cuius maritus erat vivus licet crederetur mortuus, utrum pensiones & beneficia amittat. n. 36. *ibid.*
 Nulliter Matrimonium contrahentis pensiones, & beneficia utrum amittantur ipso iure, an verò sit opus sententia declaratoria. cap. 76. num. 6. p. 216
 Beneficia per Matrimonium non vacare ipso iure quidam DD. existimant. n. 7. *ibid.*
 Actus qui ex se nullus est, non excusatur propter ignorantiam. n. 11. p. 217
 Quando ex actu nullo poena contravenienti infligatur. n. 16. *ibid.*
 Actus nullus habetur pro valido in odium illum facientis. n. 17. *ibid.*

Obligatio.

Obligatus ad aliquid intuitu certæ rei non tenetur, si illa re frui non possit. cap. 13. n. 12. p. 32
 Quod procedit etiam si intuitu certæ rei obligatio concepta esset cum Clausulis amplissimis. num. 13. *ibid.*
 Obligatio Cameralis restringitur ad terminos reservationis pensionis. cap. 14. n. 26. & cap. 54. num. 14. p. 156
 Si per sententiam fuerit declaratum non esse locum executioni obligationis Cameralis suspenditur executio donec illa sententia fuerit per tres conformes reuocata. n. 15. *ibid.*
 Quod si dictum fuerit locum esse executioni, proceditur hoc casu ad executionem donec contrarium per tres conformes fuerit iudicatum. n. 16. *ibid.*
 Quando instrumentum continens Obligationem executivam dicatur vulneratum. cap. 54. n. 13. p. 156
 Vulnerus executionum non nocet viæ executionis quæ competit vigore Obligationis Cameralis. c. 54. num. 17. *ibid.*
 Qui se ad solutionem pensionis Obligavit non potest opponere exceptionem, ne conveniatur ultra quam facere potest. cap. 21. n. 6. p. 33
 Solvens vigore Cameralis Obligationis, utrum indebitè solutum postea repetere possit. num. 8. *ibid.*
 Obligatus pensionem solvere quandiu Franciscus beneficium obtinebit, ad quid teneatur. *ibid.* num. 38. p. 36
 Obligatio simpliciter præstita, restringitur ad tempus in gratia pensionis limitatum. num. 44. *ibid.*

Observantia.
 Nisi concurret Observantia temporis, sola diurnitas non facit præsumi, in aliquo actu solemnitates requisitas intervenisse. cap. 36. num. 9. p. 96
 Observantia in solutione pensionis non est attendenda quando verba reservationis pensionis sunt clara in contrarium. cap. 40. n. 5. p. 104

Oblentia.
 Oblentorum beneficiorum expressio necessaria est quantumvis sint modica, aliàs impetratio est nulla. cap. 64. n. 1. p. 184
 Quod tamen necessarium non est in provisionibus factis motu proprio per Papam. n. 2. *ibid.*
 Nec in collationibus factis per Regem Gallie. num. 3. *ibid.*

Officia.
 Onus paruum Officium recitandi non reddit pensionem spirituales. cap. 17. n. 29. p. 43
 Quamvis de Officio facta fuerit mentio in translatione pensionis concessio nihilominus facta censetur intuitu personæ. cap. 28. n. 38. p. 76
 Concessio intuitu Officij facta expirat finitio Officij. n. 39. *ibid.*
 Si Officium fuerit acquisitum pretio vel suffragio omnia privilegia intuitu Officij acquisita extinguuntur finitio Officij, nec aliquid illius reliquie remanent. n. 40. *ibid.*
 Officia Clausalia in Gallia pro veris titulis reputantur. cap. 72. n. 23. p. 224

Notabilium.

Onus.

Onus soluenda pensionis spectat ad illum cui Papa fructus Episcopatus Sede vacante donauit. cap. 4. num. 26. p. 12
Sicut & ad Cameram quæ fructus percipit Sede vacante. n. 27. ibid.
Duplici pensionis onere non præsumitur Papa grauari voluisse. cap. 44. n. 14. p. 118
Ad onera Ecclesiæ tenetur concurrere Pensionarius, siue pensio sit in pecunia, siue in fructibus. cap. 6. n. 10. p. 16
Pensionarius concurret pro rata in oneribus, insolitis tamen & extraordinariis. cap. 6. num. 11. ibid.
Si contemplatione onerum pensio semel reducta fuerit, non debet iterum reduci. cap. 6. num. 19. p. 17.
Si collector Onera exegerit à titulari, non potest iterum exigere à pensionario. n. 22. ibid.
Quibus verbis vtatur Papa quando voluit eximere pensionarium à contributione ratione quorumcunque onerum. ibid. n. 32. p. 18
Si Papa voluerit pensionem esse exemptam à quibuscunque etiam extraordinariis Oneribus, ille eximendus est. n. 33. ibid.
Pensionarij non contribuunt ad solutionem Oneris quod Hispani vocant, *Excusatum*, onere illo ad quinquennium prorogato, nisi in concessione oneris Papa vltus fuerit verbis amplissimis. n. 34. ibid.
Quæ sint illa Onera quæ deduci debent de beneficio pro verificatione Clausulæ, *Dummodo remaneant*, &c. cap. 14. n. 22. p. 36
Vtrum stante illa clausula deduci debeant Onera extraordinaria & incerta. n. 23. ibid.
Quando verificanda est clausula, *Dummodo remaneant*, &c. deduci debent Onera regulariter. cap. 55. num. 19. p. 159
Coadiutor succedens tenetur ad Onus solutionis pensionis. cap. 22. n. 14. & 15. p. 58. & 59
Onerosa pensiones quæ dicantur, & quæ lucratiuæ. Et quæ clausula in vtroque casu apponantur. cap. 57. n. 27. p. 165
Pensiones Onerosa censentur assignatæ causa alimentorum, non autem lucratiuæ. cap. 57. n. 28. ibidem.

Optatio.

Quando in Ecclesia non est certus Canonicorum numerus non est locus questioni, vtrum optans teneatur soluere pensionem super beneficio optato impositam. cap. 22. n. 1. p. 57
In Ecclesiis non numeratis, non est locus optioni. numero 2. ibid.
Quando Canonicorum numerus est certus, sed præbendam numerus incertus, non est de Optione tractandum. n. 3. ibid.
Sicut nec quando præbendarum certus est numerus, sed præbendæ non sunt distinctæ. num. 4. p. 58
Canonicus Optans semper tenetur ad pensionem quando præbendæ non sunt distinctæ, nisi sub beneplacito Capituli. cap. 22. n. 5. ibid.
Per Optionem non eximitur quis à solutione pensionis nisi probetur illum acquiuisse per Optionem nouum titulum, dimisso priori. num. 6. ibidem.
Qui per Optionem se vult eximere à solutione pensionis, tenetur probare præbendam Optatam. *Sanleger. de Pensionib.*

tam esse nouum titulum beneficij. cap. 22. n. 7. ibidem.

Quia præbenda quæ non dat nouum titulum est quid temporale, & tanquam prædium Ecclesiæ. num. 8. ibid.

Quando præbenda optatur, & nouus titulus acquiritur, ille qui Optauit eximitur ab onere pensionis. n. 9. ibidem.

In vacatione contingente in mensibus reservatis, non est de Optione tractandum. numero 10. ibid.

Ampliat, vt procedat etiam si ageretur de Cardinali collatore ordinario. n. 11. ibid.

Ad effectum iuris Optandi quomodo considerari debeat præbendæ separabilitas à Canonatu. ibid. n. 13. p. 58

Coadiutor vtrum teneatur soluere pensionem impositam super beneficio per Coadiutum Optato. num. 15. p. 59

Ordinarius.

Ordinarius potest pensionem imponere causa litis dirimendæ, dummodo sit vera lis & non simulata. cap. 39. n. 8. p. 162

Ordines.

Titulus pensionis vtrum sufficiat, ad hoc, vt quis ad sacros Ordines promoueri possit. cap. 34. n. 1. & 16. p. 90. & 91

Sufficit ad hoc, vt quis ad sacros Ordines promoueri possit, quod habeat ex quo viuere possit. ibid. num. 2. p. 90

Vel quod det fideiussorem idoneum pro alimentis. num. 4. ibidem.

Vtrum quis dicatur promotus à suo Episcopo, si in illius diocesi pensionem habeat. cap. 34. n. 5. p. 90.

Episcopus potest conferre Sacros Ordines suo familiari, quamuis non sit de eius Diocesi, si sit triennalis. cap. 34. n. 7. p. 91

Dummodo statim illi provideat de beneficio. n. 8. ibidem.

Episcopus alijs qui sibi subditi non sunt ratione originis, domicilij vel beneficij Ordines conferre nequit. cap. 34. n. 9. ibidem.

Ratione beneficij in sua diocesi constituti Episcopus Ordines alicui conferre potest. cap. 34. n. 14. p. 91.

Ampliat, vt procedat, siue beneficium datum fuerit in titulum, siue in commendam. num. 15. ibidem.

Præbenda seu pensio temporalis non dat Episcopo iurisdictionem, vt dicatur proprius Episcopus ad conferendos Ordines. n. 18. ibid.

Ad Sacros Ordines nemo admittendus est qui non habeat vnde viuere possit, & si sub titulo beneficij promotus fuerit, illud resignare non potest. cap. 58. n. 1. p. 167

Episcopus originis ad conferendos Ordines dicitur ille, qui est Episcopus loci in quo patet natus est. cap. 34. n. 10. p. 91

Ampliat, vt procedat etiam si filius in alio loco quam paternæ originis natus sit. cap. 34. n. 11. ibidem.

Sed hac in re non inspicitur, locus in quo auus natus est. num. 12. ibid.

Ratione patrimonij non dicitur proprius Episcopus, quamuis bona in eius diocesi posita sint. ibid. num. 17. p. 91

Ratione pensionis nemo dicitur subditus Episcopo. num. 19. ibid.

Index Rerum

P

Pacificus.

Decretum de Pacificis possessoribus locum habet in pensionibus erectis in titulum beneficii. cap. 17. n. 41. p. 44
Qui pensionem per triennium non soluit, non iuatur decreto de Pacificis possessoribus. cap. 17. num. 42. ibid.

Pacta.

Pacta resolutiua nihil operantur nisi volente eo ad cuius fauorem fuerunt appposita. cap. 47. n. 20. p. 128
Pactum inter duos compermutantes de pensione in fauorem tertij reseruanda non valet nisi fuerit à Summo Pontifice approbatum, nec iste tertius excusatur sub pretextu ignorantie. c. 54. num. 1. p. 155

Papa.

Papa concedere potest omnes fructus beneficiorum alicui qui in eis nullum ius habet. cap. 1. n. 10. p. 2. & cap. 5. n. 3. p. 13
Papa potest pensiones super beneficiis imponere etiam sine causa. ibid. n. 11. p. 2
Papæ maxima est, immò omnimoda potestas in beneficiis. c. 2. n. 6. p. 5
Fructuum omnium reseruatio loco pensionis fieri non potest, nisi interveniente Summi Pontificis autoritate. cap. 5. n. 1. p. 13
Papa concedere potest Episcopo, vt percipiat fructus omnium beneficiorum vacantium suæ Ecclesiæ pro soluendis illius debitis. cap. 5. num. 2. ibid.
Papa potest alicui concedere fructus omnes beneficiorum vacantium, quamuis in illis nullum habeat titulum. cap. 5. n. 3. ibid.
Sed hoc solus Papa facere potest, non inferior. num. 4. ibid.
Solus Papa beneficia scindere potest. cap. 5. num. 5. ibid.
Papa præsumitur ignorare consuetudinem locorum in quibus beneficia sita sunt. cap. 40. num. 4. p. 104
Appositio manus Papæ conditionaliter facta, cessat si conditio sub qua reseruatio facta fuit deficiat. cap. 52. n. 19. p. 150
Si Papa manum apponat super beneficio certo modo vacaturo non obstat si vacet alio vacationis genere. n. 20. ibid.
Mortuo Papa qui rescriptum pensionis recusauit, licet recurrere ad eius successorem pro illo obtinendo, dummodo partes in eadem voluntate perseverent. cap. 54. n. 2. p. 155
Mortuo Pontifice dum dubitatur vtrum partes in eadem voluntate permaneant recurrendum est ad coniecturas. n. 4. ibid.
Prouisio Papæ habet vim electionis, & confirmationis. cap. 74. n. 30. p. 211

Parochus.

Parochus primitius potest quodammodo dici patronus, cum illi competat ius nominandi vicarium perpetuum. cap. 8. n. 5. p. 22
Quando reditus beneficii non sufficiunt, onus alendi Vicarium perpetuum spectat ad parochianos. ibid. n. 16. p. 23

Patrimonium.

Patrimonij ad suscipiendos Ordines assignati alie-

natio, & pensionis extinctio æquiparantur. c. 70. num. 8. p. 199

Patronus.

Pensio imponi potest super beneficiis absque consensu Patroni Laici. cap. 25. n. 1. p. 64
Ita tamen vt in precibus fiat expressio iurispatronatus Laicalis. ibid. num. 2. p. 64. & cap. 62. n. 28. & 29. p. 181
Papa difficilius approbat pensiones, si non accedat consensus Patroni Laici. cap. 25. n. 3. p. 64
Patronus in casu inopiæ debet ali de fructibus beneficii patronati. cap. 25. n. 4. ibid.
Quando alicui competit iurispatronatus ex privilegio non est opus de illo facere mentionem in impositione pensionis. cap. 25. n. 5. ibid.
Sed in Gallia non fit differentia inter iurispatronatus ex privilegio, & ex fundatione vel dotatione. num. 6. ibid.
Patronus Laicus petere potest reductionem pensionis, si illa nimis onerosa sit Ecclesiæ. cap. 25. num. 8. ibid.
In Gallia sine consensu Patroni Laici pensionem imponi non posse multi existimant. n. 9. ibid.
Consensus Patroni non requiritur in retentionis pensionis per Summum Pontificem in fauorem Episcopi concessione. n. 10. ibid.
Consensus Patroni in permutatione, & in pensionis reseruatione non eadem est ratio. ibid. n. 11. p. 64
Explicatio sensus Rebuffi circa consensum Patroni in pensionibus beneficiorum Gallie. num. 12. ibid.
In Gallia super beneficiis Regiæ nominationis, aut aliis patronatis sine consensu Patroni pensionem imponi non posse fuit iudicatum. cap. 25. n. 14. ibid.
Quibus modis consensus Patroni Laici in impositione pensionis possit adhiberi. c. 25. n. 15. p. 64
Post consensum pensioni præstitum, patronus variare non potest. n. 16. ibid.
In Gallia consensus Patroni requiritur etiam si pensio fuisset imposita causa litis dirimente. num. 17. ibid.
In pensionis impositione consensus Regis, & consensus Patroni Laici à pari procedunt. Gallia num. 18. ibid.
In beneficiis iurispatronatus Ecclesiastici sicut Papa potest derogare, ita & multo magis pensionem sine illius consensu imponere. ibid. n. 19. p. 65
Quando in rescripto adest Clausula *Accedente consensu Patroni*, intelligitur de consensu in pensionem, non autem in pensionem. ibid. n. 31. p. 65
In quo consistat præiudicium Patroni, quando beneficium pensione grauatur. n. 32. ibid.
Quomodo sibi consulere possit Patronus, ne pensio illo inuito imponatur. n. 33. ibid.
Patroni consensus non requiritur in alienatione bonorum Ecclesiæ. cap. 30. n. 25. p. 81
Resignatio facta spreto Patrono Laico est nulla. cap. 62. n. 27. p. 181
Collatio facta sine consensu Patroni Laici habet implicitum statum validitatis. n. 30. ibid.
Sicut resignatio spreto Patrono Laico nulla est ita & pensionis reseruatio in sequelam resignationis facta. n. 31. ibid.

Paupertas.

Exceptio Paupertatis titularis illum excusat à censuris ex Iudicis arbitrio. cap. 52. n. 24. p. 191
Probatio

Notabilium.

Probatio paupertatis dependet ex Iudicis arbitrio. num. 25. ibidem.
Sola paupertas hominem suspectum non reddit, nisi Iudicis arbitrium aliunde moveatur. cap. 59. num. 18. p. 172
In impetratione Literarum in forma Pauperum, debet fieri expressio pensionum obtentorum. cap. 64. n. 13. & 22. p. 185. & 186
Magna est differentia inter Literas gratias, & Literas in forma Pauperum. cap. 64. n. 14. p. 185
Quæ sit forma concessionis factæ in forma Pauperum. num. 16. ibidem.
Quæ sint Literæ quæ dantur pro Pauperibus in forma communi, & pro graduatis in forma specialis. cap. 64. n. 17. ibidem.
In Literis in forma Pauperum debet fieri mentio patrimonij Clericalis. Item & præstimonij. n. 23. ibidem.
Quamvis in gratia beneficii non sit facienda mentio patrimonij. ibid. n. 9. p. 184
Nominatio graduatorum similis est concessioni in forma Pauperum. ibid. n. 28. p. 186
Pensiones exprimendæ sunt in concessionem in forma Pauperum, quamvis sint litigiosæ si impetrans sit in quasi possessione illas exigendi. n. 31. ibidem.

Pax.

Pensio ex causa Pacis non potest referuari in favorem tertij nisi sub autoritate Papæ. c. 16. n. 9. p. 40.

Pensio, & Pensio secunda.

Ius percipiendi Pensionem est quid annexum spirituali. cap. 17. n. 20. p. 43
Pensiones tamen sunt separatæ à beneficio, & habent aliquid temporale. num. 23. ibid. & cap. 31. num. 7. p. 83
Pensio quando dicatur constituta in titulum beneficii. cap. 17. n. 37. p. 44
Pensio quæ debetur super beneficio dicitur realis respectu fructuum ex quibus debetur. cap. 19. num. 8. p. 47
Pensio quæ datur vniuersi Ecclesiæ ad aliam quomodo differat ab illa quæ datur ratione beneficii. cap. 36. n. 1. p. 95
Pensio secunda nulla est, si in ea non fuerit expressa pensio anterior super eodem beneficio imposita. cap. 44. n. 1. p. 117
Impugnanti Pensionem ob defectum expressionis antea impositarum incumbit onus probandi validitatem præcedentium. p. 5. ibid.
In impetratione secundæ Pensionis fieri debet expressio antecedentium Pensionum, siue perpetuæ sint siue temporales. ibid. n. 6. p. 117
Ampliatur ut procedat quamvis impetrans allegaret ignorantiam antecedentium Pensionum. num. 7. ibidem.
Secundò ampliatur ut procedat etiam si concessio facta fuerit per Papam motu proprio. num. 10. p. 118
Si prima Pensio fuerit expressa, sed diminutè, concessio non annullatur in totum, sed reducitur, siue de reservatione, siue de translatione agatur, quia agitur de re diuina. capite 44. num. 11. ibidem.
Quibus Clausulis appositis censeatur facta sufficiens expressio antiquarum pensionum in concessionem secundæ. n. 12. ibid.
Quando prima Pensio fuit concessa sub conditio-

ne quæ verificata est tempore secundæ concessionis, redditur nulla concessio si de prima mentio facta non fuerit. ibid. n. 19. p. 119
Sed quid dicendum sit quando prima pensio est conditionalis conditione suspensiva quæ temporæ secundæ Pensionis non fuit purificata. num. 20. ibid.
Non solum Papa, sed etiam Abbas potest imponere pensionem impropriam, per quam non beneficium, sed beneficiatus ipse oneratur pro sustentatione Religiosi, vel pro fabrica, aut aliis similibus de causis. cap. 71. n. 16. p. 201
Hoc verum est in Religiosis obedientiaris, nam alij & maxime in Gallia, de pensionibus, & fructibus beneficiorum liberè disponere possunt. num. 17. ibidem.
Pensiones semel extinctæ & consolidatæ an reuiscant si Clericus capitaliter damnatus, ad quem pertinebant, postea gratosè restituatur. cap. 74. post num. 21. p. 210

Pensionarius.

Pensionarius tenetur quotidie recitare paruum Officium, ex Apostolicis constitutionibus, quæ tamen in Gallia non sunt publicatæ. c. 17. n. 21. p. 43

Periurium.

Exceptio periurij repellit titularem agentem ad nullitatem pensionis non obtemperantem dispensationem iuramenti. cap. 53. n. 18. p. 153
Nec Periurus huiusmodi excusatur, quamvis dicat se agere nomine suæ Ecclesiæ. n. 19. ibid.
Si in eodem contractu plura adsint iuramenta, tot requiruntur dispensationes quot sunt iuramenta. cap. 53. n. 20. ibidem.
Periurus vtrum non solum sit à limine iudicij repellendus, sed etiam pensionibus, & beneficiis priuandus. n. 22. p. 154
Ut ex Periurio incuratur pena priuationis, requiritur quod periurium sit iudiciale. n. 23. ibid.
Periurus non amittit sua beneficia ipso iure, sed requiritur sententia declaratoria. n. 24. ibid.
Pensiones non amittuntur per sententiam priuationis nisi illarum facta fuerit mentio specialis in sententia. n. 25. ibid.

Permutatio.

Pensionis cum pensione permutatio est inualida. cap. 16. num. 22. p. 40
Pensio concessa in titulum beneficii potest cum beneficio permutari. num. 23. ibid.
Pensionis cum beneficio permutatio, vtrum Summi Pontificis autoritate fieri possit. num. 24. ibidem.
Permutatio beneficii cum decimis fieri non potest quamvis sint spirituales. n. 25. p. 41
Permutatio beneficii cum capella seu simplici Legato pio non est admittenda. n. 26. ibid.
Item nec cum simplici præstimonio, vel hospitali. n. 27. ibidem.
Permutans beneficium cum pensione nulliter agit quamvis adiecerit Clausulam, Et non aliàs. ibid. num. 29.
Qui beneficium cum pensione permutat, non potest ad suum beneficium redire, sed illo priuatur propter suum delictum. n. 30. ibid.
In Gallia secundum aliquorum sententiam in pensionis reservatione ex causa permutationis non potest peti reductio ad tertiam partem fructuum. ibid. n. 31. p. 39
In

Index Rerum

In pensione ex causa permutationis reservata, verior est sententia non posse peti reductionem pensionis quamvis sit excessiva. cap. 16. num. 2. p. 39
& 3. ibid.
Idque etiam ex capite minoris ætatis. ibid.
In Gallia pensio nulla, & abusiva iudicatur si beneficia quæ permurantur non sint inæqualia. num. 4. ibidem.
Pensio in permutatione non potest imponi super beneficio quod est minoris redditus, sed super eo quod est maioris. ibid. n. 5. p. 39
Pensio non potest imponi super alio beneficio quam permutato, nisi Papa id faciat ex certa scientia. n. 6. ibidem.
Pensio non potest imponi super beneficio tertij non permutantis, nisi de consensu illius, & ex certa scientia Papæ. n. 7. p. 40
In Gallia indistinctè pensio imposita in fauorem tertij, vel super beneficio tertij non permutantis reuocatur. n. 8. ibidem.
Permutationes beneficiorum Collatores Ordinarij admittere possunt. num. 10. ibid.
Amplia ut procedat, quamvis vnum beneficium esset pinguius alio, dummodo permutatio pure fiat. num. 11. ibidem.
Inferior à Papa non potest admittere permutationes beneficiorum sub pensionis reservatione factam. num. 12. ibid.
Excessus fructuum inter duo beneficia permutata, adeo annexus est titulo spirituali, ut ab eo sine autoritate Summi Pontificis separari non possit. num. 13. ibid.
Beneficia permutata non possunt conferri alijs, quam ipsi sine permutantibus. cap. 16. num. 16. p. 40
Pensiones permutantium indigent autoritate Apostolica. n. 20. ibid.
De pensionibus ex causa permutationis impositis remissive. cap. 11. n. 12. p. 28
Permutatio fraudulenta non valet, & beneficij priuatione punitur. cap. 18. n. 12. p. 45
Permutatio fraudulenta ex magna beneficiorum inæqualitate præsumitur. n. 13. p. 46
Quæ sint coniecturæ ad probandam simulationem, & fraudem permutationis ad euitandum concursum, vel ad palliandam resignationem coram Ordinario factam in fauorem alterius. n. 15. ibid.
Sola beneficiorum Permutatorum inæqualitas non producit fraudis sufficientem coniecturam. n. 16. ibidem.
In casibus in quibus licet Permutanti regredi ad suum beneficium sine noua collatione, hoc tamen sine superioris licentia facere non potest. cap. 44. n. 5. p. 117
Permutanti licitum est redire ad suum beneficium si permutatio non sortitur effectum. cap. 46. num. 1. p. 124
Non tamen conceditur regressus, quando permutatio non fuit sortita effectum dolo vel culpa regredi volentis. n. 2. ibid.
Successor non tenetur ad solutionem pensionis, quando pensio nulliter fuit reservata in permutatione, veluti ob non expressum verum valorem. num. 3. ibidem.
Permutans rediens ad suum beneficium, utrum indigeat noua collatione. n. 4. ibid.
Si permutatio effectum non sortitur, permutans remanet in suo pristino titulo & possessione. n. 6. ibidem.

Permutatio si facta fuerit cum reservatione pensionis quam Papa aut non autorizauerit, aut autorizare recusauerit, non est locus regressui. num. 7. ibidem.

Persona.

Persona titularis non est in consideratione quoad solutionem pensionis, sed fructus beneficij. c. 42. num. 25. p. 113

Petitorium.

In iudicio petitorio pensionarius tenetur probare summam remanere apud Rectorem succedentem in beneficio, quamvis ille consenserit reservationi pensionis. cap. 14. n. 7. p. 35
Aliqua de petitorio vide c. 55. n. 3. 4. & 5. p. 158

Pena.

Ad penam simul & ad implementum regulariter agi non potest. cap. 47. n. 4. p. 128
Pænæ confiscationis quando locus est, fiscus est loco hæredis extranei, & qui dicantur hæredes extranei in materia confiscationis. cap. 35. n. 2. & 3. p. 92
Quæ transeant in fiscum quando locus est Pænæ confiscationis. n. 1. & 5. ibid.
Pænæ confiscationis utrum sit locus in Curia Episcopali. ibid. n. 15. 16. & 17. p. 91

Pœnitentiarius.

Nulla incumbit Pœnitentiario cura animarum, nisi quatenus illi esset annexa Ecclesiæ Parochialis. cap. 53. n. 28. p. 54
Pœnitentiarius potest audire confessiones sine noua licentia, & est improprie Parochus totius diocesis. n. 25. & 26. ibid.
Per unionem Canoniciatus factam Officio Pœnitentiarij, non supprimitur titulus Canoniciatus, quia unio non fuit facta extinctiue. ibid. n. 30. p. 154
Pensio super præbenda Pœnitentiariæ imponi potest. cap. 66. n. 15. p. 159

Possessio.

Possessio transferentis non inuat translatarium in iudicio possessorio. cap. 10. n. 4. p. 80
Mutatione personarum quæ pensionem soluent debent non mutatur actus possessionis. cap. 38. num. 15. p. 38
Possessio in beneficialibus coloranda est, & quomodo hoc fiat. cap. 50. n. 55. p. 145
Possessio colorata requiritur quando quis agit aduersus successorem in beneficio. c. 50. n. 16. p. 144
Possessio nemini sine citatione auferenda est etiam si esset priuatus ipso iure. c. 76. n. 20. & 21. p. 217 & 218.
Possessio capta per procuratorem eandem vim habet ac personaliter capta, quando adfuit legitimum impedimentum. c. 56. n. 28. p. 161

Præceptorialis.

Præbenda præceptorialis seu scholastia quomodo sit instituenda tam ex Concilio Tridentino quam ex Regijs constitutionibus in Gallia. c. 66. num. 4. p. 130
Præbendæ præceptoriales non comprehenduntur sub expectatiuis. n. 5. ibid.
In Gallia Præceptoriales secundum Regias ordinationes stabilitæ sunt amouibiles, & ideo non induunt naturam beneficij perpetui. n. 6. ibid.
Pensio super præbenda Præceptoriali imponi non potest. n. 7. ibid.
De iure Canonico præceptores sunt amouibiles. num. 8. ibid.
Et Regijs ordinationibus in Gallia non requiritur quod

Notabiliū.

quod præceptori certa aliqua præbenda assignetur, sed sufficit si illi detur redditus æquivalens. num. 9. *ibid.*
 Per arrestum Curie Aquensis Capitulum Ecclesie Metropolitane fuit condemnatum ad applicandam primam vacantiam pro Præceptore, & interim illi soluendam summam annuam 300. librarum. n. 10. *ibid.*
 Refertur aliud arrestum eiusdem Curie in hac materia. n. 11. *ibid.*
 Sed Senatus Tholosanus alternatiue redditum vel præbendam præceptori adiudicauit. num. 12. *ibidem.*
 Tamen idem Senatus alio arresto Præceptori redditum adiudicauit sine diminutione numeri Canonico. n. 13. *ibidem.*
 Præbenda Præceptorialis materia apud quos tractetur. cap. 66. n. 14. p. 190
Præiudicium.
 In minori & Ecclesia Præiudicium considerari potest, quamuis non sit certum, sed tantum possibile. cap. 44. n. 23. p. 119
Præscriptio.
 Ecclesia contra Ecclesiam præscribit spatio 40. annorum. cap. 36. n. 10. p. 96
 In annuis præstationibus tot esse censuit præscriptiones, quot sunt anni, siue ex contractu, siue ex vltima voluntate debeantur. n. 11. *ibid.*
 Bulgarus & sequaces distinguunt inter contractus, & vltimas voluntates, vt in debitis ex contractu sufficiat vnica Præscriptio 30. vel 40. annorum, sed in debitis ex vltima voluntate tot sint præscriptiones quot sunt anni. n. 12. *ibid.*
 Si tamen agatur de hærede qui sit in mala fide, hic nunquam præscribit, & locus est præscriptioni in singulari successore. n. 13. *ibid.*
 In debitis conditionalibus qualis est census annuus redimibilis singulis annis singula incipiunt præscriptiones. n. 14. *ibid.*
 Pensio vnus Ecclesie ad aliam promissa intuitu bonorum, & iurium alteri Ecclesie remissorum, non est redimibilis, & ideo præscribitur spatio 30. vel 40. annorum, & maxime in Gallia. n. 15. *ibidem.*
Prelatio.
 Pensionarius non præfertur creditoribus titularis, nisi à die impositionis pensionis, quando impositio non fuit facta eodem tempore resignationis factæ & collationis beneficii. cap. 21. num. 14. p. 54
 Dicitur autem hoc casu pensionis reservatio eodem contextu, licet modicum intercesserit temporis intervallum. *ibidem.*
 Anterior præfertur in hypotheca posteriori pensionario concurrenti, si verò sint sub eadem data, concurrunt pro rata. n. 15. *ibid.*
 Pensionarius præfertur creditoribus Chirographariis, nisi fraus probetur. n. 16. *ibid.*
 Inter duos cessionarios ab eodem auctore ius habentes diuersis temporibus, vtrum anterior cessionarius sit præferendus, an verò concurrant pro rata. *ibid.* n. 18. p. 54
Præsentatio.
 Præsentatio fieri potest sub conditione quæ in ipso prouisionis beneficii actu verificatur. c. 25. num. 34. p. 66
Præstatio annua.
 Quando agitur de præstatione annua, quæ non

est perpetua, non dantur pro ea remedia possessoria. cap. 19. n. 2. p. 46
 Secundum sententiam Canonistarum dantur remedia possessoria pro præstationibus annuis, quamuis non debeantur intuitu certæ rei. n. 4. p. 47
 Sed Legista contra. n. 1. p. 46
 In locis in quibus prædicantur census personales, competunt pro illis remedia possessoria. num. 5. p. 47
 Ex annua præstatione oritur quidam status pro quo manutentio competit. cap. 19. n. 6. *ibid.*
 Vide cap. 50. n. 12. p. 140
Præstimonium.
 Præstimonium quæ dantur in titulum; veniunt sub appellatione beneficii. cap. 17. n. 36. p. 44
Prioratus.
 Pensiones expirant per affectuionem Prioratum, qui ex illorum natura inter prælaturas recensentur. cap. 73. n. 35. p. 208
Priuatio.
 Pœna priuationis beneficii minor est pœna depositionis, ideo mitius agendum est cum eo qui simpliciter sine depositione beneficio fuit priuatus. cap. 7. n. 16. p. 20
 Priuatus beneficiis non censetur priuatus pensionibus, nisi tamen ageretur de pensionibus creatis in titulum beneficii. cap. 17. num. 40. p. 31. & cap. 35. n. 27. p. 94
 Fallit in hæretico. cap. 35. n. 29. *ibid.*
 In pensionibus & beneficiis non inducitur Priuatio, nisi per modos à iure expressos. num. 26. *ibidem.*
 Clerico pensionibus priuato dimitti debet summa competens ne mendicare cogatur. cap. 35. n. 28. *ibidem.*
 Pœna priuationis beneficii locum non esse in dubio iudicandum est. cap. 63. n. 9. p. 182
 Priuatus ipso iure beneficio, quibus ex Clausulis valide resignare possit. n. 10. p. 183
 Et sufficit ad hoc quod ex clausulis appareat de mente Summi Pontificis. n. 11. *ibid.*
Priuilegia.
 Priuilegia si sint æqualia inuicem conquassantur, sed si vnum sit potentius alio illud præualet. cap. 58. n. 29. p. 169
 Priuilegium alimentorum Rectoris potentius est priuilegio ipsius pensionarij. c. 58. n. 30. *ibid.*
Probatio.
 Probatio exactior requiritur in petitorio, sed nudum factum probare sufficit in possessorio. c. 3. num. 21. p. 8
 Qualitates substantiales gratiæ probare debet qui se fundat in gratia. n. 22. *ibid.*
 An & quando sufficiat reo dubiam reddere probationem actoris. cap. 31. n. 47. p. 34
 Onus probandi primam pensionem esse validam, incumbit impugnanti secundam ex capite non factæ expressionis primæ, etiamsi esset reus. cap. 44. n. 16. p. 118
 In iudicio executiuo, vel recuperandæ possessionis qualis probatio requiratur. cap. 50. numero 4. p. 147
 Quid probandum sit quando pensionarius intentat remedium possessorijs summarissimè aduersus beneficii successorem. n. 5. *ibid.*
 In actione spolijs sufficit probare antiquam possessionem actoris, & recentem possessionem rei. num. 6. *ibid.*
 Non

Index Rerum

Non tamen est necesse præcisè probare possessionem actoris de tempore litis motæ. numero 7. ibidem.

Quæ deducenda, articulanda, & probanda sint in iudicio possessorij summarissimi. cap. 50. n. 10.

p. 140
Probatio valoris debet percutere tempus vacationis. cap. 58. n. 5. p. 167

Quod quis aliundè viuere possit probandum est iuxta tempus vacationis seu resignationis, ita ut non sufficiat probare quod resignans non indigerit ex eo quod paulò post mortuus est. num. 4. ibidem.

Onus probandi quod resignans aliundè habeat, spectat ad illum qui gratiam obtinuit. ibid. n. 3. p. 167.

Quando valor Probandus est ad effectum priuationis fieri debet probatio per decem annos ante. num. 6. ibidem.

Procurator.

Si procurator habeat mandatum ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, & consenserit reservationi medietatis illorum, vtrum valida sit prouisio. cap. 5. n. 27. p. 14

Et concluditur prouisionem esse nullam. n. 28. p. 15.

Si procurator resignauerit cum reservatione omnium fructuum loco pensionis, & Papa rescripserit cum reservatione medietatis illorum, vtrum prouisio sit nulla. cap. 5. n. 29. ibid.

Procurator cui datum est mandatum sub reservatione fructuum, vel quotæ ipsorum loco pensionis, si consentiat reservationi pensionis in pecunia, non præiudicat suo principali. num. 30. ibidem.

Quid si datum fuerit mandatum procuratori ad consentiendum sub certa summa, vtrum præiudicat principali si consentiat in minori quantitate. n. 31. ibidem.

Quod alicui commissum est, illud potest exercere per Procuratorem quando agitur de actu in quo non requiritur magna industria. cap. 29. num. 6. p. 77

Translatio facta per procuratorem post obitum transferentis est valida quando supplicatio fuit signata ipso viuente. n. 7. ibid.

Quod verum est si etiam concurrat expeditio literarum. n. 8. ibidem.

Quamuis principalis ipse porrexerit supplicationem, Procurator postea constitutus ad præstandum consensum, non potest post illud obitum hoc facere. cap. 29. n. 16. p. 78

Per constitutionem secundi Procuratoris reuocatur primus, quamuis secundus mandatum non acceptauerit. n. 21. p. 78

Quod ampliatur etiam si secundum mandatum esset nullum. n. 22. ibid.

Mandatum procuratori factum ad transferendum censetur reuocatum si transferens postea per multos annos pensionem exegerit. cap. 29. n. 25. p. 78

Procuratoris consensus vtrum sufficiat quando principalis est præsens in Curia. cap. 41. n. 25. p. 109.

Procurator constitutus ad consentiendum pensioni, vtrum possit consentire per epistolam, & quomodo. n. 26. ibidem.

Retentio annatæ facta per principalem, non inducit approbationem gestorum per Procuratorem,

nisi data sciëntia ipsius principalis. ib. n. 31. p. 109
Procurator recipiendo pensionem non præiudicat regressui qui competeat principali, qui gesta per procuratorem expresse vel tacite non ratificauit. cap. 47. n. 29. p. 129

Procurator ad resignandum potest reuocari antequam ipse cæperit exequi mandatum. cap. 56. num. 18. p. 161

Confessio procuratoris quod receperit summam contentam in mandato, non probat nisi ad hoc habeat mandatum speciale. n. 17. ibid.

Professio.

Professionem fidei qui non emisit priuatur etiam fructibus quotidianarum distributionum, quando in illis omnes beneficij redditus consistunt. cap. 42. n. 8. p. 111

Pensiones per professionem in religione extinguuntur. cap. 69. n. 7. p. 197

Eodem modo vacant pensiones per professionem in Societate Iesu, quo & beneficia. num. 8. ibidem.

Ampliatur etiam si annus Professionis ex iussu Superiorum fuerit coarctatus. n. 15. ibid.

Et hæc procedunt tam in maioribus quam minoribus beneficiis. n. 16. ibid.

Donec professio sequuta fuerit prouisiones de beneficiis per ingressum Religionis vacaturis. num. 18. ibidem.

Reiicitur opinio existimantium pensiones acquiri Monasterio post professionem. ibid. num. 19. p. 197

Per tacitam professionem quis verus Religiosus efficitur. num. 21. ibid.

Sed ut pensio per tacitam professionem extinguatur, quid requiratur. n. 22. ibid.

Quid decreuerit Concilium Tridentinum circa tacitas professiones. n. 23. p. 198

Pensio non amittitur per professionem si fuerit assignata pro seruitio temporali cuius Religiosus est capax. n. 24. ibid.

Pensio non amittitur per professionem si constituta fuisse intentionem Summi Pontificis. n. 25. ibidem.

Pensio sub clausulis & conditionibus concessa solet professis in Religione. n. 26. ibid.

Tacitæ professiones in Gallia non admittuntur, sed illarum probatio fieri debet per scripturam. cap. 70. n. 1. p. 199

Protestatio.

Protestatio recipientis pensionem, quomodo concipi debeat, ut sibi non præiudicat in regressu. cap. 47. n. 28. p. 139

Recipiens pensionem diminutam in sententia præiudicat in possessorio, si non fuerit protestatus. cap. 50. n. 80. p. 141

Publicatio.

In Gallia loco solemnibus publicationis sufficit quod possessio capta innotescat per actus publicos. cap. 5. n. 11. p. 141

Extra Galliam resignationes etiam cum retentione fructuum loco pensionis factæ sunt formitè publicandæ. n. 12. & 15. ibid. & seq.

Publicatio resignationis debet fieri in quibuscumque beneficiis, siue requirant residentiam, siue non, & tam in simplicibus quam in curatis. n. 13. p. 141

Actus Publici sufficiunt in Gallia loco publicationis formalis, dummodo reperiantur tempore mortis resignantis. n. 15. ibid.

Publicatio

Notabilium.

Publicatio resignationis non debet fieri ad diligenciam pensionarij, sed titularis. cap. 5. n. 16. ibidem.

Propter defectum publicationis pensionarius sua pensione priuandus non est. cap. 12. n. 1. pag. 29. & cap. 62. n. 24. p. 181

Ob non factam Publicationem tam resignans quam resignatarius iure suo priuantur, pensio tamen debetur. cap. 12. n. 4. & 17. p. 29. & 30

Quando resignatio non fuit publicata, resignans non potest intentare iudicium spolij. ibid. n. 5. pag. 30.

Si resignans permanferit in possessione nulla facta publicatione, olim mortuo resignante beneficium vacabat per obitum, sed hodie ex constitutionibus Apostolicis vacat per non publicationem. n. 6. ibid.

Q

Quasi possessio.

Quasi possessio exigendi pensionem non probatur contra eum qui successor est beneficij, nisi constet de vera & reali numeratione. cap. 3. n. 11. p. 7

Sufficiunt tamen solutiones factae a tertio cum scientia & patientia titularis. n. 12. ibid.

Soluens vigore Clausulae, sine retardatione solutionis pensionis, non constituit aduersarium in quasi possessione exigendi. cap. 80. n. 50. p. 232

Vide in dictione *Solutio*.

Quasi possessio manutentibilis acquiritur ex vnico solutionis actu. cap. 50. n. 31. p. 141

Imo sufficit solutio partis pensionis dummodo non fuerit facta cum exclusione alterius partis. num. 32. ibid.

In iuribus incorporalibus non acquiritur Quasi possessio, nisi probata scientia aduersarij. n. 34. pag. 142.

Mandatum aut commissio de soluendo non effectuat non sufficit ad probandam quasi possessionem. n. 35. ibid.

Solutio facta per referuatarium fructuum cum facultate illos percipiendi propria auctoritate constituit eum qui super fructibus pensionem habet in quasi possessione exigendi. n. 36. ibid.

Quod procedit in referuatario omnium fructuum, non autem in eo qui habet certam illorum quantitatem. n. 37. ibid.

Simplex fructuum referuatarius sine facultate illos percipiendi propria auctoritate, soluendo pensionem impositam super illo beneficio non constituit pensionarium in quasi possessione exigendi, nisi interueniente scientia titularis. n. 38. ibidem.

Quasi possessio pensionarij probatur si titularis confessus fuerit se aliam pensionem soluisse. ibid. num. 49. p. 143

Etiamsi confessio esset tantum extrajudicialis. num. 49. ibidem.

Quindennium.

Pro beneficiis vnitis, loco annatae soluitur aliquando Quindennium. cap. 10. n. 19. p. 27

Quindennia quid sint, & quomodo soluenda. n. 20. ibidem.

Quindennia non debentur quando vnio non fuit facta manui mortuae, sed dignitati, vel beneficio vacabili, quia de eo soluitur annata. n. 21. ibid.

Quota.

Iure ordinario pensiones non imponuntur per modum quota, sed quantitatis. cap. 4. n. 1. p. 10.

Pensionarius Quota est quodammodo similis colono partiario. n. 4. ibid.

Summus Pontifex concedere potest pensiones sub ratione Quota partis fructuum. ibid. n. 17. p. 11.

Referuatarius Quota fructuum tenetur ad onera beneficij pro rata. n. 20. p. 12

Intellige de oneribus intrinsecis, non de iis quae ab extra imponuntur. n. 21. ibid.

Referuatio pensionis in Quota cum limitatione Summae habetur pro referuatario in quantitate, & ideo tenetur capere pensionem de manu titularis. n. 24. ibid.

Pensionarius non potest Quota fructuum propria auctoritate capere, nisi hoc illi specialiter fuerit concessum. n. 24. ibid.

Pensionarius Quota fructuum non potest egere contra possessorem beneficij, nisi quatenus fructus perceperit. n. 25. p. 11

R

Rata portio.

Pensio imposita taxatiue super redditibus certi beneficij non debetur nisi ad Ratam fructuum qui ex illo percipiuntur. cap. 36. n. 3. p. 95

Et quando pensio censeatur imposita taxatiue, vel demonstratiue. n. 4. ibid.

Si pensio sit imposita super duobus beneficiis quorum alterum possessor retinuit, & alterum resignauit, pro qua Rata quilibet possessor teneatur ad solutionem pensionis. cap. 23. n. 1. p. 59

Si pensio fuerit imposita super pluribus beneficiis inaequalis valoris pro qua Rata solutio fieri debeat. n. 3. p. 60

Quomodo consideretur Rata portio si fuerit dictum pro qua summa quodlibet ex beneficiis teneatur. n. 4. ibid.

Quid agendum sit si pensio fuerit imposita super pluribus beneficiis quae postea separentur. n. 5. ibid.

Quando agitur de pensione super pluribus beneficiis imposita non committitur appellatio sine retardatione. n. 6. ibid.

Pensione super pluribus beneficiis imposita si vnum ex illis resignetur quilibet possessor tenetur pro Rata ad pensionis solutionem. cap. 23. num. 16. p. 61

Sed haec diuisio fieri debet iuxta proportionem geometricam. n. 17. ibid.

Et circa hoc explicatur decisio Seraph. 1429. ibid.

In calculo ratae pensionis inter Episcopum, & eius successorem finitur tota fructuum perceptio, in fine anni computandi ab ipso die reservationis pensionis. cap. 20. n. 2. p. 49

Et quae sit huius computationis praxis. num. 1. ibidem.

Diuisio inter possessorem Episcopatus aut alterius beneficij debet fieri pro Rata fructuum, non pro Rata temporis. n. 3. ibid.

Pensio est onus fructuum, & ideo debetur pro Rata illorum perceptionis. n. 4. ibid.

Rata fructuum considerari debet inter possessorem beneficij, & eius successorem ad Ratam fructuum, iuxta *l. de functo, ff. de usufructu*, ex veriori sententia. ibid. n. 35. p. 51

Contraria reiecta. n. 40. ibid.

Index Rerum

In suppuranda rata fructuum quæ sit differentia inter succedentem ex actu voluntario, & ex necessario. cap. 20. n. 36. p. 51
 Reiciitur sententia existimantium ratam fructuum considerandam esse iuxta l. diuortio. ff. solut. matrim. n. 41. 42. & 43. ibid.
 Et responderetur ad obiectiones. n. 44. ibid.
 Quamvis vsusfructus legatus sit loco alimentorum, tamen mortuo vsusfructuario diuisio fit pro rata fructuum, non autem pro rata temporis. n. 45. ibid.
 Et contrariam Rebuffi sententiam Rota Romana nunquam admisit. n. 46. ibid.

Ratificatio.

Ratificatio inducitur ex eo quod principalis vsus fuit scriptura, in qua exprimitur consensus præstitus per procuratorem, aut alia ex quibus habuerit notitiam illius consensus, & non contraxerit. cap. 41. n. 35. p. 110

Reconuentio.

Reconuentio admittitur in remedio recuperandæ possessionis, si illa procedat ex causa pariter priuilegiata. cap. 51. n. 23. p. 148

Recuperanda possessionis remedium.

Interdictum Recuperandæ possessionis non datur contra petentem dilationem ad soluendum, sed tantum contra soluere reculantem. cap. 50. n. 11. pag. 140.
 Non recuperantur pensiones quas quis semel amisit. cap. 77. n. 25. p. 211

Reditus.

Redituum beneficii separatio cum applicatione illorum ad nouam Ecclesiam erigendam non potest fieri in Ecclesia Collegiata. cap. 17. n. 39. pag. 44.

Reductio.

Pensionum Reductio in tribunalibus Galliarum fit arbitrio boni viri quando reditus beneficii notabiliter sunt diminuti. cap. 15. n. 12. p. 38
 Reductio pensionis quoad exigendam Summi Pontificis auctoritatem iisdem regulis regitur quibus extinctio. cap. 57. n. 5. p. 164

Regalia.

Si resignatarius non capiat possessionem beneficii resignati antequam aperta sit Regalia, corrumpitur reservatio pensionis. cap. 56. n. 25. p. 162.
 Vtrum sufficiat quod possessio capta fuerit per procuratorem, ut non sit locus aperturæ Regaliæ, an verò sit capienda personaliter. n. 26. ibid.
 Et variæ super hoc sententiæ referuntur. n. 27. & 28. ibid. & seq.

Regula.

Regulæ Cancellariæ ex vsu multorum Tribunalium non sunt producendæ, cum sint notoriæ. cap. 41. num. 41. p. 110.
 Regula de consensibus refertur. n. 39. ibid.
 Quæ Regula non est de dandis, & quid sit Regulam esse de dandis. n. 40. ibid.

Papa derogat Regulæ de consensibus quando agitur de eo qui propter absentiam, vel ætatem consentire non potest. cap. 41. n. 10. p. 108

Regula de consensibus non seruatur in Gallia. ibid. num. 28. p. 109

Derogatio Regulæ de consensibus non suffragatur quando mandatum procuratoris est insufficiens. n. 29. ibid.

Derogatio Regulæ de consensibus refertur ad consensum formalem, non autem ad causalem. n. 32. ibid.

Regula de non iudicando iuxta formam supplicationis non habet locum in possessorio. cap. 50. num. 17. p. 141

Regula de non iudicando iuxta formam supplicationis, vtrum possit opponi per fideiussores pensionis ad retardandam executionem. cap. 56. num. 12. p. 161

Rota iudicauit in hoc casu contra fideiussores propter Facultates Auditoris Cameræ. num. 13. ibid.

Quod tamen quomodo intelligendum sit, explicatur. n. 14. ibid.

Prædicta Regula non habet locum in prouisionibus beneficiorum existentium in partibus infidelium. cap. 56. n. 15. ibid.

Regulares, Religiosi.

Regulares in Gallia dicuntur repleti quocunque beneficio etiam modico. capit. 21. numero 2. pag. 54.

Religiosi tenentur in impetratione Litterarum, siue in forma communi, siue in forma pauperum, exprimere pensiones quas obtinent. capite 64. num. 24. pag. 186. & num. 29. eodem cap. 4. ibid.

Omnia beneficia sunt Monachis incompatibilia nisi ab eodem Monasterio dependant. cap. 4. num. 26. p. 11

Religiosus qui ex dispensatione Apostolica beneficium obtinet, non indiget noua dispensatione si illud resignando pensionem sibi referuat. cap. 57. num. 2. p. 164

Regularis sicut incapax est beneficii secularis, pensionem super illo obtinere non potest. cap. 57. num. 12. p. 164

Ampliatur ut hoc procedat tam in beneficio simpliciter, quam curato. n. 13. ibid.

Regularis sine dispensatione etiam super sui Ordinis beneficio non potest pensionem obtinere. num. 14. ibid.

Religiosus tutus est in foro exteriori, si pensionem obtineat ex speciali Summi Pontificis concessione, etiam sine vlla causa apparenti. numero 1. ibid.

Regularis possidens beneficium curatum, si illud dimittit, vel resignat, pensionem sibi referuat non potest. n. 18. p. 164

Superior Regularis potest assignare Religiosi pensionem temporalem, & nominatim in Ordine Melitensi. n. 19. ibid.

Religiosus conqueri non potest quando eius superior pensionem super beneficio per eum positam reservauit. n. 20. p. 164

Superior pensionem inter Religiosos diuidere potest, ad nutum tamen ipsius superioris amodo. n. 21. ibid.

Non requiritur causa ut Superior Religioso pensionem

Notabilium.

- tionem ad tempus, & reuocabiler concedat. *ibid.* n. 22. p. 202
- Quomodo intelligendum sit quod dicitur Regulares de fructibus suorum beneficiorum disponere posse. n. 23. *ibid.*
- Superior concedere potest Religioso, ut pecuniam habeat pro suis necessitatibus, etiam in Religiosis strictae obseruantiae. n. 25. *ibid.*
- Religiosi strictioris obseruantiae sunt capaces Legatorum quae viam praestatione soluuntur, non item si successiuam habeant obligationem. c. 72. num. 1. p. 203
- Census annui Legatum factum Religiosis strictioris obseruantiae est nullum. cap. 72. numero 2. *ibid.*
- Legatum factum Religiosis strictioris paupertatis est validum si vnica praestatione solui debeat, quamuis per viam simplici indicationis fuerit designatus census perpetuus ex quo solui debeat. n. 3. *ibid.*
- Et hoc casu fructus census indicati non pertinent ad Religiosos, sed ad haeredes testatoris. n. 4. *ibid.*
- Religiosus ex Ordine incapax translatus ad Religionem capacem potest petere legatum pensionis sibi relictae pro suis necessitatibus. cap. 72. num. 16. p. 204
- Religiosis quantumvis mendicantibus pensio relinqui potest ad subleuandam necessitatem. n. 19. *ibid.*
- Hoc tamen ad nutum Superioris, & sub illius dispositione. n. 20. *ibid.*
- Papa Religioso pensionem duraturam quandiu viuet concedere potest. n. 21. *ibid.*
- Religiosus cui Papa pensionem concedit duraturam ad vitam, sit obedientarius Papae. num. 22. *ibid.*
- Relegatio.*
- Pena Relegationis, vel perpetui carceris, aut trium continet maximam capitis diminutionem. cap. 35. n. 7. p. 92
- Regressus.*
- Regressus qui conceditur in Gallia resignanti in extremitate morbi an locum habeat tam in resignationibus puris factis coram Ordinario collatore, quam in conditionalibus factis in fauorem certae personae. cap. 46. n. 9. p. 125
- Regressu conualescenti dato omnia restituntur ad pristinum statum, tam quoad sedem quam quoad alia, & pensio quam resignans reseruauerat, extinguitur. n. 11. *ibid.*
- Et quid in hac quaestione statuerit Ludouicus XIII. n. 12. *ibid.*
- Quomodo explicetur edictum illud Ludouici XIII. num. 13. *ibid.*
- Regressu concesso, quando pensio fuit reseruata in fauorem tertij, vtrum regrediens teneatur soluere pensionem illi tertio reseruata. cap. 46. num. 23. p. 126
- Et circa hoc explicatur doctrina Gambarti in tract. de officio Legati, lib. 6. num. 98. cap. 46. num. 24. *ibid.*
- Regressus conceditur resignanti beneficium ex falsa causa. n. 25. *ibid.*
- Idem dicendum est si resignatio sit nulla. c. 46. num. 26. *ibid.*
- Senleger. de Pensionib.*
- Regressus conceditur acceptanti beneficium incompatible quod prius Papam alteri contulisse ignorabat, si statim beneficium alteri a Papa collatum dimittat. n. 27. *ibid.*
- Indiget tamen noua possessione si agatur de Canonatu quia possessio capitulariter capi debet. num. 28. *ibid.*
- Regressus datur ad beneficium resignatum si pensio reseruata sibi non solutum. cap. 45. num. 1. p. 120
- Regressus datur in Gallia vigore iuris communis ob non solutam pensionem in resignatione reseruata. n. 2. *ibid.*
- Regressus datur resignanti etiam quando resignatarius agit ad pensionis nullitatem. cap. 45. n. 6. *ibid.*
- Regressus ille datur etiam contra successorem, seu resignatarium resignatarij. cap. 45. num. 8. *ibid.*
- Etiam si opponeretur de periurio. num. 9. p. 121.
- Item procedit quando reseruatio pensionis non facta fuisset eodem instanti resignationis, dummodo interuallum temporis modicum intercesserit, veluti si intra biduum. n. 10. *ibid.*
- Immo etiam si reseruatio facta fuerit super aliis beneficiis non resignatis. cap. 45. numero 11. *ibid.*
- Regressus non datur nisi volente eo qui illum intentat. n. 16. *ibid.*
- Procurator non potest intentare Regressum sine mandato speciali. n. 18. *ibid.*
- Regressus ob non solutionem pensionis non est sublatu per Concilium Tridentinum. num. 19. *ibid.*
- Regressus datur etiam si pensio fuerit reseruata in certa summa sed cum modificatione, dummodo talem fructuum partem non excedat, tunc enim datur electio titulari, vtrum velit agere ad regressum, an vero petere reductionem ad summam praescriptam. n. 20. *ibid.*
- Regressum intentans contra beneficium incompatible, non est a sua petitione remouendus. *ibid.* num. 21. p. 122
- Priuatim omnibus beneficiis quomodolibet obtentis non priuatur regressu. *ibid.* num. 27. p. 122
- Pensio extinguitur, si quis obtinuerit Regressum. num. 28. *ibid.*
- Ad canonizandum Regressum requiritur sententia declaratoria. n. 31. *ibid.*
- Fallit quando Papa reseruatur Regressum cum dictione *liberum*, tunc enim non requiritur sententia declaratoria. n. 32. *ibid.*
- Quae sententia declaratoria non datur nisi interueniente magna proteruita illius qui debet pensionem. n. 33. *ibid.*
- Si Regressus non fuerit irreuocabiler datus, pensio remanet in suo statu. cap. 45. numero 34. *ibid.*
- Quando Regressus fuit irreuocabiler obtentus, pensio non potest de consensu partium reuocari, sed requiritur noua provisio Papae. n. 35. *ibid.*
- Regressum irreuocabiler datum fuisse ex quibus probetur. n. 36. *ibid.*
- Qui Regressum obtinuit recuperat pristinam sedem, nec tenetur soluere iura in ingressu Ecclesiae solui consuecta. n. 37. *ibid.*
- Qui Regressum obtinet ad Parochialem non indiget

Index Rerum

diget nouo examine, nec concursu. cap. 45. n. 38.
 P. 123
 Pensionarius Regressui tacite renunciat petendo
 pensiones. cap. 47. n. 4. p. 128
 Et multo magis per illius exactionem. num. 6.
 ibid.
 Per petitionem tam præteritarum, quam futura-
 rum pensionum receditur à Regressu. cap. 47.
 num. 7. ibid.
 Protestatione pensionarij contraria non obstante,
 ipse petendo pensionem excluditur à Regressu.
 num. 8. ibid.
 Quod procedit quando ille petit tam pensiones
 præteritas quam futuras n. 9. ibid.
 Pensionarius non excluditur à Regressu peten-
 do pensionem, si debite fuerit protestatus, &
 pensionis debitor huic protestationi non contra-
 dixerit. n. 10. ibid.
 Si debitor pensionis soluendo pensionem dixerit,
 non esse locum Regressui, sibi non præiudicat,
 & illi ius suum saluum manet. cap. 47. num. 11.
 ibid.
 Varij casus explicantur pro resolutione illius qua-
 stionis vtrum petendo pensionem sibi quis præ-
 iudicat in Regressu. ibid. n. 16. p. 128
 Primus casus est quando simpliciter creditor rece-
 pit pensionem, & tunc per pensionis receptionem
 præiudicatur Regressui. cap. 47. num. 17.
 ibid.
 Secundus casus, quando creditor intentauit iudi-
 cium pro pensione pensionis, nihilque dixit de
 Regressu, & hoc etiam casu per pensionis re-
 ceptionem sibi præiudicat in Regressu. num. 19.
 ibid.
 Tertius casus est, quando intentatum quidem fuit
 iudicium Regressus, sed pensionarius pensio-
 nem recepit cum protestatione, & hoc casu ve-
 rius est, & æquius ipsum nihilominus à Re-
 gressu esse excludendum. cap. 47. numero 21.
 ibid.
 Quartus casus, quando actum fuit tam ad Regres-
 sum quam ad solutionem pensionis, & hoc ca-
 su attendenda sunt verba sententiæ, & alia de
 quibus hoc n. 23. p. 129
 Si iudex simul iudicauerit, tam super solutione
 pensionis, quam super Regressu, tunc pensiona-
 rius per receptionem pensionis etiam sine pro-
 testatione factam sibi non præiudicat in Regres-
 su. ibid. n. 24. p. 175
 Quæ sit differentia inter receptionem pensionum
 præteriti temporis & futuri quando agitur de
 tacita renunciatione Regressus. cap. 47. num. 27.
 ibid.
 Quæstio Regressus est quæstio præiudicialis. c. 48.
 num. 1. p. 130
 Regressus excluditur si constet notoriè de defectu
 intentionis Papæ. capite 48. numero 4. pagi-
 na 130
 Et hoc casu datur remedium actionis spolij. n. 5.
 ibid.
 Obtinens Regressum reuocabiliter non potest su-
 per eodem beneficio pensionem obtinere, nisi
 fuerit in ignorantia probabili. cap. 52. num. 29.
 p. 131
 Regressus potest cassari coram Notario & testibus,
 quia hoc tendit ad fauorem Ecclesiæ. capit. 57.
 num. 3. p. 164
 Regressus ad pensiones, & priora beneficia datur
 Episcopis quando impediuntur assequi posses-

sionem Episcopatus sibi collati. cap. 73. num. 17.
 p. 206

Remissoria.

Petens Remissoriam etiam si sit reus, adhuc potest
 vincere ex non iure actoris, cap. 55. numero 10.
 p. 158
 In causis pensionum Rota concedit Remissoria.
 perinde ac si essent prophanæ. cap. 17. num. 24.
 p. 43

Renunciatio.

Renunciatio etiam in fauorem alterius non infer-
 aditionem hæreditatis. capite 30. numero 12.
 p. 80
 Iuri quod quis non habet, Renunciare non potest.
 cap. 63. n. 3. p. 182
 Tacita beneficij Renunciatio fieri potest sine su-
 perioris autoritate, secus si agatur de expressa.
 cap. 77. n. 4. p. 219
 Ex tacita beneficij Renunciatione idem resultat
 effectus qui ex expressa. capite 77. numero 5.
 ibid.
 Per tacitam Clericatus Renunciationem, tam be-
 neficia quam pensiones amittuntur. numero 6.
 ibid.
 Clericus in sacris Ordinibus constitutus licet Cle-
 ricatu Renunciare non possit, aliquos tamen
 actus facere potest, per quos pensionibus taci-
 tè Renunciare censetur. ibid. n. 27. p. 221
 Renuncians beneficio non impeditur illud idem
 postea assequi ex noua prouisione. cap. 75. num. 1.
 & 23. p. 211

Repetitio.

Qui soluit ex obligatione Camerali, vel ex ma-
 dato de manutenendo, si soluerit indebite ha-
 bet soluti Repetitionem. cap. 59. num. 15. & 16.
 p. 172
 Qui pensionem exigit saluo rituali iure Repete-
 di, non tenetur dare cautionem de restituendo
 casu quo indebite. & cap. 59. n. 17. ibid.

Reservatio.

Reservatio pensionis censetur facta à Papa eodem
 tempore quo resignatio, si intra biduum facta
 fuerit. cap. 1. n. 15. p. 181
 Reservatio iurium nihil addit de nouo, sed solum
 pristina iura conseruat. cap. 2. num. 13. pagi-
 na 5
 Reservata sunt Sedi Apostolicæ beneficia per ab-
 ptionem Episcopatus vacantia. cap. 73. num. 1.
 p. 206

Resignans.

Quamuis Resignans sibi possit reservare fructus
 aliquos post resignationem, tamen hoc intelli-
 gitur de fructibus lucrativis non de honorificis.
 cap. 2. num. 10. p. 181
 Resignans in extremitate morbi in Gallia reddit
 suum beneficium. cap. 46. n. 8. p. 181
 Quod ex iudiciorum vlu procedit etiam in pa-
 ris resignationibus. n. 10. ibid.
 Resignans in fauorem non abdicat ius suum
 facto Papæ. cap. 60. n. 9. p. 177
 Resignatio facta reservato regressu conditionaliter
 non valet si regressus non subsistat. num. 10.
 ibid. p. 177

Notabilium.

Qui primo nulliter Resignauit non potest secundo resignare. cap. 60. n. 13. ibid.

Si tamen omnia Pontifici narrata fuerint secunda illa Resignatio valida est. capite 60. nam. 16. p. 176

Resignans nulliter scilicet priuatur beneficio, & regressu ad illud, secus si ignoranter. num. 23. ibid.

Per distinctionem resignantis culposi, & non culposi resoluitur questio vtrum resignatione non admissa propter incapacitatem resignatarij Resignans ius suum integrè perdat. cap. 60. n. 30. p. 177

Si Resignans nullum ius habeat in beneficio resignato, pensio non subsistit. cap. 62. num. 1. p. 179

Si tamen Resignans tituli sui nullitatem Pontifici exposuerit, pensio erit valida. cap. 62. num. 2. ibid.

Sicut Resignatio nulla est, ita pensionis reservatio. num. 3. ibid.

Si Resignans fuerit inhabilis, reservatio pensionis subsistere nequit. ibid. n. 23. p. 180

Secundus resignatarius potest impugnare pensionem reservatam resignanti qui non publicauit. ibid. n. 26. p. 181

Restitutio.

Restitutio in integrum aduersus sententiam non datur, nisi constito de latione. cap. 55. num. 23. p. 159

Retentio.

Inter Retentionem & impositionem pensionis magna est differentia cap. 25. n. 11. p. 64

Facultas Retinendi pensiones extenditur ad obtentatas post illius concessionem, & potest se comparari cum alia facultate postea obtenta. cap. 28. n. 36. p. 76

Facultas retinendi non dat facultatem transferendi nec est contra. cap. 31. num. 33. p. 84. & cap. 73. num. 9. p. 206

Facultas Retinendi pensiones non obstante Matrimonio, consumitur in primo actu. cap. 32. num. 18. p. 87

Episcopis dari solet facultas pensiones Retinendi. cap. 73. n. 9. p. 206

Sed si Clausula essent amplissima contineretur etiam facultas illas transferendi, & non alias. num. 10. ibid.

Concessio data Episcopis Retinendi pensiones fieri debet in eadem scedula consistoriali. num. 11. ibid.

Si in concessione pensionis facta fuerit expressio quotidianarum distributionum non est necesse quod iterum fiat in gratia Retentionis. cap. 73. num. 22. p. 207

Literæ prouisionis pensionis, & facultatis retinendi pensiones eodem tempore expediri debent. cap. 74. n. 3. p. 209

Idque ante adeptam possessionem Episcopatus. num. 5. ibid.

Constitutiones penales circa Retentionem pensionum strictè sunt intelligendæ. cap. 74. num. 6. ibid.

Constitutiones de simul expediendo Literas prouisionis Episcopatus & Retentionis pensionum, non habent locum in permutationibus. num. 8. ibid.

Sanleger. de Pensionib.

Renunciare.

Pensio Renunciat si pensionarius possessionem eiusdem beneficij pensione grauati nulliter adeptus fuerit dummodo sine dolo, quamuis id scilicet fecerit. cap. 52. num. 31. p. 151

Reuocatio.

Transferens potest Reuocare translationem re integra, sed reuocationem intimare debet, & quomodo cap. 29. n. 15. p. 78

Reuocatio actus validi non oritur ex actu nullo in ultimis voluntatibus, secus inter viuos in iis quæ dependent ex voluntate disponentis. n. 23. ibid.

Rex.

Regibus aliquando Papa concedit facultatem decimas imponendi super fructibus beneficiorum. cap. 6. n. 31. p. 18

Illi imputandum est qui se obligauit totam pensionem soluere non obstantibus quibuscunque decimis regijs. cap. 6. n. 38. ibid.

In beneficijs Regiæ nominationis maior est Regis potestas quam patronorum Laicorum. cap. 25. num. 27. p. 65

Inter beneficia Regiæ nominationis, & Regiæ collationis quæ sit differentia. cap. 25. num. 28. ibid.

In beneficijs Hispaniæ non conceditur pensio sine consensu Regis quæ sunt Regiæ nominationis, & quomodo tunc fiant expeditiones. cap. 25. num. 29. p. 66

Millires non possunt retinere pensiones in Gallia super beneficijs quæ sunt de nominatione Regiæ, vel de iurepatronatus Regio. cap. 77. n. 32. p. 221.

Rota.

Rotæ decisio 129. Parte 1. Recent. ad longum examinatur circa extinctionem pensionis in præiudicium creditorum. cap. 21. n. 25. p. 55

Explicatur sensus Rotæ, decis. 10. sub tit. de probat. in nouis. cap. 31. n. 48. p. 85

Resolutiones Rotæ non probant rem iudicatam, nisi etiam producat sententia in consequentiam illarum lata. cap. 48. num. 16. p. 131

S

Salarium.

Episcopus vtrum possit conuenire cum suo domestico de soluendo illi certo Salario donec illi prouisum fuerit de beneficio. cap. 82. num. 4. p. 235

Sacalaria.

Quomodo probetur beneficium esse consuetum Clericis secularibus assignari. cap. 64. num. 18. p. 185

Beneficia quæ dicantur Sacalaria, vel Regularia, quæ simplicia, vel duplicia, quæ curata vel sine cura. cap. 71. n. 1. p. 200

De beneficijs quæ Regularibus conferuntur, an & quando perpetua sint, maximè in Gallia c. 71. n. 2. & sequentibus. ibid.

Index Rerum

Secunda pensio.

In reservatione Secundæ pensionis debet fieri expressio primæ quæ antea super eodem beneficio erat imposita. cap. 31. num. 35. p. 85
Ampliatur ut procedat etiam si Secunda pensio motu proprio Summi Pontificis esset reservata. num. 36. ibid.
Quamvis prima pensio sit conditionalis debet nihilominus illius fieri mentio in impetratione Secundæ præsertim si conditio fuerit purificata. cap. 31. n. 41. ibid.

Sententia.

Sententia contra heredem collusoriè lata, non præiudicat substitutis. cap. 39. n. 19. p. 103
Præsumitur pro validitate Sententiæ, maxime si de ea appareat ex revolutione processus. cap. 55. num. 2. p. 158
Sententia quomodo concipienda sit contra titulum non solventem pensionem. cap. 49. n. 18. p. 134
Sententia priuat iure, sed non possessione facti. cap. 79. n. 18. p. 227
Sententia est nulla si prius non fuerit satisfactum solutioni pensionis quando causa fuit commissæ cum Clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*. cap. 80. n. 3. p. 229
Quod etiam procedit dum agitur de solutione dotis. n. 4. ibid.
Sententia in iudicio manutentionis pensionis, siue lata fuerit per viam simplicis decreti, siue per sententiam in scriptis, utroque casu non retardatur manutentio. cap. 80. n. 53. p. 232

Sequestratio.

Per appositionem Sequestri super fructibus beneficii non fit præiudicium pensionario quoad exactionem pensionis sibi debitæ. cap. 50. n. 74. p. 144
Ad fructuum Sequestrationem quibus in casibus procedendum sit post latam unicam sententiam in Romana Curia. cap. 79. n. 1. p. 226
Appellare non licet à Sequestratione quæ fit in executionem legis. n. 2. ibid.
Sequestratio in vim Clement. unicæ, de *sequestr. poss. & fruct.* non potest fieri per ordinarium sine commissione. n. 3. ibid.
Et huiusmodi Sequestratio in vim dictæ Clement. unicæ, fieri potest in secunda instantia si facta non fuerit in prima. ibid. n. 4. p. 226
Fallit si reus in prima instantia sententiam favorem pro se obtinuisse. cap. 79. num. 5. ibid.
Sequestratio quibus in casibus concedenda sit, remissive. n. 6. ibid.
Sequestratio prohibetur regulariter de iure communi. n. 9. ibid.
Sequestratio fructuum pro pensione facienda est quando difficilis esset illius recuperatio. n. 10. p. 227
Quando litigatur contra capitulum quod tergiversationibus uti potest, proceditur ad Sequestrationem, ex constitutione Pij V. cap. 79. n. 7. p. 226
Post appellationem interpositam à pensionario condemnato, non est locus fructuum Sequestrationi. n. 8. ibid.

In causis beneficialibus conceditur Sequestratio quando difficilis est recuperatio. cap. 79. n. 11. p. 227
Sequestratio non datur contra triennalem possessorem, quamvis sententia lata esset in Curia. num. 12. ibid.
Sequestratio ex Clement. unicæ, de *possess. & fructuum*, non datur in causis pensionum. cap. 79. num. 13. ibid.
Si sententia favore pensionarii non fuerit declarata executoria, non est locus fructuum Sequestrationi. n. 15. & 21. ibid.

Seraphinus.

Explicatur decisio Seraphini 664. & ostenditur differentia iustificationis Literarum in iudicio possessorio, & quæ in iudicio executionis illarum. cap. 50. n. 83. p. 145

Sermo.

Sermo generalis comprehendit omnes qui in subiecta materia non sunt specialiter privilegiati. cap. 53. n. 17. p. 155

Servitus, Servitium.

Servitus extinguatur per acquisitionem Domini prædij servientis. cap. 74. n. 10. p. 209
Servitium temporale, veluti pulsatio campanarum aut simile, iustam causam dat imponendi pensiones. cap. 33. n. 13. p. 11

Signatura.

In Gallia statim post Signaturam gratia est perfecta, nec post eam novus aliquis requiritur consensus. cap. 29. n. 12. p. 77
Idem dicendum extra Galliam quando in gratia dictum fuit, quod sola signatura sufficiat. n. 13. p. 78
Quando non agitur ad Canonizationem gratia sufficit productio solius Signaturæ. cap. 37. n. 10. p. 98
In iudicio manutentionis sufficit producere simplicem signaturam, etiam non productis literis. cap. 50. n. 1. & 3. p. 139
Gratia sola Signaturâ perficitur, Literæ verò non exiguntur nisi ad probationem. cap. 50. num. 2. p. 141.

Simonia.

Si resignatio sit Simonia, gratia pensionis est nulla. cap. 12. n. 11. p. 10
Simoniae resignans non abdicat à se ius ad effectum illud transferendi, abdicat tamen ad effectum, ut illud contra ipsum impetretur, quia privatur ipso iure. n. 12. ibid.
Resignatarius per Simoniam non potest conferre pensioni, quia illi nullum ius queritur in beneficio. n. 13. ibid.
Obtinens beneficium per Simoniam priuatur ipso iure, & illud statim potest impetrari, & declaratio privationis postea fit ad instantiam devotiorum impetrantis. cap. 16. n. 31. p. 11
Simonia conventionalis transit in realem si conventio fuerit per solutionem effectuatam. cap. 17. num. 1. p. 11
Resignatio cum reservatione pensionis sine autoritate superioris Simoniam continet. n. 2. ibid. Mandatum

Notabilium.

Mandatum ad resignandum sub pensionis reservatione Simonia caret, si factum fuerit sub beneplacito Sedis Apostolicæ. capite 17. num. 3. ibidem.

Ampliatur etiam si pensio reservetur in fauorem tertij non resignantis. cap. 17. num. 4. ibid.

Simonia quæ oritur ex reservatione pensionis nulla mentione facta Sedis Apostolicæ, non est vera Simonia, sed interpretatiua. cap. 17. num. 5. ibid.

Vt inducatur priuatio beneficij propter pensionis reservationem aliter quam sub beneplacito factam, oportet collationem fuisse subsecutam. num. 6. ibid.

Simoniæ non subiacer pensio merè Laicalis. cap. 17. num. 7. p. 41. & quæ dicatur Laicalis. num. 8. ibid.

Simoniacus est secundum nonnullorum sententiam qui maiorem promittit pensionem quam beneficium ferre possit. ibid. n. 22. p. 43

Verius est concluditur, Simoniam in pensionibus non committi. n. 27. ibid.

Licet autem pensio non sit Simoniaca, tamen resignatio talis est si non fuerit reservata auctoritate Sedis Apostolicæ. cap. 17. num. 30. & n. 31. p. 43. & 44.

Pensio est obiectum Simoniæ quando datur in titulum beneficij. n. 32. & 35. p. 44

Et quando dicatur, constituta in titulum beneficij. n. 33. ibid.

Simonia oritur quoties pro re spirituali datur temporale. cap. 18. n. 1. p. 45

Traditio rei temporalis pro spirituali ex utraque parte completa Simoniam perficit. cap. 18. n. 6. ibid.

In resignatione Simoniaca non abdicatur ius à resignante in resignatarium. cap. 62. n. 11. p. 179

Ampliatur ut procedat in quacunque resignatione nulla. n. 12. ibid.

Sed tamen resignatio subsistit in præiudicium resignantis. n. 15. p. 180

Et beneficium potest impetrari ex capite Simoniæ. cap. 62. n. 16. ibid.

Beneficium Simoniacè resignatum, non potest vacare per obitum resignatarij. cap. 62. n. 17. p. 180

Impetranti per obitum hoc casu non competunt remedia possessoria. n. 18. ibid.

In resignatione Simoniaca pensionis reservatio non valet. n. 19. ibid.

Beneficium simoniacè resignatum impetrari debet ex capite Simoniæ, sed tamen ad hoc sufficiunt Clausulæ generales. eodem cap. n. 19. ibid.

Simulatio.

Simulata pensio præsumitur, si fuerit reservata nepoti resignantis, cui resignanti statim eiusdem beneficij retrocessio facta fuit. c. 56. n. 20. p. 162

Solemnitas.

Contrahens non seruatis solemnitatibus, præsumitur esse in mala fide. c. 36. n. 17. p. 96

Solutio.

Quamuis concordia præcedat, & Literarum ex-Sanleger. de Pensionib.

petitio facta fuerit post aliquod tempus, solutio debet probari à tempore concordie, non à tempore expeditionis literarum. cap. 3. n. 18. pag. 8

Solutio si diuisa sit in dies terminos, non debet probari iuxta ordinem scripturæ, sed iuxta ordinem temporis. Quod ibi explicatur. num. 19. ibidem.

Pensionarius qui tenetur veram, & realem solutionem probare, non excusatur sub prætextu quod tempore semestris designati à die adeptæ possessionis nullos fructus perceperit. c. 3. n. 20. ibidem.

Vtrum ad probandam veram solutionem sufficiat præsumptio solutionis quæ oritur ex continuatis trium annorum solutionibus. cap. 3. num. 24. ibidem.

Solutiones continuatæ per tres annos non probant annorum præcedentium solutionem, nisi sint integræ. n. 25. ibid.

Item debet probari quod fuerint factæ vni eidemque personæ. n. 26. ibid.

Item debet probari quod fuerint factæ tribus annis immediate præcedentibus obitum titularis. n. 27. ibid.

Et quod factæ fuerint sine protestatione. num. 28. p. 8.

Item quod sint reales, & non confessionariæ. n. 29. ibidem.

Et quod non sint de tribus semestribus, sed de tribus annis integris. n. 30. p. 9

Probatio solutionis ex quittancia trium annorum est tantum præsumptiua, & inferuit tantum pro adminiculo, & sic sola non sufficit ad probandam realem solutionem annorum præteritorum. n. 31. ibid.

Solutio dicitur simulata quando soluens statim post recitatum instrumentum pecuniam retrahit. n. 33. ibid.

Conuentio de restituendo pecunias post recitationem instrumenti probatur præsumptionibus, & coniecturis. n. 34. ibidem.

Si soluens pecunias retraxerit, ut sibi satisfaceret de verò, & reali credito suo, solutio realiter facta dicitur. n. 35. ibid.

Soluens pensiones decursas tempore sui antecessoris, habet ius illas repetendi contra ipsum aut eius hæredes. cap. 20. n. 15. p. 49

Solutio pensionis debita ex causa certi seruitij non debet fieri, nisi pro rata seruitij. cap. 20. num. 40. p. 51

Qui pro pensione se obligauit aut illi consensit, cogitur præcisè soluere, vel beneficium dimittere. cap. 21. n. 5. p. 53

A solutione pensionis non eximitur possessor beneficij à quo fructum certa quantitas separatur, & est veluti prædium alterius quando id quod superest, sufficiens est ad solutionem illius pensionis. cap. 23. n. 7. p. 60

Solutio momentanea non habetur in consideratione. cap. 30. n. 11. p. 80

Soluens pro alio, non præsumitur habere mandatum ad soluendum nisi concurrentibus adminiculis. cap. 50. n. 39. p. 143

Sed quando adsunt adminicula non requiritur alia probatio ratificationis. cap. 50. num. 44. ibid.

Si tertius soluat pensionem in præsentia debitoris

A a 3 præsta

Index Rerum

præsumitur mandatum. cap. 50. num. 46. & 47.
 p. 143
 Solutionis veritas ex quibus adminiculis compro-
 betur cap. 50. n. 56. ibid.
 Solutionis veræ adminiculum oritur ex dicto re-
 sultum informiter examinatorum super confes-
 sione patris n. 57. ibid.
 Solutionis annotatio in dorso cedulæ bancariæ
 vtrum in summarissimo possessorio sufficiat ad
 probandam solutionis veritatem. numero 58.
 ibid.
 Quid de solutione descripta in libro mercatoris
 in summarissimo possessorio. n. 59. ibid.
 Solutio facta à syndico, œconomo & similibus
 vtrum constituat in quasi possessione exigendi
 pensionem cap. 50. n. 69. p. 144
 Sicut nec solutio facta Sede vacante, & quid de so-
 lutione facta per subcollectores spoliatorum. n. 70.
 ibid.
Spolium.
 Spolij actio datur contra resignatarium resignata-
 rij. cap. 48. n. 6. p. 130
 Intentato per resignantem spolio aduersus resigna-
 rarium, non possunt contra illud admitti exce-
 ptiones altiore indagine requirentes. num. 7.
 ibid.
 Spoliatus non tenetur respondere spolianti nulli-
 tatem alleganti. n. 8. p. 131
 Actio spolij non competit tertio qui nunquam
 pensionem possedit, si pensio illi data fuerit de
 nouo post extinctionem. n. 9. ibid.
 Remedium spolij non datur illi qui beneficij pos-
 sessionem nondum accepit, & literas non ex-
 pediuit. n. 10. ibid.
 Idque non obstantibus clausulis amplissimis quan-
 do noua pensio fuit concessa super beneficio
 pleno. n. 11. ibid.
 Actio spolij non datur tertio in cuius fauorem no-
 ua pensio creata fuit, quamuis iste fuerit subro-
 gatus in locum primi. n. 12. ibid.
 Verum est spoliū quando pensionarius agit ad
 nullitatem pensionis, & tunc condemnatio com-
 prehendit restitutionem possessionis, & fru-
 ctuum, damnorum & interesse cap. 48. num. 13.
 ibid.
 Is cui debetur pensio non potest agere spolio nisi
 habeat titulum coloratum. cap. 48. numero 14.
 ibid.
 Et in hac materia titulus coloratus dicitur qui con-
 cessus fuit ab eo qui concedendi auctoritatem
 habebat. cap. 48. n. 17. p. 131
 Qui passus est de nullitate pensionis cognosce sibi
 præiudicat in actione spolij si per probationes
 factas titulus fuerit discoloratus. cap. 48. num. 18.
 ibid.
Sponsus
 Sponsus vel sponsa etiam per verba de præsentibus
 potest Religionem ingredi inuito Sponso si Ma-
 trimonium nondum fuerit consummatum. c. 75.
 num. 16. p. 213
 Et hoc casu coniux qui manet in sæculo po-
 test cum alia liberè contrahere Matrimonium.
 n. 17. ibid.
 Sed tamen maritus remanet priuatus suis pensio-
 nibus & beneficiis. ibid. n. 18. p. 213
 Potest tamen maritus ex noua Pontificis conces-
 sione recuperare pensiones, & beneficia hoc ca-
 su. cap. 75. n. 19. ibid.

Sterilitas.

Sterilitas vnus anni quando compensari potest
 cum fertilitate aliorum annorum, reductio pen-
 sionis peti non potest. cap. 58. n. 38. p. 170
Subexecutor.
 Subexectorem non posse exequi contra bona il-
 lius qui pensionis est debitor quidam existi-
 mant. cap. 49. n. 11. p. 133
 Sed contrarium verius esse probatur. num. 12.
 ibid.
 Quomodo procedendum sit pro partitione Litera-
 rum coram Subexectore. cap. 49. num. 15. & 16.
 p. 134
 Forma processum fabricandi, & fulminandi execu-
 toriales. n. 20. & 21. ibid.
Subsidium charitativum.
 Quid sit Subsidium charitativum, & quando ac-
 quomodo imponi possit. cap. 6. n. 6. p. 16
 Et vtrum pensionarius teneatur pro rata contri-
 buere ad Subsidium charitativum. n. 7. ibid.
Succesor.
 Succesor, siue per resignationem, siue per obitum
 tenetur soluere pensionem auctoritate sedis
 Apostolicæ reservatam. cap. 11. num. 1. & c. 12.
 num. 3. p. 29
 Et non solum tenetur Succesor ad pensiones futu-
 ras, sed etiam ad iam decursas. ibid. numero 2.
 p. 28
 Nisi tamen pensionarius fuisset negligens in exi-
 gendo. n. 3. ibid. p. 28. & cap. 20. n. 11. p. 49
 Sufficit tamen diligentia ex postfacto adhibita.
 num. 4. p. 28
 Pensionarius non tenetur adhibere diligentiam in
 exigendo, per quam nimis acerbus aut inhone-
 stus videatur. n. 5. ibid.
 Succesor non tenetur ad solutionem pensionis nisi
 si fructus perceperit. n. 6. ibid.
 Contra Succesorem beneficij dantur remedia pos-
 sessionaria pensionario, qui est in possessione exi-
 gendi cap. 11. n. 8. p. 29
 Succesor non tenetur ad pensionem quæ auctori-
 tate Episcopi fuit reservata. cap. 11. numer. 9.
 ibid.
 Etiam si fuerit reservata ex causa permutationis
 iuxta multorum opinionem. n. 10. ibid.
 Et si Episcopus hoc posset, diceretur potius annua
 præstatio quam vera pensio. capite 11. num. 11.
 ibid.
 Sed Succesorem non obligari concluditur. cap. 16.
 num. 19. p. 49
 Vt contra Succesorem beneficij detur mandatum
 de manutenendo, quæ sint faciendæ probatio-
 nes. cap. 14. n. 6. p. 35
 Succesor non tenetur ad solutionem pensionum
 decursarum, nisi deducta congrua sustentatione
 sua. cap. 20. n. 16. p. 49
 Contra Succesorem competit hypotheca. cap. 20.
 num. 19. p. 50
 Ratione fructuum beneficij. n. 20. ibid.
 Rota olim dubitabat, sed hodie tenet sine dubio
 Succesorem teneri ad pensiones decursas, con-
 ditio de diligentia. n. 24. ibid.
 Circa tamen hanc quæstionem solutionis pensio-
 nis faciendæ per Succesorem, varij consideran-
 tur casus. n. 29. ibidem.
 Succesor qui fuit impeditus à Capitulo possessio-
 nem assequi, non tenetur ad solutionem pensio-
 nis. cap. 20. n. 31. p. 50
 Quæ

Notabilium.

Quæ cautela adhibenda sint ut Successor teneatur ad pensiones decursas tempore sui antecessoris. num. 33. ibidem.

Pensionem Successor solvere non tenetur, si eius antecessor coactus fuerit solvere reparationes Ecclesiæ absorbentes omnes fructus. num. 45. ibidem.

Successor in beneficio, quoad regressum, & alia iura eodem modo tenetur quo ille cui successit. cap. 21. n. 7. p. 53

Successor potest petere manutentionem quoad pensiones nomine Ecclesiæ illi debitas, quia Ecclesia semper possidet. cap. 30. numero 21. p. 81.

Successor non tenetur ad solutionem pensionis etiam vigore transactionis factæ inter duas Ecclesias nisi interuenerit Summi Pontificis confirmatio. cap. 36. n. 6. p. 95

Conuentiones pro bono pacis factæ quibus pensio reservatur transire ad Successores in beneficio nonnulli censuerunt. cap. 39. numero 9. p. 102

Sed contrarium verius est. n. 10. ibid.

Ideo adhibenda est autoritas Sedis Apostolicæ, ut afficiat Successores. n. 12. ibidem.

Aduersus Successorem agentem ad pensionis nullitatem, regressus potest intentari. cap. 45. n. 23. p. 122

Quomodo intentari possit regressus contra Successorem, qui pensionem non soluit. num. 24. ibid.

Contra Successorem datur regressus factis prius contra eius antecessorem debitis diligentibus. num. 25. ibid.

Contra Successorem in beneficio, quomodo procedendum sit pro consequenda solutione pensionis. cap. 49. n. 19. p. 134

Successor qui non consensit reservationi pensionis potest de illius excessu opponere. cap. 58. n. 14. p. 168.

Quid si adsit clausula, *sine retardatione*. cap. 80. num. 43. p. 231

Summa, Summarie.

Si Summa fuerit limitata in mandato Pontificis de providendo, vtrum possit fieri provisio de minori Summa. cap. 64. n. 15. p. 185

Facultas procedendi summarie durat in omnibus instantiis. cap. 80. n. 28. p. 231

Supplicatio.

Quando in Supplicatione aliquid deletur aut casatur, censetur negatum. cap. 18. n. 7. p. 45

Sola Supplicationis productio vtrum sufficiat pro manutentione. cap. 37. n. 8. p. 98

Si Papa mandauerit quod sola signatura sufficiat, Supplicationis productio robur habet in probanda gratia, & aliis. n. 9. ibid.

Ad effectum simplicis absolutoriæ sola Supplicatio sufficit sine Literis; secus est si agatur de adiudicatione. ibid. n. 17. p. 98

Supplicatio habet effectum à die datæ, dummodo Literæ fuerint intra nouem menses expeditæ. num. 18. ibid.

Per solam supplicationis signaturam gratia est perfecta. num. 19. ibid.

Supplicatio tacitam habet conditionem, dummodo partes in eadem voluntate permaneant. c. 41. num. 16. p. 108

Supplicatio sola cum extinctione primæ pensionis non probat illius validitatem. cap. 44. num. 17. p. 118

Suppositio.

Ex sola suppositione personæ actus non annullatur quando non adest præiudicium tertij. c. 26. num. 25. p. 69

Qui in pensione nomen pro alio supponit, non subiacer excommunicationi quam incurrunt illi qui pro aliis se supponunt examini. cap. 68. num. 11. p. 194

Suspensio.

Clericus à diuinis suspensus debet consequi subuentionem super beneficiis quibus frui non potest. cap. 7. n. 2. p. 20

Fallit si Suspendus vel depositus aliunde, vel ex sua industria viuere possit. n. 6. ibid.

Reiecta contraria sententia. n. 13. ibid.

Inter Suspendum, depositum & excommunicatum quæ sit differentia in materia pensionis alimentariæ. n. 7. & 11. ibid.

Suspensio non priuat pensionibus antea obtentis. cap. 68. n. 4. p. 193

Suspensio non nocet in ademptione beneficii propter clausulam, *Tæque absoluentes*, quæ inseritur in quibuscunque prouisionibus. n. 3. ibid.

T

Taxatiua.

Pensio super fructibus certi beneficii censetur Taxatiue imposita. cap. 13. n. 6. p. 32

Quando pensio Taxatiue fuit imposita, nec augeri potest, nec minui, secus si demonstratiue. c. 58. num. 34. p. 169

Quando autem taxatiue aut demonstratiue pensio censetur imposita, explicatur. ibidem, numeris sequentibus.

Tempus.

Præsumptio possessionis præsentis ex tempore præterito non est sufficiens quando agitur ad priuationem. cap. 52. n. 9. p. 149

Tempus prorogatum eandem sortitur naturam quam principale. cap. 69. n. 13. p. 197

Temporarias pensiones vtrum Episcopus imponere possit. cap. 82. n. 1. p. 234

Reservatio pensionis Temporiæ non valet si in ea interuenerint conuentiones illicitæ. cap. 82. num. 5. p. 235

Temporalia bona Ecclesiæ, non autem iura spiritualia supponuntur impositioni pensionis. c. 65. num. 1. p. 187

Vtrum Episcopus super bonis suæ Ecclesiæ pensionem ad Tempus possit imponere. c. 65. n. 8. p. 88

Termini.

Termini substantiales obseruandi in iudiciis, tam summariis quam aliis, quinam sint, & quod non sint obseruandi quando agitur per viam mandati executiui. cap. 49. n. 1. p. 133

Termini ex stylo Rotæ qui sint obseruandi in iudicio petitionis pensionis. cap. 49. num. 9. ibid.

Termini quatuor quandoque omitti possunt. n. 3. ibid.

Tertius.

In fauorem tertij non resignantis aut non permittantis Episcopus pensionem imponere non potest. cap. 1. n. 15. p. 3

Tertio non præiudicat primò impositæ pensionis extinctio; nec spontanea pensionis solutio. c. 44. n. 18. in casu ibi proposito. p. 118

Tertium afficit Clausula, *sine retardatione*. cap. 80. num. 39. p. 231

Index Rerum

Tertius veniens ad causam ad excludendum actorem solum, vel reum solum, tenetur causam assumere in statu in quo reperitur. n. 40. ibid.
Tertius veniens eo modo ad causam potest petere cautionem à pensionario si ille pauper sit. n. 41. ibid.

Testamentum.

Testamentum perfectum non tollitur per aliud minus validum cap. 29 n. 20. p. 78

Testes.

Testes de auditu auditus probant in antiquis. c. 50. num. 11. p. 141
Si vnus Testis deponat de tempore, & alij simpliciter, præsumuntur testes quoad tempus. cap. 55 n. 13. p. 138
Dictum vnus testis deponentis de certo tempore declarat dictum alterius de eo non deponentis. num. 14. ibid.
Nullitas depositionis testium suppletur per comparationem procuratoris qui dedit interrogatoria. ibid. n. 17. p. 159
Obiectus dati contra testes eneruantur ex numero illorum. n. 18. ibid.
Obiectus contra testes quibus in casibus dati possint in iudicio possessorij summarij. cap. 82. num. 14. p. 236

Textus.

Textus in cap. ad questiones, de rerum permut. explicatur. c. 16. n. 18. p. 40
Explicatur verus sensus Textus in cap. 3. de collat. detegenda. cap. 39 n. 6. p. 102
Textus in cap. si beneficia, de præbend. in 6. proccedit etiam beneficii successiue ad plurimum manus deuenerit. cap. 46. n. 29. p. 126
Textus in cap. beneficium, de regular. in 6. explicatur. cap. 69. n. 14. p. 197

Theologalis.

Theologalis præbenda quomodo sit erigenda, & quibus personis sit conferenda. c. 66. n. 1. p. 190
Pensionem in Gallia super præbenda Theologali imponi non posse sæpius fuit iudicatum num. 2. ibid.
Si tamen Theologus resignans pensionem sibi reseruauerit, ad illius solutionem resignatarius cogitur. n. 3. ibid.

Titulus.

Titulus obtentus ab habente conferendi potestatem, dicitur coloratus. cap. 3. n. 40. p. 85. & c. 79. num. 19. p. 227
Qui pensionem in titulum beneficij assignatam possidet, fori gaudet priuilegio. cap. 33. n. 16. p. 89
Pensio in titulum beneficij perpetui erecta, vacat eodem modo quo beneficia. c. 35. num. 18. p. 93
Producens Titulum ex prima facie, & sola illius lectura defectuosum, sibi præiudicat, & melius est hunc Titulum non producere. cap. 36. n. 16. p. 96
Tituli defectus non nocet illi qui sibi pensionem reseruauit, nisi probetur per confessionem, vel per rem iudicatam. cap. 48. n. 15. p. 131
Quod quis Titulum producere teneatur, aut illum iustificare, multum inter se differunt. cap. 50. n. 13. p. 140
Sine titulo capta possessio non valet. cap. 60. n. 21. p. 176
Sub titulo beneficij ad sacros Ordines promotus non potest illud resignare nisi aliunde viuere possit. Et tamen si aliunde habeat ex quo viuere

possit debet renunciationem facere iuxta formam à Concilio stabilitam. cap. 70. n. 6. p. 199

Titulum coloratum vtrum habere dicatur qui priuatus est beneficio ob non solutam pensionem. cap. 79. n. 16. p. 227
Titulus non dicitur discoloratus dum quaeritur de possessione triennali, nisi ex tribus causis. n. 20. ibid.

Titulares Episcopi in partibus infidelium non amittunt pensiones quas obtinent, quamuis ad similes Episcopatus titulares fuerint promoti. cap. 74. n. 22. p. 210
Et illas absque speciali dispensatione obtinere possunt n. 26. p. 211

Tonsura & habitus.

Tonsuram solum, vel habitum solum gestare vtrum sufficiat ad hoc vt Clericus gaudeat fori priuilegio, & concluditur vtrumque requiri. cap. 33. num. 2. p. 88
Character per primam Tonsuram imprimitur. cap. 78. n. 30. p. 225
Tonsura gestacionem non adeo necessariam esse quidam existimant. cap. 33. n. 3. p. 88
Vt Clericus non incedens in habitu, & Tonsura fori priuilegium amittat, non requiritur trina monitio n. 4. ibid.
In habitu & Tonsura incedere tenetur qui pensiones obtinet valoris ultra sexaginta Ducatos. cap. 33. n. 20. p. 89

Transactio.

Transactio super pensione facta sine superioris auctoritate est nulla, quamuis in ea non interuenit collusio. cap. 39. n. 5. p. 100

Translatio.

In Translatione pensionis ius non acquiritur à transferente, sed à Papa concedente. cap. 33. num. 4. p. 152
In indulto transferendi pensiones non consideratur qualitas personæ, sed qualitas beneficii. ibid. num. 15. p. 153
In quibus differunt Translatio pensionis, & illius reseruatio. c. 42. n. 2. p. 112
Transferendi facultas limitata ad certas personas non extenditur ad alias cap. 32. num. 11. p. 87
Quoad validitatem translationis diuersitas corporis non nocet si illud demonstratiue, & non taxatiue fuerit appositum. cap. 32. num. 10. ibid.
Facultas transferendi expirat per extinctionem pensionis, quamuis illa postea fuerit renouata. num. 12. ibid.
Facultas pensiones transferendi non comprehendit casum quo quis propria auctoritate fructus percipere potest. n. 13. ibid.
Quod exprimentum est in pensionis reseruatiōe, non debet iterum exprimi in illius translatione. ibid. n. 14. p. 87
Ampliatur vt procedat quamuis eodem tempore facta fuerit pensionis reseruatō & translatio n. 15. ibid.
Transferendi facultas consumitur in primo actu, nec ad secundam translationem extenditur n. 16. ibid.
Sicut in resignatione ius non abdicatur, nisi fuerit quaesitum illi in cuius fauorem facta fuit resignatio, ita in translatione nisi ius quaesitum fuerit translatario, ius non abdicatur à transferente. ibid. n. 19. p. 85
Facultas transferendi sic intelligitur, vt translatario fiat in personas capaces. cap. 31. n. 1. p. 84

Notabilium.

- Et sic in quæ pensio transfertur, debet esse Clericus. n. 2. ibid.
- Facultatem habens transferendi pensiones potest illas transferre in fauorem proprii filij. cap. 31. num. 16. ibid.
- Translatio fieri non potest in fauorem filij illegitimi super beneficio paterno. n. 17. p. 84
- Et reprobatur Gigas contrarium tenens. n. 18. ibidem.
- Facultas transferendi pensiones, vtrum sit odiosa, & quomodo. cap. 31. n. 34. p. 85
- In translatione pensionis non sunt exprimendæ anteriores super eodem beneficio impositæ. num. 44. ibid.
- Vtrum translatarius teneatur probare, illam non excedere summam in facultate transferendi limitatam. n. 46. ibid.
- Concessa facultate transferendi in vita, vel in morte, debet exerceri viuente transferente. c. 29. num. 1. p. 77
- Mandatum ad transferendum expirat morte transferentis. n. 1. ibid.
- Translatio pensionis potest fieri per procuratorem. n. 4. ibidem.
- Mandatum ad transferendum, præsumitur reuocatum si transferre volens postea pensionem per multum tempus exegerit. cap. 29. num. 25. p. 8
- Translatio facta per relationem ad aliud instrumentum vel scripturam, non valet nisi constet de scriptura relata, & tamen ex ea inducitur reuocatio primæ translationis. cap. 29. num. 26. ibid.
- Literæ translationis pensionis habent paratam executionem. cap. 28. n. 1. & 11. p. 74
- Etiā in executione translationis rescribitur cum clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis.* num. 2. ibid.
- Quod verum est quando Literæ sunt iustificatæ, vel non indigent iustificatione. n. 3. ibid.
- Literæ translationis motu proprio concessæ non indigent iustificatione. n. 4. ibid.
- Transferentis longissima possessio eximit translatarium ab onere iustificandi. cap. 28. n. 5. ibid.
- Quando gratia translationis est conditionalis, multo magis indiget iustificatione. num. 7. ibid.
- Longissima possessio transferentis excusat translatarium à iustificatione, dummodo sit 30. annorum nec sufficiunt viginti. cap. 28. num. 8. ibid.
- Translatio facta per breue Apostolicum non requirit scientiam titularis. cap. 28. num. 9. ibid.
- Translatio pensionis fieri potest per instrumentum publicum præcedente Summi Pontificis auctoritate. *ibid.* n. 12. p. 74
- Translatio pensionis aliquando fit per dispositionem vltimæ voluntatis. cap. 28. n. 13. ibid.
- Ex quibus censetur Papam voluisse concedere facultatem transferendi pensiones in vltima voluntate. n. 14. ibid.
- Translatio per viam vltimæ voluntatis facta, non subiacer Regulæ de viginti diebus. n. 16. ibid.
- Referuatio pensionis, & illius translatio, necnon transferendi facultas simul coniunguntur ad producendam viam executiuam. cap. 28. n. 17. ibid.
- Facultas transferendi aduersus quoscunque successores comprehendit etiam priuilegiatos. n. 18. ibid.
- Translatio fieri potest de consensu partium ex gratia Summi Pontificis. n. 19. ibid.
- Facultas transferendi produci non debet quando est notoria, veluti quando agitur de Conclauistis. *ibid.* n. 29. p. 75
- De priuilegio transferendi concessio Militibus S. Petri, sancti Pauli, Pii, Lauretanis, & vsque ad quam summam transferre possint. num. 33. ibid.
- Translatio semel facta vigore priuilegij non potest reiterari. n. 34. ibid.
- Translationis facultate ad certam summam limitata, non annullatur per excessum, sed reducitur. num. 35. ibid.
- In facultate transferendi considerandum est, vtrum concessio facta fuerit intuitu Officij vel personæ. num. 37. p. 76
- Vtrum in facultate transferendi contineantur pensiones post ipsam obuentæ, copiose explicatur. num. 41. ibid.
- Facultas ratione Officij concessa ad Transferendas pensiones, non suffragatur illi qui Officium obtinuit mediante pecunia. cap. 28. n. 42. ibid.
- Pensio translata non est eadem pensio, sed noua. cap. 30. n. 6. p. 80
- Intellige vt infra n. 13. & 28. p. 80. & 81
- Quando notoriè constat de non iure translatarij non apponitur in commissione clausula, *sine retardatione.* cap. 30. n. 16. p. 80
- Translatarius non potest vt accessione transferentis, quia ius suum non desumit à transferente, sed à Papa. n. 7. & 8. ibid.
- In translatione pensionis nec iuris patronatus Laicalis, nec aliarum pensionum antecedentium expressio fieri debet. cap. 30. numero 26. & 27. p. 81
- Per translationem pensionis nullum nouum Ecclesiæ grauamen imponitur. cap. 30. n. 28. ibid.
- In translatione non est necessaria litis pendentis expressio. n. 30. ibid.
- Translatio non requirit consensum titularis, nec causæ cognitionem. cap. 30. n. 31. ibid.
- Non obstante pensionis translatione obligationes, & fideiussiones subsistunt. c. 30. n. 32. ibid.
- Si translationes plures in articulo mortis factæ fuerint diuersis vicibus in articulo mortis in vim eiusdem facultatis, vtrum prima præualeat aut posteriores. cap. 23. n. 8. p. 60
- Translatio facta in mortis articulo videtur reuocabilis; sed contra n. 9. & 13. ibid.
- Translatio concessa cum clausula *etiam in articulo mortis*, potest fieri inter viuos. n. 16. ibid.
- Translatio pensionis est diuidua, & in ea vtile per inutile non vitiatur. cap. 23. n. 14. p. 61
- Re integra admittitur variatio in translatione pensionis semel tantum. cap. 23. n. 15. ibid.
- Translatio pensionis quid sit, & qui illius effectus. cap. 27. n. 1. p. 70
- Transferens pensionem qui ratam pensionis temporis decursi sibi non retinuit, censetur illam donasse. *ibid.* n. 3. p. 71
- In Gallia vtrplurimum pensionum translationes non admittuntur. n. 15. ibid.
- Translationes pensionum in Britannia, & Prouincia admittuntur. cap. 27. n. 22. p. 72
- In pensionibus ex causa resignationis aut permutationis constitutis omnino reliciuntur in Gallia. num. 27. ibid.
- In Prouincia Prouinciæ factas fuisse aliquas pensionum translationes ostenditur. n. 28. ibid.
- Quomodo

Index Rerum

Quomodo verum sit pensionem Translatam esse
nouam pensionem. cap. 27. n. 29. *ibid.*

Ex noua Urbani VIII. Constitutione pensiones
alias Translatæ, transferri non possunt sine
consensu illorum qui soluere pensiones tenen-
tur, nisi adiectis Clausulis de quibus *ibid.* n. 30.

p. 72
Transferre non potest aliquem Episcopus ab vna
Ecclesia ad aliam sine causa. cap. 16. numero 17.

p. 40

Triennalis.

Possessio Triennalis suffragatur ad euitandam se-
questrationem fructuum post primam senten-
tiam in Curia Romana latam etiamsi talis pos-
sessio non sit immediata ante litem. cap. 79. n. 14.

p. 227

Triplicata pensio.

Pensio Triplicata fieri potest coram Papa, & illius
exemplum affertur. cap. 36. n. 19. *p. 162*

Tritemes.

Condemnatus ad Tritemes in perpetuum non
amittit beneficia nisi hoc in sententia dictum
fuerit, vel nisi agatur de delicto, ex quo priua-
tio oritur ipso iure. capite 35. numero 31. pa-
gina 94

Condemnatus ad vitam ad Tritemes vtrum fiat
irregularis, variæ sunt sententiæ. cap. 35. n. 32.
ibid.

Pensiones ex condemnatione ad Tritemes non ex-
tingui sapius fuit in signatura sanctissimi iudi-
catum. num. 33. *ibid.*

Tutor.

Tutor pupilli patroni, vtrum possit consensum
præstare impositioni pensionis super beneficio
patronato. cap. 25. num. 21. *p. 65*

V

Vacatio.

Quando beneficium Vacat de iure & de facto
Papa vni confert beneficium, & alteri sub
eadem supplicatione pensionem reseruatur. cap. 41.
num. 19. *p. 108*

Beneficium vacat per obitum, & non per resi-
gnationem si illa nulliter facta fuerit, aut per
Matrimonium si contractum fuerit. cap. 62. n. 13.
p. 179

Nec suffragatur hoc casu noua prouiso si fuerit
narratum beneficium vacare per resignationem.
num. 14. *p. 180*

Et quæ sit differentia inter vacationem per obi-
tum, & per resignationem. cap. 62. numer. 22.
ibid.

Varij enumerantur casus in quibus beneficia va-
cant ipso iure. cap. 63. n. 4. *p. 182*

Decretum Pontificis quod beneficia vacent, non
est ad pensiones extendendum. cap. 73. num. 18.
p. 206

Per Collationem Episcopatus beneficia vacant,
& pensiones extinguuntur. capite 73. num. 22.
p. 207

Idem locum habet in promotione ad Ecclesias
Patriarchales & Metropolitanas. *ibid.* n. 12.
p. 206

Vacationis sententia declaratoria non requiritur
quando factum propter quod inducitur priua-
tio est notorium. cap. 76. n. 23. *p. 218*

Validitas.

Pro Validitate præsumendum est, etiamsi nego-
tium pendeat ab aliquo iure speciali. c. 31. n. 49.
p. 85

Valor.

Resignans si beneficij resignati falsum valorem
expresserit ipso iure priuatur beneficio, & hoc
casu si tertius beneficium illud impetrauerit,
non tenebitur soluere pensionem. cap. 61. num. 1.

p. 177

Quoties falsus beneficij valor exprimitur, gratia
est nulla. n. 2. *ibid.*

Quod intelligitur si expressio facta fuerit in certa
quantitate, secus si dictum fuerit quod pen-
sio duas ex tribus partibus non excedat. *ibidem*
num. 3. *p. 178*

Gratia corrumpit ob expressum falsum valorem etiam
in casibus, in quibus expressio valoris non est
necessaria. num. 4. *ibid.*

Ex quibus causis à mala valoris expressione ex-
cusetur ex æquitate Rotæ Romanæ. num. 7. & 8.
ibid.

Resignans si fuerint in bona fide circa valoris ex-
pressionem, & resignatarius in mala, iste co-
gendus est ad solutionem pensionis. cap. 61. n. 9.
ibid.

Quando falsa valoris expressio fuit facta tam per
resignantem quam per resignatarium, non po-
test de ea resignatarius opponere. cap. 61. n. 11.
ibid.

Sicut nec potest de falsa valoris expressione resi-
gnatarius opponere quandiu possidet benefi-
cium resignatum. n. 12. *ibid.*

Quando valor fuit narratus affirmatiue per ascen-
sum, tunc pensionarius illum concludenter po-
bare tenetur. cap. 55. n. 21. *p. 181*

Si pensio etiam extra casum resignationis con-
datur intuitu certi valoris expressi fructuum
beneficij si sit in parte falsa expressio valoris
pensio erit in totum nulla. capite 15 numero
258

Quando agitur de probando quod certa summa
designata remaneat apud Rectorem beneficij
probandus est affirmatiue per ascensum. cap.
num. 11. *p. 182*

Maximè si fuerit conditionaliter expressus. n.

336
Sed hoc casu non sufficit probatio valoris per fa-
mam. n. 12. *p. 183*

Sufficit tamen hoc casu depositio vnius testis de
scientia cum depositione alterius de fama. *ibid.*

Et probatio illa debet fieri deductis oneribus ben-
ficij. n. 14. *ibid.*

Valor beneficij vtrum sufficienter probetur per
Clausulam, vt asseris, vel per Clausulam
asseritur, & quæ sit vtriusque Clausulæ differe-
tia. *ibid.* n. 16. *p. 184*

Et in supradicto casu Valor debet concludenter
probari, videlicet dum agitur de Clausula
Dummodo remaneant, &c. cap. 14. num. 17. & 18.
ibid. *p. 185*

In iudicio petitorio onus probandi Valorem
stat ad pensionarium, quamuis esset in
possessione exigendi. *ibid.* n. 19. *p. 186*

Valoris probatio debet percutere tempus reser-
uationis. n. 20. *ibid.*

Valore fructuum diminuto ita vt centum ante
summa reseruata pro rectore apud ipsum
remaneant

Index Rerum Notabilium.

- remaneant, utrum pensio minuenda sit. n.41.
ibid.
- Probatio valoris multò magis fieri debet contra
successorem in beneficio qui pensioni nunquam
consensit. n.24. ibid.
- Valor ducatorum æstimandus est prout valent in
loco beneficij. n.28. ibid.
- Regula de vero valore exprimendo non habet
locum in beneficiis Gallie. cap.10. n.6. p.26
- Consuetudo non exprimendi valorem nisi in 24.
ducatis, non habet locum nisi quoad annuatim,
secus quoad alios effectus n.14. ibid.
- In nominationibus vniuersitatum, & vniõnibus
non sufficit exprimere valorem per non exces-
sum in 24. ducatis, sed verus valor exprimendus
est. n.15. ibid.
- Pensio non deducitur ad excusandum à mala ex-
pressionem valoris, deducitur tamen si sit onus
perpetuum beneficij. cap.10. n.27. p.27
- Verallus, Verificatio.*
- Explicatur decisio Veralli 330. parte 2. cap.50.
num.66. p.144
- Quando in vna gratia diuersæ conditiones aut
clausulæ ponuntur, omnes verificandæ sunt.
cap.55. n.22. p.159
- Vicarius.*
- Vicarij perpetui deputatio spectat ad eum cuius
dignitati Parochialis est vnita, si illi de suo præ-
stationem annuam soluat. cap.9. n.1. p.23
- Quando vna Ecclesia est alteri vnita pleno iure,
tam quoad temporalia quàm quoad spiritualia,
deputatus est Vicarius amouibilis in Ecclesia
Parochiali. c.9. n.9. ibid.
- Ampliat ut procedat tam in Ecclesiis Regulari-
bus quàm secularibus. c.9. n.3. p.24
- Perpetuitas Vicariæ quæ prius erat amouibilis
ordinata per Episcopum non alterat primæuam
alios subiectionem. n.4.6. & 7. ibid.
- Per deputationem, Vicarij perpetui Ecclesia non
desinit esse de mensa. n.5. ibid.
- Vicinitas.*
- Sola Vicinitas actuum non inducit regulariter
presumptionem confidentiæ. cap.56. n.21. p.162
- Ex actuum Vicinitate non arguitur simonia quan-
do agitur de actibus inuicem non proportiona-
tis. cap.56. n.23. ibid.
- Si verò sint inuicem proportionati & facti ea-
dem die & hora, & coram eodem Notario &
testibus, secus est. num.24. ibid.
- Ultima voluntas.*
- Ultimæ voluntatis naturam inducere videntur pen-
siones à Summo Pontifice concessæ. c.57. n.11.
p.164
- Quod explicatur quomodo procedat, & quis inde
resulter effectus. n.14. ibid.
- Voluntatis mutatio non præsumitur nisi de ea
constet per actus contrarios. n.18. p.165
- Vnio.*
- In resignatione facta ad effectum Vniõnis potest
resignans sibi omnes fructus durante vita sua
reseruare. cap.5. n.19. p.14
- In resignatione facta ad effectum vniõnis, titulus
non supprimitur nisi consentiente possessore,
qui poterit resignare suspensa interim vniõne.
num.20. ibid.
- Sed si consenserit vniõni non potest postea in
favorem alterius resignare: quod locum non
haberet si vniõ abique illius consensu facta
fuiſſet. n.21. ibid.
- Clausula suspensionis vniõnum in prouisionibus
adiectæ quid operetur. n.22. ibid.
- Quæ sit vis illius clausulæ, Quod vniõni locus sit,
cùm beneficium per cessum vel decessum vaca-
uerit n.23. ibid.
- Beneficij vniõti emolumenta, & onera spectant ad
eum qui possidet beneficium principale. cap.8.
num.11. p.22
- Vsfructus, Vsfructuarius.*
- Vsfructus amittitur per acquisitionem proprie-
tatis. cap.74. n.11. p.209. & cap.45. n.19. p.122
- Vsfructus si acquisitus fuerit reuocabiliter, illo
reuocato redeunt primæ actiones. cap.74. n.19.
p.210
- Vsfructus amittitur per maximam, & median-
tem diminutionem, cap.35. num.6. & 25.
p.92. & 93
- Utrum consensus vsfructuarij ut pensio impo-
natur super beneficio patronato, præiudicet
in Gallia patrono proprietario. cap.25. n.22.
p.65
- Ius vsfructus non potest alteri cedi quàm pro-
prietario: fructuum tamen commoditas alteri
cedi potest cap.21. n.31. p.55
- Vsfructus competit irrevocabiliter, pensio
verò reuocabiliter. n.32. ibid.
- In remissione vsfructus tractatur solum de præ-
iudicio proprietarij, sed in remissione pensionis
tractatur de commodo Ecclesiæ libertatem ac-
quirentis. n.33. ibid.
- Vsfructus potest ad vitam obligari, non autem
pensio in præiudicium Ecclesiæ. cap.21. n.34.
ibid.
- Vsfructuarius tenetur ad collectas, & ad alia
onera annua. cap.6. n.8. p.16

L AVS DEO.

Index
...
...

...

...

...

...

...

...

...